

10.4.2013

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO

Keskustelupöytäkirja

7 – 2013

Kokousaika: 10.4.2013 klo 18.00 – 22.14

Kokouspaikka: Vanha Raatihuone, Aleksanterinkatu 20

Keskustelupöytäkirjaan on kirjattu vain ne kaupunginvaltuuston esityslistan
asiakohdat, joissa on käytetty puheenvuoro.

HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Diskussionsprotokoll

7 – 2013

Mötestid: 10.4.2013 kl 18.00 – 22.14

Mötesplats: Gamla Råduset, Alexandersgatan 20

I diskussionsprotokollet har antecknats bara de ärenden på stadsfullmäktiges föredragningslis-
ta i vilka någon har yttrat sig.

10.4.2013

61 §.....	4
Esityslistan asia nro 4	4
STRATEGIAOHJELMA VUOSIKSI 2013-2016	4
 Kaupunginjohtaja Pajunen	4
Valtuutettu Rauhamäki	6
Valtuutettu Männistö	8
Valtuutettu Kari	10
Ledamoten Wallgren.....	13
Valtuutettu Modig.....	16
Valtuutettu Huru.....	19
Ledamoten Rantala	22
Valtuutettu Laaninen.....	25
Valtuutettu Mäkimattila	28
Valtuutettu Hakanen	29
Valtuutettu Mäki	32
Valtuutettu Kolbe	34
Valtuutettu Moio	35
Valtuutettu Pelkonen.....	36
Valtuutettu Jalovaara	37
Valtuutettu Halla-aho	38
Valtuutettu Honkasalo.....	39
Valtuutettu Asko-Seljavaara	40
Valtuutettu Koivulaakso	42
Valtuutettu Pakarinen	43
Valtuutettu Karhuvaara	45
Valtuutettu Anttila.....	46
Valtuutettu Koskinen.....	48
Valtuutettu Perälä	49
Valtuutettu Muurinen.....	50
Valtuutettu Aaltonen	52
Valtuutettu Lovén.....	53
Valtuutettu Razmyar	53
Valtuutettu Vuorjoki.....	55
Valtuutettu Valokainen.....	55
Valtuutettu Puhakka.....	56
Valtuutettu Peltokorpi.....	57
Valtuutettu Rydman	58
Valtuutettu Stranius	60
Valtuutettu Ingervo.....	62
Valtuutettu Rissanen.....	63
Apulaiskaupunginjohtaja Viljanen	64
Valtuutettu Nieminen	65

10.4.2013

Valtuutettu Lindell	66
Valtuutettu Mutttilainen	67
Valtuutettu Sinnemäki	68
Valtuutettu Xia	70
Valtuutettu Kivekäs	70
Valtuutettu Urho	72
Valtuutettu Enroth	73
Valtuutettu Kousa	73
Valtuutettu Sevander	74
Valtuutettu Vainikka	75
Ledamoten Wallgren	76
Valtuutettu Alanko-Kahiluoto	77
Valtuutettu Koulumies	78
Valtuutettu Vepsä	79
Valtuutettu Hakanen	80
Valtuutettu Huru	81
Valtuutettu Karhuvaara	82
Valtuutettu Asko-Seljavaara	83
Valtuutettu Ingervo	84
Valtuutettu Mutttilainen (vastauspuheenvuoro)	84
Valtuutettu Lindell	84
Valtuutettu Hursti	85
Valtuutettu Vainikka	85
 111 §	 86
Esityslistan asia nro 6	86
LAINAN MYÖNTÄMINEN HPS AREENAT OY:LLE	86
 Valtuutettu Xia	 86
 114 §	 86
Esityslistan asia nro 9	86
KAJ / KUNNAN ASUKKAAN ALOITE ASUMISEN HINNAN ALENTAMISESTA	86
 Valtuutettu Modig	 86
Valtuutettu Hakanen	87

10.4.2013

61 §

Esityslistan asia nro 4

STRATEGIAOHJELMA VUOSIKSI 2013-2016

Kaupunginjohtaja Pajunen

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Minulla on ilo ja kunnia pitää lyhyt puheenvuoro esitelläkseni voi sanoa kautta aikojen toista nykymuotoista valtuuston strategiaohjelmaa, joka on kaupunginhallituksen yksimielinen esitys. Voi sanoa myös, että se on tullut jämäkästi niin, että valtuuston kokous on jopa ennakoitua aikaisempikin. Voi todeta, että kun edellisen valtuustokauden strategiaohjelmaa tehtiin ja siinä ehkä leimallisena oli suuri joukko erilaisia selvityksiä, niin nyt varmaankin tämä strategiaohjelma tulee osoittamaan sen, että se on erityisesti toiminnallinen ja asioihin vaikuttava.

Muutama sana strategiaohjelmasta 2013–2016. Se rakenne on tuossa taululla: visio, arvot, eettiset periaatteet, tavoitteet ja toimenpiteet kiitettynä viiteen eri osa-alueeseen, joita en tuosta lähde erikseen lukemaan. Ne tulevat tuossa hetken päästä. Kaupungin visio on jonkin verran täsmentynyt, voisi sanoa ehkä jämäköitynytkin, ja se on tuossa taululla. En myöskään sitä lähde lukemaan erikseen. Arvot: asukaslähtöisyys, ekologisuus, oikeudenmukaisuus ja yhdenvertaisuus, taloudellisuus, turvallisuus, osallisuus ja osallistuminen sekä yrittäjämystisyys. Eettisten periaatteiden keskeisiä teemoja ovat rehellisyys, oikeudenmukaisuus ja avoimuus. Helsingissä ei suvaita rasismia. Naisten ja miesten välinen tasa-arvo, läpinäkyvyys, korruption ja lahjonnan ehkäiseminen. Väärinkäytöksiä ei sallita. Globaali vastuu. Helsinki on vastuullinen työnantaja.

Strategiaohjelmassa on panostettu myös visuaalisuuteen, siihen että Helsingin vakuunassa oleva vene symbolisoi myös strategiaamme, ja jos tätä strategian visuaalista ilmentymää vertaa edellisen valtuustokauden strategiaan, niin voi todeta, että tuo vesi eli demokratia ja osallisuus vahvistuvat, ja se on eräällä tavalla uusi ja voi sanoa varsin voimakas elementti strategiassa. Talous ja johtaminen ovat ikään kuin veneenä ja purjeina tai lastina kaupungin perustoiminta.

10.4.2013

Hyvinvoiva helsinkiläinen –osassa yksi keskeisistä teemoista on nuoret. Nuoret ovat hyvin voimakkaasti strategiassa mukana. Nuorisotakuu ja sen täyttäminen tietenkin. Ikääntyviä ei unohdeta. Helsinki on kaksikielinen. Maahanmuuttajien asia tietenkin kuuluu keskeisenä osana strategiana, niin kuin hyvinvointi, terveys ja liikuntakin. Elinvoimainen Helsinki –strategiassa haluamme, että Helsinki on vetovoimainen ja yritysmuotoinen kaupunki sekä uudistuva kaupunki. Kulttuuri: Helsinki on kulttuurikaupunki ja osaavien ihmisten kaupunki. Kolmantena purje- tai lastiosuudesta Toimiva Helsinki. Helsinki kehittyy eloisana ja houkuttelevana. Kaupunkirakenne on eheä, palvelut ovat sujuvia ja integroitua ja kaupungin toiminta on kestävä, vaikuttavaa ja tehokasta. Tarjoamme monipuolisia asumisvaihtoehtoja.

Vene – tasapainoinen talous ja hyvä johtaminen. Taloushan on ollut aina ja sen pitääkin olla keskeinen elementti kaupungin toiminnassa, ja tässä strategiassa etsitään talouden tasapainottamista ja tuottavuuden paranemista. Toinen osa-alue, joka edellisellä valtuustokaudella oli hyvin voimakkaasti myös esillä, on se, että hyvä ja toimiva kaupunki tarvitsee laadukasta ja osaavaa johtamista. Kaupungin voiman lähteenä on tietenkin osaava henkilöstö. Konserninäkökulma vahvistuu koko ajan, se on aivan luonnollista. Kaupunki monimuotoisine konserniyhteisöineen, toistasataa konserniyhteisöä – on tietenkin selvää, että strategia ei voi rajoittua pelkästään peruskaupungin toiminnanohjaamiseen, vaan sen pitää heijastua koko konsernin toimintaan. Sitten tehokkaita, toimivia tukipalveluita.

Vesi – demokratia ja osallisuus vahvistuu. Voisi arvella, että kun valtuusto omaa tilinpäätöstään vuoden 2016 lopulla tekee, niin tämä on osa-alue, jossa on ollut ja siis tästä katsoen tulee olemaan hyvin voimakasta toimintaa ja paljon muutoksia. Avoimuus ja avoin data ovat voimakkaasti jo lyöneet itsensä läpi. Demokratiapilotit, lähityö, kaikki nämä asiat, jotka nyt ovat lähdössä valmisteluun.

Miten sitten strategiaohjelmaa toteutetaan? Keskeisenä seuraavana vaiheena, kun valtuusto on strategian hyväksynyt tai linjausstrategia on olemassa, kaupunginhallitus tulee tekemään täytäntöönpanopäätöksen, jossa se kehottaa lautakuntia, johtokuntia, virastoja, liikelaitoksia ja konserniyhteisöjä noudattamaan strategiaohjelmaa, ottamaan strategiaohjelman omassa toiminnassaan huomioon ja ottamaan huomioon sen, että se todellakin koskee koko valtuustokautta ja edellyttää asioiden priorisointia. Tämän lisäksi täytäntöönpanopäätöksessä tullaan laittamaan liikkeelle suuri joukko strategiassa erikseen määritellyjä toimenpiteitä niin, että ne mahdollisimman pikaisesti saadaan liikkeelle ja vaikuttaviksi.

10.4.2013

Strategiaohjelman seurannassa keskeisenä strategiaohjelman käytännön toteutuksen ohjaajana ja seuraajana on tietenkin kaupunginhallitus. Mittarit ovat keskeisiä. Kaupunginhallitus antaa korjausimpulsseja. Valtuustolle raportoidaan strategiasta erillisissä strategiaseminaarissa ainakin valtuustokauden puolivälissä ja lopussa ja joka osin talousarviokäsittelyn yhteydessä vuosittain. Tietenkin kukin hallintokunta ja kukin konserniyhteisö raportoi omalle lautakunnalleen, johtokunnalleen tai hallitukselleen, miksi sitä sitten nimitetäänkin.

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Tässä lyhyt katsaus nyt päätökseen tulevasta valtuustokauden strategiasta.

Valtuutettu Rauhamäki

Kiitoksia, rouva puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut. Bästa fullmäktige.

Strategiassa uusi valtuusto määrittelee aidostikin tulevan 4 vuoden toimintalinjoja ja painopisteitä. Välillä on käytetty sanaa valtuustohjelma kuvaamaan hieman maan valtakunnan politiikan hallitusohjelmaa. Varmasti näinkin voidaan tulkita.

Helsingin strategiatyö on aidosti kyllä ottanut aikamoisen harppauksen eteenpäin jo tämän valtuustokauden alussa verrattuna viime valtuustokauteen, kun Helsingin kaupunginvaltuusto on tämäntyylisiä strategioita nyt vasta toista kautta tekemässä. Vajaa vuosi sitten toukokuussa käytiin täällä lähetekeskustelu strategiasta. Silloin minullakin oli kunnia silloisena ryhmäpuheenjohtajana pitää kokoomuksen ryhmäpuhe, ja on ilo huomata, että monia tässä keskustelussa ja omassa puheessanikin nostetuista asioista löytyy tästä strategiasta. On hyvä, että sillä lähetekeskustelulla silloin oli joku merkityksensä, vaikka vanha valtuusto sen kävikin.

Ehkä merkittävin rakenteellinen muutos viime valtuustokauden strategiaan verrattuna on siinä, että meille kaikille kovin tuttuja strategiasanoja "selvitetään" ja "kehitetään" löytyy tästä huomattavasti vähemmän kuin viimekertaisesta versiosta. Tilalle on onneksi tullut tarkempia kirjauksia päämääristä ja tavoitteista selkeinä toimenpideluetteloineen. Kyllä siellä vielä muutama "selvittää"- ja "kehittää"-sanakin kyllä sekaan mahtuu.

Strategian toimeenpano aloitetaan kaupunginhallituksen toimesta muutamana viikkoa sisällä tästä valtuuston kokouksesta. Tämän strategian

10.4.2013

tarkoitus ei aidosti ole jäädä pölyttymään hyllyille tai ehkä paremminkin nykypäivänä antaa sen hukkaa bittiavaruuteen. Sitä se ei missään tapauksessa saa tehdä. Tässä ohjelman toimeenpanossa ja seurannassa on virastoilla ja lautakunnilla aivan keskeinen rooli, ja tässä aivan erityisen keskeinen rooli on valtuutetuilla omissa lautakunnissaan ja yhtä lailla kaupunginhallituksessa sekä myös johtokunnissa. Jos tämän valtuuston erilaiset valtuutetut eivät lautakunnissa ja muualla pidä huolta siitä eivätkä itse sitoudu sen toteuttamiseen ja valvo eri toimenpiteiden toteuttamista, niin tuskinpa sitä kukaan muukaan tekee. Juuri tämän sitoutumisen tärkeydestä puhuin aikoinaan myös lähetekeskustelussa. Koimme sen silloisella kaudella heikkoudeksi. Nyt näin ei oikeasti saa tapahtua.

Kaupunginhallituksen puolesta uskallan luvata, että tulemme aidosti kiinnittämään huomiota strategian toteutumiseen ja tarvittaessa myös puutumme, elleivät asiat etene valmistelussa tai lautakunnissa. Vuosi sitten pitämässäni ryhmäpuheessa linjasin tarvetta ryhtyä uudistamaan kaupungin johtamisjärjestelmää. Asia oli agendalla monessa muussakin ryhmäpuheessa, ja hyvä niin. Nyt tästä asiasta on selvä kirjaus strategiassa: "uudistetaan kaupungin johtamisjärjestelmä". Tätä uudistusta varten tulemme kaupunginhallituksen toimesta tuomaan lähiaikoina valtuustoon päätöksen kaupunginhallituksen jaoston perustamisesta. Jaoston, joka siis ryhtyy valmistelemaan uudistusta niin, että esitykset johtamisjärjestelmän uudistamisesta voivat astua voimaan vuoden 2017 alusta. Tästä työstä tulee haastavaa, ollaanhan aidosti kansanvallan ydinkysymysten äärellä. Haastavuutta ei ainakaan vähennä valtion aito kompastelu sote- tai kuntarakenneuudistuksessa. Ennen kuin on tarkempaa selvyyttä siitä, mitkä tulevat olemaan ne linjaukset näiden kahden valtakunnallisen uudistuksen osalta, on lopullista ehdotusta varmaan mahdoton tehdä myöskään johtamisjärjestelmämme osalta. Tämä ei siis kuitenkaan tarkoita sitä, etteikö työtä pitäisi aloittaa jo tämän kevätkauden aikana.

Hyvät valtuutetut.

Neuvotteluissa on tapana tehdä kompromisseja. Tälläkään kerta selvänä voittajana tuskin tuli ulos yksikään yksittäinen poliittinen ryhmä. Toivottavasti vajaan 4 vuoden päästä voimme kaikki kuitenkin yhdessä todeta, että voittajia olivat helsinkiläiset paremmat mutta myös hauskemman kotikaupunkinsa muodossa. Kiitokset omasta puolestani virkamiehille ja kaikille poliitikoille tähänastisesta, mutta muistetaan, että nyt ei kannata vielä huokaista. Työ on aidosti vasta aivan alkumetreillä.

10.4.2013

Valtuutettu Männistö

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Edellinen valtuusto hyväksyi ensimmäistä kertaa nelivuotisstrategian. Toimintamalli lanseerattiin onnistuneesti, mutta ensimmäinen strategia piirsi lähinnä yleistason suuntaviivoja. Sillä ei ollut selkeää omistajaa sen enempää kuin seurantaakaan. Nyt käsittelyssä olevassa historian toisessa strategiassa evoluutio on ollut huikea.

Tänään päätettävä valtuustostrategia on tämän valtuustokauden tärkein päätös. Nyt päätämme siitä, mitä teemme ja mitkä ovat keskeiset tavoitteet. Jatkossa päätökset ja käsiteltävät asiat tullaan peilaamaan tämän strategian kautta, ja niiden pääsisältö on, miten strategiassa määritetyt tavoitteet toteutetaan. Tähän kaikki neuvotteluissa mukana olleet valtuustoryhmät ovat sitoutuneet.

Arvoisa puheenjohtaja.

Edellisellä kerralla lähetekeskustelua käytäessä ryhmäpuheiden aiheina olivat etenkin taloudellisen tilanteen heikkeneminen ja sen mukanaan tuomat palveluiden kehityksen ja tuottavuuden haasteet. Nyt käsittelyssä oleva strategia asettaa ensimmäisen kerran koskaan tuottavuustavoitteen kaupungin toiminnalle koko valtuustokauden ajalle. Tavoitteena on 1 %:n vuotuinen tuottavuusparannus. Tuottavuuden parantamisella pyritään hakemaan parhaita mahdollisia, kustannustehokkaita, toimintatapoja ja jatkuvaa toiminnan kehittämistä. Työn tulee olla hallintokuntalähtöistä, sillä sieltä löytyvät parhaat asiantuntijat toimintojen kehittämisessä. Kokoomuksen valtuustoryhmä tulee pitämään kiinni tästä kirjauksesta Helsingin ikärakenteen muuttuessa haastavammaksi vuosi vuodelta.

Jo nyt tiedämme, että valtion tason päätökset leikkaavat tulojamme, joten kustannusten hallinta on entistäkin tärkeämpää. Emme voi katsoa vain menoja – toki myös tulopuolta on vahvistettava. Tähän strategia tarjoaa lääkkeeksi muun muassa aktiivista elinkeino- ja yrittäjyyspolitiikkaa sekä hallitusti myös kiinteistö- ja tonttivarannon myyntimahdollisuuksia. Tavoitteena pitkällä aikavälillä tulee olla se, ettemme syö enempää kuin tienaamme – tulojen ja menojen on oltava tasapainossa. Energiapolitiittisilla ratkaisuilla tulee näissä päätöksissä olemaan suuri rooli.

Valtuustokaudella määritetään vuosittainen investointikatto, jonka puitteissa investointeja on priorisoitava velkaantumisen hillitsemiseksi. Raamissa huomioidaan sekä korjauskohteet että etenkin kokoomuksen

10.4.2013

painopisteenä kaupungin kehityksessä aluerakentamishankkeet. Samalla otetaan käyttöön kymmenvuotinen investointiraami, joka parantaa kaupungin talouden ja investointien suunnittelua sekä poliittista päätöksentekoa. Jatkossa jokaisen investointihankkeen yhteydessä on osoitettava, onko hanke toteutettavissa raamin puitteissa ja toteuttaako se tämän strategian tavoitteet.

Hyvät valtuustokollegat.

Voimme olla syystä ylpeitä kirjauksista ja tavoitteista nuorten hyvinvoinnin parantamiseksi ja eriarvoistumisen ehkäisemiseksi. Peruskoulusta valmistuvan omaa suuntaansa etsivän nuoren kannalta strategia todella tarjoaa auttavan käden. Valtakunnallisen nuorisotakuun toteuttamista johdetaan yhtenä kokonaisuutena, ja avun sekä ohjauksen saaminen hoituu yhdeltä luukulta RESPA-hankkeen ja Tulevaisuustisikin kautta. On tärkeää, että kaupunki kokoaa yhteen eri toimijat yhteiskuntatakuun toteuttamiseksi. Mukana ovat kaupungin lisäksi yritykset ja kolmannen sektorin toimijat. Osana nuorisotakuuta hahmottuu myös tavoite saada toimeentulotuki kohdistumaan jatkossa nykyistä useammin lyhytaikaiseen tarpeeseen. Avainkeinona on alle 25-vuotiaiden asiakkaiden henkilökohtainen tapaaminen, jonka avulla nuoren tilanteeseen voidaan puuttua aktiivisesti.

Helsingin väestönkasvusta suurin osa tulee maamme rajojen ulkopuolelta, mikä tekee Helsingistä entistä kansainvälisemmän kaupungin. Maahanmuuttajataustaisten helsinkiläisten työllistymisen mahdollisuuksia parannetaan uudella palveluiden kohdentamisella ja mahdollisuutta opiskeluun tuetaan riittävällä valmistavalla koulutuksella. Liian harvoin maahanmuuttajien koulutustaustojen monimuotoisuus nähdään mahdollisuutena. Ulkomailla hankittu osaaminen on tunnistettava ja ohjauksessa työvoimahallinnon suuntaan on oltava aktiivinen tämän potentiaalin hyödyntämisessä.

Arvoisa puheenjohtaja.

Strategian läpikantavana ajatuksena on tuottavuuden parantamisen ohella palveluiden laatu ja monimuotoisuus. Tuotantomallit ovat jatkossa entistä monipuolisempia ja tehokkaampia. Yhtenä tekijänä on palvelusetelin vakinaistaminen palveluiden järjestämisemuodoksi muiden rinnalle, ja lisäksi toiminnan vertailua yli yksikkö- ja sektorirajojen lisätään. Palvelusetelistä päätetään jatkossa lauta- ja johtokuntatasolla. Me kokoomuksen ryhmässä uskomme tämän tuovan selkeän parannuksen niin toiminnallisesti kuin taloudellisestikin palveluiden järjestämiseen. Laadukkaiden palveluiden taustalta löytyvät motivoituneet ja ammattitaitoiset osaajat. Henkilöstön jaksamisen varmistamiseksi ja työhyvin-

10.4.2013

voinnin parantamiseksi toteutettava hanke tukee hyvää henkilöstöpolitiikkaa. Hankkeen tavoitteita esimerkiksi sairauspoissaolojen vähentämisestä tullaan seuraamaan säännöllisesti.

Helsingissä on tehty hyvää työtä hallinnon uudistamiseksi, mistä esimerkkinä ovat sosiaali- ja terveystoimen organisaatiomuutokset edellisellä vaalikaudella. Nyt strategiaan on kirjattu kunnianhimoiset tavoitteet kaupungin johtamisen, teknisen puolen hallintorakenteiden sekä koko kaupungin tilankäytön uudistamiseksi.

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Eräs tässä salissa istuva henkilö nosti kuukausi sitten neuvotteluissa esiin ajatuksen vuodesta 0, jota nyt Helsingin politiikassa elämme. Emme ole helpossa tilanteessa Helsingissä emmekä valtakunnan tasolla. Olemme kuitenkin yhdessä tarttuneet härkää sarvista ja sitoutuneet yhdessä valtuustokauden tavoitteisiin, joilla lähdemme haasteisiin vastaamaan. Neuvottelutyö eteni hyvässä hengessä ja toimivalla yhteistyöllä. Vuodesta 0 alkaen elämme Helsingissä aikaa, jonka keskiössä on sopimisen kulttuuri.

Tavoitteiden toteutuminen vaatii kaikilta vahvaa sitoutumista, eteenpäin katsovaa tapaa tehdä politiikkaa, keskinäistä luottamusta ja yhteistyöhengkeä myös jatkossa. Herkkyyttä muutoksiin tulee olla, jos olosuhteet todella muuttuvat, mutta sopimisen kulttuuri edellyttää, että sovitusta asioista pidetään kiinni. Pelailulle toimintamalli ei jätä sijaa. Helsingin kokoomus on tähän sitoutunut.

Haluan sekä kokoomusryhmän puolesta että omasta puolestani kiittää muita valtuustoryhmiä rakentavasta yhteistyöstä sekä kaupungin virkamiehiä valtuustostrategian valmistelutyöstä. Näillä sanoilla totean, että Helsingin kokoomuksen valtuustoryhmä kannattaa valtuustostrategian hyväksymistä. Tältä pohjalta rakennetaan parempaa Helsinkiä, ihan jokaiselle.

Valtuutettu Kari

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja. Rakkaat valtuustotoverit.

Helsinkiin halutaan muuttaa, koska tämä on oikea kaupunki. Oikeassa kaupungissa koulu on lähellä, ratikalla pääsee töihin ja metrolla harrastuksiin. Hyvässä Helsingissä ystävät löytyvät lähikahvilasta tai leikki-puistosta eikä lähimetsään mennäkseen tarvitse hankkia autoa.

10.4.2013

Arvoisa puheenjohtaja.

Me haluamme, että Helsingissä rakennetaan urbaania kaupunkia kaupunkilaisille, ja siihen tämä nyt käsiteltävä valtuustostrategia myös tähtää. On helppoa yhtyä edellisen puhujan näkemykseen siitä, että tämä on tämän valtuustokauden tärkeimpiä asiakirjoja, joita me tulemme hyväksymään. Rakentamistavoitetta nyt kasvatetaan, ja samalla kun kaupunkia tiivistetään, myös luonnon monimuotoisuutta halutaan lisätä. Helsinkiin tullaan perustamaan myös metsäinen suojeluverkosto.

Vihreiden pitkäaikainen tavoite asumisen hintojen laskemisesta etenee, sillä autopaikkojen kustannukset tullaan jatkossa kohdistamaan paremmin niiden käyttäjille. Nykyinen autopaikkannormi on kallis, epäoikeudenmukainen ja aikansa elänyt. Autopaikkojen kustantamista yhteisestä kukkarosta perustellaan lapsiperheiden tarpeilla, vaikka samalla nostetaan asuntojen hinnat niin korkeiksi, ettei monilla lapsiperheillä ole enää varaa asua Helsingissä.

Liikennepolitiikassa mennään kokonaisuudessa myös vihreämpään suuntaan. Pyöräilynedistämisohjelmaa viedään eteenpäin ja raitioliikennettä parannetaan poikkihallinnollisella ratikkaprojektilla. Tavoitteena on kasvattaa kävelyn, pyöräilyn ja joukkoliikenteen osuutta liikenteestä jopa prosenttiyksiköllä vuosittain. Tämän valtuustokauden aikana liikennehankkeista priorisoidaan tätä tavoitetta tukevia investointeja. Vihreät ovat tyytyväisiä myös siihen, että joukkoliikenneinvestoinnit on nyt pääosin rajattu investointikaton ulkopuolelle.

Strategiaesitys asettaa uuden yleiskaavan tavoitteeksi energiatehokkaan kaupunkirakenteen. Kun vanha valtuusto vielä puoli vuotta sitten torjui vihreiden esityksen päästötavoitteiden tiukentamisesta, olemme nyt sitoutumassa vähentämään hiilidioksidipäästöjämme 30 %:lla vuoteen 2020 mennessä. Me tiedämme hyvin, että tämä tavoite ei tule nostamaan Helsinkiä ilmastomuutosta torjuvien kaupunkien eturintamaan. Tästä syystä meidän onkin jatkuvasti etsittävä tapoja parantaa energiatehokkuutta ja leikata päästöjä.

Arvoisa puheenjohtaja.

Me emme halua jättää velkojamme lastemme maksettavaksi. Strategia ei kuitekaan vie kohti paniikkisäästämistä, mutta meidän on pystyttävä katsomaan entistä tarkemmin, että käytämme kaupunkilaisten veroeuroja parhaalla mahdollisella tavalla. Tällä kaudella meidän on oltava valmiita entistä tarkempaan taloudenpitoon ja pystyttävä tekemään asioita entistä paremmin.

10.4.2013

Tästä paremmin tekemisestä meillä sinänsä on tällä hetkellä jo kaupungissa aika hyviäkin esimerkkejä. Kaupungin eläkkeelle jääneiden keski-ikä on noussut jopa kahdella vuodella ja sairauspoissaolot ovat vähentyneet. Uusi varhaiskasvatusvirastomme toimii puolet pienemmällä hallinnolla kuin muut virastot keskimäärin. Se, että mietimme rahankäyttöämme tarkemmin, ei tarkoita sitä, että meillä on yhtäkään lastenhoitajaa tai opettajaa vähemmän.

Samalla kun mietimme uudestaan tilojemme käyttöä ja toimintaamme, meidän on mietittävä uudestaan myös demokratian tilaa Helsingissä. Strategiassa linjataan nyt selvästi, että Helsingin johtamisjärjestelmä tullaan uudistamaan kokonaisuudessaan ja uusi johtamisjärjestelmä otetaan käyttöön seuraavan valtuustokauden alussa. Tällöin kaupunginjohtajiston kokoonpanon on vastattava kunnallisvaalien tulosta ja luottamushenkilöiden ja kaupunkilaisten toimintamahdollisuuksien on oltava nykyistä paremmat.

Arvoisa puheenjohtaja.

Me emme halua, että helsinkiläiset lapset kasvavat luokkayhteiskunnassa. Helsingissä eriarvoistuminen alkaa jo kohdussa ja jatkuu läpi elämän. Lähes joka kymmenes lapsi on lastensuojelun asiakkaana. Pienten helsinkiläisten mahdollisuuksiin vaikuttaa entistä enemmän se, mihin kaupunginosaan ja sosiaaliluokkaan he syntyvät.

Kun rahaa on käytössä vähemmän, se on käytettävä siellä, missä tarve on suurin. Eriarvoistumisen estämisen kannalta on hyvä, että strategiassa laajennetaan positiivisen diskriminaation ja ennaltaehkäisyn periaatetta. Niissä kouluissa, joissa on eniten tukea tarvitsevia oppilaita, on oltava parhaat resurssit tuen tarjoamiseen. Nuorten yhteiskuntatakuun toteutumisen ja nuorten syrjäytymisen estämisen tulee näkyä kaikessa kaupungin toiminnassa ja päätöksenteossa.

Olisimme toivoneet, että muiden ryhmien halu panostaa lapsiperheiden eriarvoistumisen estämiseen olisi ulottunut strategianeuvotteluiden jälkeen myös raamineuvotteluihin, ja olimme aika pettyneitä siihen, ettei halua koulujen ja lapsiperheiden tukemiseen tässä vaiheessa enää riittänyt. Nyt esimerkiksi tokaluokkalaisten iltapäiväkerhotoimintaa ei ole mahdollista toteuttaa.

Lastensuojelussa puhutaan mielellään paljonkin ennaltaehkäisystä. Helsingin kaupungilla työskentelee tällä hetkellä lastensuojelutehtävissä yli 1 000 ihmistä, kun taas perheiden ongelmia ennalta ehkäisevissä neuvola- ja perhetyössä sekä perheiden erityispalveluissa työsken-

10.4.2013

telee puolet vähemmän ihmisiä. Rahankäytössä ennaltaehkäisyn ihannoitimme ei siis näy. Alueilla, joilla lastensuojelun tarve on suurin, on tarjottava perheille parhaat tukiverkostot. Neuvotoiminnassa tullaan nyt panostamaan erityistä tukea tarvitseviin alueisiin ottamalla käyttöön odotusaikainen kotikäynti. Näin tukiverkosto on valmiina ja mahdollisiin ongelmiin pystytään varautumaan jo ennen ensimmäisen lapsen syntymistä. Myös perhetyö- ja neuvolatoimintaa tullaan yhdistämään siellä, missä tarve on suurin. Terveysasemien toiminnan uudistamisen yhteydessä olisikin Helsingissä hyvä miettiä, pitäisikö meidän miettiä uudestaan ja olla valmiita kokeilemaan esimerkiksi perhekeskuksia. Jos sekä neuvolapalvelut, perhetyö että lapsiperheiden kotipalvelu löytyisivät saman katon alta, olisi ongelmien ennaltaehkäisy helpompaa. Perheitä tukemalla sekä torjumalla lasten ja nuorten syrjäytymistä voimme pysäyttää Helsingin eriarvoistumisen.

Arvoisa puheenjohtaja.

Vihreä valtuustoryhmä kannattaa strategiaohjelman hyväksymistä.

Kiitos.

Ledamoten Wallgren

Arvoisa puheenjohtaja. Bästa fullmäktige.

Jag kan hålla med förra talaren om att det beslut vi fattar idag om strategin kan vara fullmäktigeperiodens viktigaste beslut. Vår bedömning är att strategin har, det som presenteras idag innebär klara förbättringar jämfört med det utkast som vi hade för oss i januari, så vi är nöjda med de senaste månaders arbete.

Totean ruotsinkielisen johdannon perusteella, että ryhmämme kannattaa nyt esillä olevan strategian hyväksymistä ilomielin. Haluan aluksi nostaa esille strategiasta 3 erityisen huomionarvoista kohtaa.

Ensinnäkin talouspolitiikassa strategia sisältää merkittävän rakenteellisen uudistuksen. Strategia esittää kaupungin käyttömenojen vuosittaiseksi kokonaisraamiksi vuoden 2012 tasoa lisättynä kustannustennousulla ja väestönkasvulla ja vähentäen vuotuisen 1 %:n tuottavuuden parantamistavoitteen. Tällä ratkaisulla on siis 2 ulottuvuutta: toisaalta valtuusto suunnittelee taloutta tärkeimpien menojen määrittelevien objektiivisten tunnuslukujen pohjalta, toisaalta otetaan huomioon tehostamistarve. Jotta kaupunkilaisten palveluiden laatu ja saatavuus voidaan turvata, tarvitaan siis tämän strategian mukaan merkittävää ja jat-

10.4.2013

kuvaa tuottavuuden parantamista. Tämä on uskoaksemme mahdollista, jos pystymme johtamiseen kehittämiseen, henkilöstön mukaanottamiseen, parhaiden käytäntöjen soveltamiseen sekä hallintomenojen karsimiseen. Tiedostamme, että tavoite on kova, kun otetaan huomioon, että väestönkasvu painottuu lapsiin, vanhuksiin ja maahanmuuttajiin.

Olemme kuitenkin iloisia siitä, että tällä tavalla, tällä strategisella ratkaisulla budjettipäätöksiä viime vuosina rasittanut vuotuinen täysin alimitoitettu pohjaehdotus jää historiaan. Uuden, entistä järkevämmän ja objektiiviseen tietoon pohjautuvan budjettiraamin puitteissa valtuusto voi jatkossa entistä enemmän keskittyä eri toimintojen tärkeysjärjestyksen ja kiireellisyyteen arviointiin. On syytä todeta myös, että tällä uudella käyttömenojen määrittelytavalla saadaan ensi vuodelle voimavaroja budjettikehitykseen jo lähes 50 miljoonaa euroa enemmän kuin mitä kaupunginjohtajan pohjaehdotus piti sisällään. Tämä merkitsee lisää voimavaroja terveyspalveluihin, lasten päivähitoon, kouluihin, vanhus-tenhuoltoon ja muihin oleellisiin hyvinvointipalveluihin. Lisäksi tällä ratkaisulla on merkittävä henkilöstövaikutus. Tämä ensimmäisenä.

Toiseksi ryhmämme haluaa nostaa esille strategian merkittävänä ulottuvuutena vahvan panostuksen nuoriin. Strategian ensimmäinen luku, Hyvinvoiva helsinkiläinen, on nuorten osalta erityisen yksityiskohtainen ja antaa vahvaa uskoa siihen, että tämä valtuusto on valmis tekemään rajusti työtä nuorten aseman parantamiseksi ja syrjäytymisen ehkäisemiseksi.

Kolmanneksi nostan ryhmämme puolesta esille strategian suuren hyvinvointipoliittisen tarinan. Olemme varmoja siitä, että hyvää talouspolitiikkaa rakennetaan ennemmin ennaltaehkäisemällä tulevia kalliita ongelmia, toisin sanoen pitämällä kiinni pohjoismaisesta universaalin hyvinvoinnin mallista, kuin yksipuolisesti karsimalla menoja luoden tilaa hyvinvointipalvelumarkkinoiden kysynnälle. Siksi on tärkeää, että uusi valtuusto kirjaa strategiaan seuraavan tavoitteen: "Helsinkiläisten terveyserot kaventuvat ja hyvinvointierot kapenevat". Tämä saattaa olla ja on todennäköisesti strategian tärkein kohta.

Rationaalisen talous- ja hyvinvointipoliitikan harjoittaminen on kuitenkin vaativa laji. Me, jotka olimme täällä mukana viime valtuustokaudella, olemme nähneet, että hyvä tavoite ei automaattisesti takaa asian saavuttamista. Uuden strategian merkittävimpiin uusiin kirjauksiin kuuluu siksi seuraava kohta: "Valtuusto selvittää, miten hyvinvointierojen muutoksia Helsingissä voidaan entistä tarkemmin seurata ja miten seurannan tuloksia voidaan hyödyntää hyvinvointierojen kaventamiseksi". Tämän kirjauksen muuttamiseksi hyviksi käytännöiksi sosiaalidemo-kraattinen valtuustoryhmä lupaa olla aktiivinen.

10.4.2013

Hyvä valtuusto.

Ryhmämme on tyytyväinen myös moneen muuhun kohtaan strategiasa. Tässä uudessa strategiassa on hyvä osin uutta ajattelua sisältävä kansainvälistä Helsinkiä koskeva luku, joka korostaa maahanmuuttajien positiivista vaikutusta kaupungin kehitykseen. Tämä on uusi voimavara, joka sisältää paljon mahdollisuuksia. Strategiassa on myös entistä kunnianhimoisempia ympäristö- ja ilmastopoliittisia tavoitteita, jotka me otamme ilomielin vastaan ja olemme mukana niiden toteuttamisessa vahvasti.

Strategian sivulla 24 on merkittävä merkintä investoinneista. Tässä on uutta ajattelua. Tämän merkinnän mukaan otamme käyttöön kymmenvuotisen investointiraamin osana raamiohjeistusta. Kirjaus on sikäli erittäin hyvä, että se lisää valtuuston pitkäjänteistä ohjaavaa roolia kaupungin kehittämisessä.

Kulttuuriosasta nostan esille yhden asian. Ryhmämme pitää tärkeänä, että keskustakirjastoon sitoudutaan voimakkaasti tässä strategiassa. Lopuksi yksittäisistä asioista merkittävimpänä haluan mainita demokraatiapuolelta seuraavan, ehkä hämmästyttävänkin voimakkaan sitoumuksen. Tässä tänään hyväksyttävässä strategiassa – toivomme, että tämä hyväksytään – todetaan näin: ”Helsingissä otetaan neuvoo-antavat kansanäänestykset käyttöön”. Hurra!

Sosiaalidemokraattinen valtuustoryhmä ei olisi se taisteleva ryhmä, joka se nyt on, jos se olisi nyt hyväksyttävään strategiaan kaikilta osin tyytyväinen. Onkin kenties syytä lopuksi korostaa, että ryhmämme pitää strategiaohjelmaa erittäin merkittävänä suunnittelun ja valtuuston työn välineenä mutta ei niin sanottuna hallitusohjelmana. Ero on siinä, että me emme halua, ettei valtuusto voisi uudelleenarvioida asioita valtuustokauden aikana, emmekä varsinkaan sitä, että valtuustokauden aikana ei voisi tehdä uusia tarpeellisia avauksia. On mielestämme järkevää politiikassa yleensä ja myös tämän uuden valtuuston työssä, että nyt hyväksyttävä strategia voi olla jatkossa harkitusti ja ryhmien yhteentöön perusteella alisteinen arviollemme siitä, mitä keskeisten tavoitteiden saavuttaminen valtuustolta vaatii. Siis yhdessä voidaan sopia myös muutoksista. Tällöin meidän ryhmämme tulee katsomaan erityisen ankarasti sitä, mitä tapahtuu hyvinvointieroille kestävän talouden puitteissa luonnollisestikin.

Kiitos.

10.4.2013

Unohdin kiittää hyvistä neuvotteluista, hyvästä yhteishengestä, asiallista kulttuurista, rehellisyydestä ja kaikesta muusta kivasta. Kiitos teille.

Valtuutettu Modig

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Tämän kauden strategia on jouduttu tekemään heikossa taloustilanteessa. Euroopan tasollakaan ei ole näkyvissä varmoja elpymisen merkkejä. Suomen valtio joutuu sopeuttamaan, ja kun tiedetään, että talouden liikkeet heijastuvat viiveellä kunta ?, on meidän pakko reagoida. Strategiassa linjattu käyttömenojen katto ja sen mukanaan tuomat säästöpainheet olivat rehellisesti sanottuna ryhmällemme se kaikkein vaikein kysymys. Monet kaupungin palvelut huutavat mielestämme lisäresursointia, ja sen takia olisimme nähneet toisen linjan suotavampana. Strategian tiukka talouslinja on voitava toteuttaa niin, etteivät kaupunkilaisten palvelut vaarannu. Tämä vaatii uusia ideoita, avointa pohdintaa ja hyvää yhteistyötä yli puoluerajojen.

Vasemmiston valtuustoryhmän mielestä ennaltaehkäisy on paras tapa taistella velkaantumisen. Muutoin tulevaisuuden kustannukset ovat vielä suuremmat. Parhaiten talouden suunta korjataan panostamalla kaikkien kaupunkilaisten hyvinvointiin eli kaventamalla terveys- ja hyvinvointieroja. Muuten nyt jo niukat rahat eivät riitä tulevaisuudessa.

Tuleva kausi tulee olemaan meille hyvin haastava, ja meillä on monia haasteita, joissa meillä ei ole yksinkertaisesti vaihtoehtoa epäonnistua. Mielestämme strategian kirjauksista löytyy kuitenkin ne keinot, joilla palvelut turvataan, ja monia linjauksia, jotka kehittävät palveluitamme paremmin kohtaamaan kaupunkilaisten erilaiset tarpeet. Tässä työssä me haluamme olla mukana.

Arvoisa puheenjohtaja.

Asumisen kustannukset ovat niin korkeat, että monella ei ole enää varaa asua Helsingissä. Monella kuluu yli puolet käytettävissä olevista tuloista asumiseen. Tilanne on täysin kestämaton. Jos emme korjaa asiaa, se tulee näkymään meillä tulevaisuudessa niin pahoinvointina kuin työvoimapulana. Tärkeintä asuntotuotannon määrän lisäksi on laatu. Meillä on huutava pula nimenomaan kohtuuhintaisista vuokra-asunnoista. Isoja kalliita asuntoja on kyllä tarjolla niille, joilla siihen on varaa. Valitettavasti harvoilla meistä on tähän mahdollisuutta. Nyt valtio on tehnyt asuntopaketin, joka painottaa juuri oikeita asioita. Tuki ohja-

10.4.2013

taan nimenomaan kohtuuhintaisiin vuokra-asuntoihin ja pienimmät toimijat halutaan saada mukaan. Tähän mahdollisuuteen Helsingin täytyy tarttua täysillä.

Asumisen kustannukset on yksi niistä asioista, joihin tämän kauden aikana meidän on saatava muutos. Nuorisotakuun tavoite on kunnianhimoinen mutta meille välttämätön toteuttaa. Helsingissä nuorisotyöttömyys hipoo jo 10:tä %:ia, kun tarkastellaan niitä nuoria, jotka ovat nuorisotakuun näkökulmasta he, jotka haluamme tavoittaa, eli työttömien lisäksi työvoimapolitiittisten toimenpiteiden alla olevat. Jos käytämme NEET-lukua, joka on siis yhteensopiva muun Euroopan kanssa, jossa paljon nuorisotyöttömyysluvuista puhutaan, on Helsingin luku lähes 13 prosenttia. Keväällä 2012 14 % peruskoulun päättäneistä jäi ilman opiskelupaikkaa.

Tilanne on vakava. Vanhat keinomme eivät selvästikään riitä ongelman ratkaisuksi, ja siksi pidämme tärkeinä strategiakirjauksia muun muassa siitä, että jokaisen alle 25-vuotiaan, joka hakee toimeentulotukea, tulee tavata sosiaalityöntekijä. Nuorten pitkäaikainen toimeentulotukeen turvautuminen on syytä ottaa vakavasti. Mikäli tukeen turvautuville tataan asiallinen tilannekartoitus ja palvelunohjaus pätevän ja motivoituneen sosiaalityöntekijän kanssa, voidaan välttyä vaikeuksien kasautumiselta.

Nuorisotakuun toteutumisessa ei ole varaa epäonnistua. Me emme voi tehdä uudestaan 90-luvun virhettä. Silloin leikattiin nuorista ja hyvinvoinnista, mikä näkyy edelleen pitkäaikaistyöttöminä, masentuneina ja syrjäytettyinä ihmisinä. Ryhmämme tulee seuraamaan nuorisotakuun toteutumista tarkasti, ja jos tavoitteisiin ei päästä, on meidän tehtävä lisäpanostuksia. Strategian mukaan pitkäaikaistyöttömien, 500 päivää työttöminä olleiden tai sen uhan alla olevien tilannetta korjataan. Kaikkien virastojen on haettava toimia, joilla pitkäaikaistyöttömät työllistyvät. Viime vuonna Helsinki maksoi sakkoja valtiolle 20 miljoonaa. Tämä on iso raha, ja se on käännettävä työllistymiseen. Strategiassa on vahvasti nostettukin positiivisen diskriminaation periaate esiin. Kaikkein heikoimmassa asemassa olevien palveluihin kohdennetaan lisäresursseja.

Arvoisa puheenjohtaja.

Helsingiläisten terveys- ja hyvinvointieroja pitää kaventaa. Jo nyt nuorten miesten elinajanodotteessa esimerkiksi on yli 10 vuoden ero riippuen siitä, miten hän on koulutettu ja missä päin Helsinkiä hän asuu. Tähän tarvitaan moniammatillista lähestymistä ja matalan kynnyksen palveluita. Helsingin terveysasemat tulee säilyttää helposti saavutettavana lähipalveluna. Terveysasemien toimintaa on kehitettävä sosiaali- ja ter-

10.4.2013

veyspalveluasemiksi, jonne kootaan palvelut toimiviksi kokonaisuuksiksi. Sote-asemien monialaisia palveluita on vahvistettava muun muassa lisäämällä psykiatrasta ja geriatrasta osaamista. Jokaisella asemalla tulee olla vahva sosiaalityön ja ohjauksen osaaminen.

On erittäin hyvä, että strategiassa mielenterveys- ja päihdepalveluiden kehittäminen on nostettu yhdeksi painopisteeksi, ja tämän toteutumisesta on pidettävä huolta. Tärkeää on alkavien ja lievien mielenterveys- ja päihdeongelmien riittävän intensiivinen hoito, jotta vältytään myöhemmin kalliilta kroonistuneiden ongelmien kuntoutukselta. Myös diabeteksen hoitoa on vahvistettava. Tällä hetkellä Helsingin palveluissa korostuu ennaltaehkäisevien toimenpiteiden puute. Sote-asemille on saatava yhteys jonottamatta ja takaisinsoittojärjestelmän on oltava kattava. Tärkeää on oikea-aikaisen ja riittävän palvelun saaminen ajoissa. Tämä tukee hoitoa tarvitsevien toimintakyvyn säilymistä tai palauttamista.

Mikään näistä edellä mainituista tavoitteista ei onnistu ilman panostusta sosiaalitoimeen. Kirjaukset ovat hyviä mutta vaativat panostusta ja seuranta. Uskomme, että syksyn budjettineuvotteluissa sote-puolen lisävaroihin joudutaan palaamaan. Esimerkiksi lastensuojelussa olisi mahdollista tehdä merkittävää ongelmia ennaltaehkäisevää työtä, mikäli resurssit ovat kunnossa.

Vanhuslain toteuttaminen edellyttää vahvaa lisäpanostusta kotihoitoon ja hoivapaikkoihin. Myös omaishoito vaatii vahvistusta. Me haluamme, että valtuusto on mukana vanhuslain toteuttamista, ja tänne tuodaan selvitys siitä, miten Helsingissä hoidetaan vanhukset ja taataan palvelut. Uudella sote-virastolla on merkittävä rooli vanhuspalveluiden ja muiden sote-palveluiden järjestämisessä. Odotamme myös, että uusi varhaiskasvatusvirasto tekee kaikkensa varhaiskasvatuksen ja päivähoidon laadun ja palvelujen eteen. Syksyllä on tarve palata myös päivähoidon määrärahoihin.

Arvoisa puheenjohtaja.

Hyvinvoiva kaupunki ei kuitenkaan rakennu ylhäältä alaspäin rakennetulla palvelurakenteella, vaan asukkaat on osallistettava ja otettava mukaan kaupungin rakentamiseen. Vasemmistoliiton mielestä Demokratiaryhmästä olisi tullut tehdä pysyvä elin, koska demokratian lisääminen ei ole projekti vaan prosessi. Demokratiatyön ja asukkaiden osallisuuden tukemisessa olennaisena osana ovat asukastilat. Tämän hetken poukkoileva tukipolitiikka on asukastoiminnalle myrkyä, ja siten se on tavoitteidemme vastaista. Pahinta siinä on se, että tällaisenaan me tuemme vahvoja eli niitä alueita, joista löytyy resursseja tapella

10.4.2013

kaupungin päätöksistä. Asukastalojen rahoitukselle on löydettävä yhden luukun periaate, jossa asukastalot eivät löydy toisiaan vastaan, vaan rahoitus mitoitetaan vaikuttavuuden ja tarpeiden mukaan yksinkertaisella ja selvällä tavalla, joka mahdollistaa positiivisen diskriminaation. Myös aluetyön merkitys asukastoiminnassa on muistettava ja varmistettava.

Arvoisa puheenjohtaja.

Ryhmämme mielestä strategianeuvotteluissa onnistuttiin saamaan aikaan hyvä kokonaisuus, joka hyvin toteutettuna rakentaa parempaa Stadia. Meidän huolestamme on aina palveluiden riittävyys ja laatu, ja siksi teemme seuraavan ponnen:

Hyväksyessään strategian valtuusto edellyttää, että tuottavuusohjelmaa laadittaessa kiinnitetään huomiota hyvinvointipalveluiden vaikuttavuuden arviointiin tavoitteena suunnitella tuottavuustoimenpiteet siten, ettei niillä ole kielteisiä vaikutuksia asukkaiden hyvinvointiin.

Uskomme tämän olevan jokaiselle valtuutetulle yhteinen tavoite ja siksi toivomme tälle valtuuston tukea.

Arvoisa puheenjohtaja.

Vasemmistoliiton valtuustoryhmä kannattaa strategian hyväksymistä.

Valtuutettu Huru

Arvoisa puheenjohtaja, valtuutetut ja kaupunkilaiset lehterillä.

”Synkkinä aikoina, lauletaanko silloinkin”, kirjailiji aikoinaan Bertolt Brecht. Vanha valtuusto ei jättänyt perinnöksi vain synkkiä aikoja, sillä Helsinki on onnistunut perustehtävässään kohtuullisesti.

Kaupungin strategiassa on paljon visioita siitä, millä tavalla luodaan unelmien Helsinki, houkutteleva, toimiva ja hauska kaupunki. Mitä iloa on kuitenkin siitä, että kaupunki on hauska ja vetovoimainen, jos perusrakenteet eivät ole kunnossa, tuottavuusohjelma on uuvuttanut henkilöstön tai turvallisuudessa on puutteita. Helsingin uuvuttaa valtio säilyttämällä velvotteita ilman riittäviä valtionosuuksia, ja pakkaa sekoittaa valtakunnallisesti levällään olevat sote- ja kuntajakouudistus. Milloin koittaa se aika, jolloin alibudjetoinnin sijasta talousarvio on todellisia kuluja vastaava?

10.4.2013

Köyhtyvässä Helsingissä päämäärien merkitys korostuu siinä, mikä on keskeisintä itse kaupungille ja sen asukkaille. Päätöksenteossa on muistettava, että Helsingin perustehtävä on edistää kaupunkilaisten hyvinvointia ja kestävästä kehitystä. Vaikka strategiaohjelmassa painotetaan velkaantumisen hillitsemistä maltillisella menokehityksellä, perussuomalaisten valtuustoryhmän mielestä asioihin panostaminen taas edellyttää, että rahaa on löydyttävä.

Helsinki-visio muodostuu useasta osatekijästä, joista yksi on hyvät palvelut. Halutaan luoda palvelukulttuuri, jossa tietotekniikalla on suuri merkitys. Kun sähköistä kuulemistä, vaikuttamista ja kaupunkilaisten palveluja siirretään sähköiseen verkkoon, on tasa-arvoista ja syrjäytymistä ehkäisevää huolehtia, että nettiyhteyksiä omistamattomat kaupunkilaiset saavat samat palvelut. On hyvä selvittää myös asiaan liittyvät terveysvaikutukset.

Kaupunkirakenne ja asuminen koskettavat jokaista kaupunkilaista. Hyvä, että strategiassa on sijaa korjausrakentamiselle ja investoinneille ja siinä huomioidaan eri väestöryhmien tarpeet asuntotarjonnassa, oli sitten kyse vammaisten itsenäisestä asumisesta, vuokra-asumistuotannon lisäämisestä, asunnottomuuden poistamisesta tai muunkielisen väestön sijoittumisesta nykyistä tasaisemmin eri kaupunginosiin. Pääkaupungissa kaivataan edullisia vuokra-asuntoja. Asumiseen liittyy myös kysymys tonttien vuokrankorotuksista, joista päätettäessä on kohtuullista huomioida päätösten vaikutus asumiskustannuksiin. Asuntotuotannon keskittäminen raideliikenneyhteyksien varrelle palvelee ilmastonmuutostalkoissa ja helpottaa kaupunkilaisten elämää julkisilla kulkuvälineillä liikkumisen muodossa. Liityntäpysäköintien on vastattava tarvetta. Toivottavasti alueita säästetään myös ulkoilu- ja virkistyskäyttöön.

Perussuomalaisille on tärkeää, että helsinkiläisten työllisyyttä ja yrittäjyyttä edistetään kehittämällä kaikille suunnattuja palveluja maahanmuuttajat mukaan lukien. Syrjäytymistä estetään parhaiten hyvällä työllistämispolitiikalla. Harmaan talouden torjuntaa on jatkettava tehokkaasti Helsingin kaupungin toimesta. Toisen asteen koulutuspaikkojen määrässä Helsinki joutui pettymään. Koulupudokkuuta vastaan on silti kamppailtava. Nuorisotakuu on saatava täysipainoisesti alulle unohtamatta työpajoja ja muita mielenterveyskuntoutujien tukimuotoja. Päihdekuntoutuksen on vastattava tarvetta pääkaupunkiseudulla. Viimeaikaiset koulutapahtumat huomioiden ehdotan kaupungin toimesta järjestettäväksi perheille suunnatun valistuskampanjan vanhemmuuden vastuusta. Keskustakirjaston ohessa lähikirjastojen merkitys on tunnustettava hyvinvoinnin osatekijänä.

10.4.2013

Kaupungin strategiassa on kannettava vastuu siitä, ettei se tee uudelleen samoja virheitä kuin edellisen laman aikana. Terveysten- ja sosiaalihuollon menojen niellessä noin 2/3 kaupungin budjettiin varatuista rahoista kyseisiin aloihin kohdennetaan mielellään säästöjä. 90-luvun laman aikana niin tehtiin, ja sen seurauksista maksetaan edelleen. Alalle työllistyminen oli tuolloin heikkoa, ja silloin muilta aloilta työtä saaneet terveydenhuollon työntekijät eivät kyseiselle alalla täysmääräisesti palanneet.

Eläköityminen ja työttömyys ovat ajankohtaisia. Millä tavoin taataan työntekijän siirtyminen terveenä eläkkeelle ja turvataan hyvät työolot, joissa henkilökuntamitoitus ja työkuormitus kohtaavat auttaen työntekijää jaksamaan. Ratkeako työvoimapula rekrytoimalla työvoimaa ulkomailta ja onko se eettisesti kestävä? Kannattaisiko kouluttaa maassa jo olevia maahanmuuttajia? Terveystenhuollon englanninkielinen koulutus ei takaa terveydenhuollon opiskelijan oppimista. Olemme Suomessa, jossa puhekieli potilaille käytännön hoitotyössä on suomen kieli ruotsin ohella. On perusteltua edellyttää hoitoalalla työskentelevältä alan ammattilaiselta vallitsevan puhekielen hallintaa. Osaavaa ja koulutettua henkilökuntaa tarvitaan terveyden- ja sosiaalihuollon alan lisäksi pelastuslaitoksen ja poliisin työsaralla kaupunkilaisten arkielämän turvaajana.

Terveyspalveluissa on pyrittävä terveyserojen kaventamiseen ja panostettava perusterveydenhuollon palveluihin silloin, kun se on tarkoituksenmukaista. Toimivaa palveluverkostoa ei saa heikentää tai kaupunkilaisten terveyttä vaarantaa liiallisella keskittämällä, kilpailuttamisella tai ulkoistamisella. Laadukkaat palvelut on turvattava lähiterveysasemilla, vaikka kaupunkilaisten valinnanvapautta terveyspalveluihin eri toimipisteissä mahdollistetaan. Palveluseteli on yksi toiminnan järjestämisen muoto, mutta se ei voi olla määräävässä asemassa palvelutuotannossa. Toivottavasti HUS-erikoissairaanhoidon ei pilkota, mutta Käypä hoito –suosituksia voisi muistaa aika-ajoin. Kun yli 75-vuotiaiden kotona asumista lisätään, kuka ottaa vastuun siitä, että laitoshoidon tarvitsevat vanhuksat tulevat näennäisesti hoidetuksi paperilla mutta käytännössä ovat oman onnensa nojassa muun ajan kuin sen, jolloin kaupungin toimesta kotihoito käy. Omaishoitajien jaksamisesta on huolehdittava.

On hyvä, että hallintoa yksinkertaistetaan. Samalla voisi tarkistaa lautakuntien päällekkäistä työtä. Keskushallinnon uudistus ei saa johtaa keinovaltaiseen palkkapolitiikkaan. Sen sijaan hallinnon läpinäkyvyys saisi tuoda julki, mihin byrokratiaan aikoinaan juuttuivat muutamaksi vuodeksi Haagan pelastusaseman korjausrahat tai missä tällä hetkellä

10.4.2013

talousarvioraamin määrärahoissa pyörii ensihoitohenkilöstön lisäämiseksi tarkoitettu summa palvelutasosopimusta vastaavasti. Kilpailutuksen ja sopimuksien klausuulit on rajattava tarkasti, valvonta laitettava mallilleen ja markkinahinnat koskemaan myös kaupungin myymiä kohteita. Omistajapolitiikan selkeyttäminen on paikallaan. Perussuomalaiset ehdottavat kirjattavaksi seuraavan toimeenpiteen: jo olemassa olevia liikelaitoksia tai sellaisiksi muutettaviksi suunniteltuja ei edelleen muuteta osakeyhtiöiksi ainakaan kuluvalta valtuustokaudelta aikana.

Perussuomalaiset kannattaa strategian hyväksymistä.

Kiitos.

Ledamoten Rantala

Värderade ordförande.

Helsingforsstrategin är en bra mix av tillräckligt visionära tankar om framtidens Helsingfors och om den välmående, aktiva invånaren och dennes närmiljö kombinerat med konkreta åtgärder hur vi ska nå dessa målsättningar. Helsingforsstrategin blir ändå kanske ingen kioskvältare som skapar långa köer på Mannerheimvägen eller demonstrationer för och emot på Alexandersgatan, och det är kanske lite synd för det är faktiskt ett mycket viktigt styrdokument som kommer att forma helsingforsarnas vardag under de kommande fyra åren.

En god och välskött ekonomi är grunden för en högklassig kommunal service. Det är alla i invånarnas intresse att vi sköter vår ekonomi ansvarsfullt och långsiktigt – och allra störst intresse av detta har våra barn och barnbarn – de kommande generationerna – eftersom skulder alltid ska betalas. Vi kan inte basera vår verksamhet, vår framtid, på lånade pengar. Det är varken hållbart eller solidariskt.

Den offentliga ekonomin är minsann nu utmanande. Ibland känns det som om vi följer den amerikanska sångaren Bing Crosbys visdomsord när han sade att "Det är lätt att beräkna sina utgifter, man lägger bara 10 % på inkomsterna". Helsingfors verksamhetskostnader håller på att skena iväg medan skatteinkomsterna släpar efter. Ekvationen är ohållbar. Därför är det glädjande att strategin nu stakar ut en ansvarsfull ekonomisk politik med flera viktiga element som Svenska folkpartiet stöder.

Arvoisa puheenjohtaja.

10.4.2013

Ainut varma asia tulevaisuudesta on se, että epävarmuus jatkuu ja jatkuvasti tapahtuu muutoksia, joilla on suoria vaikutuksia myös Helsingin talouteen. Esimerkkinä voidaan käyttää hallituksen tuoretta lakiesitystä, joka johtaa muun muassa Helsingin Energian yhtiöittämiseen. Tähän on syytä varautua jo nyt.

Kukoistava ja kehittyvä elinkeinoelämä ja yrittäjämyönteinen kaupunki on työllisyyden perusta. Kaupunki voi ja sen pitää olla aktiivinen tällä alueella varsinkin nuorten ja pitkäaikaistyöttömien osalta. Tässä kaupungin vastuu kasvaa hallituksen kehysriihipäätöksen jälkeen, kun päämääränä on yksi vastuullinen ja aktiivinen työllisyystoimija, siis kunta.

Kaupungilla ei ole varaa verokorotuksiin. Helsinkiläisten elinkustannukset ovat jo tällä hetkellä korkeammat kuin muualla maassa, ja alueen verokilpailun myötä Helsinki on taatusti ainut häviäjä, jos verokorotuksia tehdään.

Suurten ikäluokkien eläköitymisen myötä meillä on oivallinen ja luonteva mahdollisuus tarkistaa ja kehittää kaupungin organisaatiota ja henkilöstöstruktuuria niin, että tehtäviä voidaan toteuttaa ja palvelua tuottaa tehokkaammin kuin tällä hetkellä. Kun puhutaan tehokkuudesta, on syytä myös painottaa laadullisia puolia. Hyviä esimerkkejä saadaan kaupungin henkilöstötilinpäätöksestä, mistä huomataan, että sairauspoissaolojen määrä on vähenemässä, mikä osaltaan tuo taloudellisia säästöjä, ja että eläkeikää on saatu hyvällä tavalla nostettua aika huomastikin. Tämä on konkreettinen mittari siitä, kuinka työt kaupungissa tehdään ja miten henkilökuntamme voi ja viihtyy. Tämä osoittaa myös, että ollaan oikealla tiellä, ja se luo vahvan pohjan strategiakirjauksien toteuttamiselle tältä osin. Helsingin malli voi olla hyvä esimerkki muille kunnille ja julkiselle sektorille.

Investointikatto tulee tarkoittamaan huolellista priorisointia, pitkäjänteisyyttä ja myös luopumista joistakin investoinneista ja kokonaisuuksista. On ensikädessä tärkeämpää huolehtia nykyinfrastruktuurin ylläpidosta ja korjaamisesta kuin tässä vaiheessa lähteä suuriin, uusiin ja kalliisiin investointihankkeisiin, joiden lopullinen hintalappu voi olla paljon korkeampi kuin on suunniteltu. Helsingillä on valitettavasti ollut liian monia hankkeita, joiden talousarvio on ollut liian optimistinen, ja tästä on päästävä eroon. Kaupungin on myös luovuttava niistä tiloista, joita se ei tarvitse omien ydintoimintojen osalta. Myös tilatehokkuutta voidaan siis lisätä.

Värderade ordförande.

10.4.2013

En bostadspolitik som sörjer för att Helsingfors har ett mångsidigt utbud av bostäder i alla storlekar och i alla prisklasser är viktigt. I dagens läge är det uppenbart att bostädernas prisnivå hos oss hämmar tillväxten och försvårar många, främst familjernas vardag. Många har helt enkelt inte råd att flytta hit eller bo kvar här. Helsingfors ska vara en stad där alla befolkningsgrupper och alla familjestorlekar ska rymmas in. Med dagens prisutveckling på bostadsmarknaden är det osäkert om vi kan vara det. Det är lätt att skylla på alla andra att prisnivån stiger, men visst kan också staden göra en hel del förändringar själv. Vi kan exempelvis tillåta olika utrustningsnivåer på byggandet och slopa alla extra Helsingforsregler. Vi behöver inte vara påvligare än påven själv när det gäller bestämmelserna. Ett välmående Helsingfors behöver också sina gröna lungor, parker, skogar och naturområden för rekreation likaväl som sin enastående skärgård, som erbjuder otaliga möjligheter både för invånarna och för turisterna. Att vi behöver en havsstrategi är därför självklart.

Arvoisa puheenjohtaja.

RKP on tyytyväinen, että kaupunki vakinaistaa palvelusetelit osana palvelukokonaisuutta. Palvelusetelit lisäävät kaupunkilaisten valinnanvaraa ja ovat saaneet positiivista palautetta käyttäjiltä. Niiden merkitys hoitotakuun toteuttamiselle on myös selvä, ja hyvänä esimerkkinä on suun terveydenhuolto, jossa oltaisiin todella pulassa ilman palvelusetelitä. On kuitenkin seurattava tarkoin, että palveluseteleiden arvo on oikea ja realistinen niin, että se on varteenotettava vaihtoehto kaupunkilaisille. Olemme valmiita laajentamaan palveluseteleiden käyttöä uusille alueille ja toivomme, että sote-lautakunta ennakoluultomasti ottaa tämän tehtäväkseen.

Tärkeä ja priorisoitu alue on oltava ruotsinkielinen vanhustenhuolto, jossa tällä hetkellä on useita palvelualueita, joissa kaupunki ei ylipääntänsä tarjoa ruotsinkielistä palvelua tai sitä on saatavissa vain joillakin maantieteellisillä alueilla. Ruotsinkielinen kotipalvelu on hyvä esimerkki tällaisesta palvelumuodosta. Palvelusetelit luovat uusia mahdollisuuksia.

”Helsinki on vahvasti kaksikielinen”, lukee strategiassa. Haluamme että kaupunkimme on jos ei maailman paras, niin ainakin Suomen paras ja innovatiivisin kunta toteuttaessaan ruotsinkielisiä palveluja. Meillä on oltava pitkäjänteistä suunnittelua virastoissamme ja palveluiden tarjonnan on vastattava paremmin sen tarvetta. Olemme tyytyväisiä, että sote-virasto on nyt tekemässä kartoituksen ruotsinkielisten sosiaalipalveluiden toimivuudesta varsinkin vanhustenhuollossa. Toivottavasti saamme konkreettisia parannuksia niin, että kaikki kaupunkilaiset kie-

10.4.2013

lestä riippumatta saavat palveluja kielestä riippumatta. Kartoitusta ei kuitenkaan saa tehdä niin, että niiden vanhusten on aina erikseen pyydettyä saadaksesen ruotsinkielisiä palveluja, vaan kaupungin on tarjottava niitä niin, että ne ovat oikeasti saatavissa. Kaupungin vastuu on tässä suuri.

Värderade ordförande.

Helsingforsarnas egen stad får nu en strategi som andas framtidstro och optimism, som är ekonomiskt ansvarsfull och långsiktig, internationellt inriktad med stark betoning på konkurrenskraft, ekologiskt hållbar och framför allt med välfungerande och effektiv service i fokus. Nu gäller det att omsätta den i praktiken. Ett stort tack till alla fullmäktigegrupper, SFP stöder denna strategi.

Valtuutettu Laaninen

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Kun kokoonnuimme valtuuston seminaariin tammi-helmikuun vaihteessa, keskustan ryhmä asetti 3 tavoitetta tälle strategialle. Ensiksi halusimme vahvistaa Helsingin kansallista ja kansainvälistä vetovoimaa. Korostimme tuottavien yksityisen sektorin työpaikkojen lisäämisen tärkeyttä. Pienet ja keskisuuret yritykset ovat tässä avainasemassa. Halusimme edistää erityisesti akateemista yrittäjyyttä.

Toiseksi korostimme laadukkaiden ja kustannustehokkaiden palveluiden tärkeyttä. Kannustimme vertaamaan Helsingin ja muiden suurten kaupunkien eroja palveluiden kustannuksissa ja etsimään syitä siihen, miksi monet palvelut maksavat meillä enemmän. Korostimme tietotekniikan hyödyntämistä ja virastojen rajojen ylittämistä. Toivoimme myös arvokeskustelua siitä, mikä kuuluu yhteiskunnan ja mikä yksityisen kansalaisen vastuulle.

Kolmanneksi tavoitteeksi keskustan ryhmä asetti kansalaisdemokratian ja osallistumisen vahvistamisen juuri tässä tilanteessa, kun edessä on vaikeita vuosia. Ryhmän puolesta totean, että nämä kolme tavoitettamme on kirjattu varsin tyydyttävästi tähän nyt käsittelyssä olevaan ehdotukseen.

Helsingin kansainvälisen ja kansallisen vetovoiman vahvistamiselle omistetaan strategiassa jopa kiitettävästi huomiota. Siinä on kirjattu tavoitteeksi tehdä Helsingistä Suomen yritysmyönteisin kaupunki vuonna 2016. Tavoite on kova mutta kohdallaan. Myös keinoja sen saavuttami-

10.4.2013

seen on löydetty runsaasti. Tavoitteen toteutumista mitataan muun muassa yksityisen sektorin työpaikkojen osuuden määrällä kaikista työpaikoista, mitä mekin korostimme strategiaseminaarissa. Olemme erityisen tyytyväisiä kirjaukseen akateemisen yrittäjyyden edistämistä. Strategian tavoitteenahan on, että ”yhteistyössä yliopistojen ja korkeakoulujen kanssa kampuksista kehittyä innovaatio- ja liiketoimintakeskittymiä, joissa syntyy uusia yrityksiä ja työpaikkoja”. Tässä on kysymys koko maan tulevaisuuden kannalta ratkaisevan tärkeästä asiasta, osaamisesta ja sen hyödyntämisestä.

Entä toinen tavoitteemme, palveluiden tuottaminen laadukkaasti ja kustannustehokkaasti – miten se toteutuu? Näiltä osin tätä strategiaa pitää lukea ensin alusta ja sitten lopusta. Alussa, sivuilla 7–11, kuvataan varsin kunnianhimoiset tavoitteet eri väestöryhmien tarvitsemien palveluiden kehittämiseksi. Lapset, nuoret, ikääntyvät ja maahanmuuttajat ovat erityishuomion kohteena niin kuin pitääkin. Strategiassa luvataan parantaa kaikkien helsinkiläisten hyvinvointia ja terveyttä, kaventaa terveyseroja, vähentää tupakointia ja päihteiden käyttöä, pitää huolta mielen-terveyspalvelujen riittävydestä ja lisätä helsinkiläisten liikkumista. Kansalaisten aktivointi liikuntaan onkin yksi esimerkki siitä yksilön ja yhteiskunnan vastuita pohtivasta arvokeskustelusta, jota peräänkuuluttimme. Strategiassa esitetään 8 erilaista toimenpidettä terveyttä edistävän liikunnan lisäämiseksi alkaen koululaisten välituntiulkoilusta ja päätyen terveysvaikutusten arviointiin kaupungin päätöksenteossa. Nuo ehdotukset pitää panna käytäntöön.

Entä se palveluiden kustannustehokkuus? Siihen vastataan sivuilla 24–29. Näiltäkin osin ehdotus vastaa keskustan tavoitteita. Tietotekniikan hyödyntämisestä on 9 toimenpide-ehdotusta. Erityistä huomiota pitää jatkossakin kiinnittää terveydenhuollon tietojärjestelmien kehittämiseen, koska siellä on mahdollisuus saada suurimmat säästöt aikaan. Kustannustehokkuuden lisäämisen tärkein keino strategiassa on kirjattu parille riville: ”Velkaantumiskehitystä hidastetaan pitämällä emokaupungin käyttömenojen reaali- kasvu asukasmäärän kasvun mukaisena vähennettynä vuotuisella 1 %:n tuottavuuden parantamisen tavoitteella”. Tämäkin tavoite on kova mutta kohdallaan. 1 % vuodessa ei kuulosta isolta luvulta mutta tarkoittaa käytännössä sitä, että juustohöylä ei riitä työkaluksi tämän saavuttamiseksi. Viimeistään nyt on käytävä todella käsi-työtapojen uudistamiseen ja hallintorajojen purkuun, jota ehdottimme. Nyt todella tarvitaan sitä kokonaisvaltaista tuottavuusohjelmaa, joka strategiassa luvataan esitellä kaupunginhallitukselle jo kesäkuun loppuun mennessä. Taloudenpidon yhdeksi tavoitteeksi on otettu, että Helsingin muita kuntia korkeammat palvelujen yksikkökustannukset lähenevät muiden suurimpien kaupunkien keskiarvoa. Tämäkin vastaa keskustan tavoitteita.

10.4.2013

Meidän kolmas tavoitteemme oli kansalaisdemokratian vahvistaminen. Näiltä osin strategian merkittävin uusi avaus on lupaus neuvoantavien kansanäänestysten käyttöönotosta. Tähän sopii varoitus näennäisdemokratiasta. Kansanäänestys pitää pohjustaa kunnon keskustelulla ja kansalaisten informoinnilla, ja jos kansalta kysytään, vastausta pitää myös kunnioittaa. Mikä olisi näillä varauksilla sitten sopiva kansanäänestyksen kohde? Meidän mielestämme sitä voitaisiin soveltaa esimerkiksi rajoitettuna jossain kaupunginosassa tai jopa asuinalueella paikallisesti tärkeän kaavoitusasian tai rakennushankkeen ratkaisemiseksi. Koko kaupungin mittakaavassa sopiva kansanäänestyksen kohde voisi olla esimerkiksi ravintoloiden aukioloajat.

Hyvät valtuutetut.

Ruusujen lisäksi muutamia risuja. Monia tärkeitä asioita käsitellään tässä strategiassa sittenkin vähän ohuesti. Esimerkiksi sopii väestökehitys, joka vaikuttaa monin tavoin Helsingin talouteen ja tulevaisuuteen. Strategiassahan ei oteta mitään kantaa siihen, millaista väestönkasvua tavoittelemme. Asiaa vain sivutaan lupaamalla asuntoja kasvavan väestön tarpeisiin ja sitomalla tuottavuustavoite väestökehitykseen. Taus-tamunistiossa on sentään joitakin arvioita väkiluvun kehityksestä.

Väestökehityksellä on suora yhteys asumisen kalleuteen, joka on helsinkiläisten suurimpia ongelmia. Strategiassa luvataan erilaisille kotitalouksille laadukkaita, kohtuuhintaisia ja elämäntilanteeseen sopivia asumisvaihtoehtoja. Tämän lupauksen toteuttaminen vaatii päättäväisiä toimia paitsi meiltä Helsingin päättäjiltä myös valtiovalalta. Yksi puute strategiaan on näiltä osin jäänyt. Tausta-aineistossa kyllä muistutetaan, että noin puolet Helsingin asutokunnista on tällä hetkellä yksin elävien talouksia. Toimenpide-ehdotuksissa tätä ryhmää ei kuitenkaan erikseen ole huomioitu. Asumisen kalleus on erityisen kipeä ongelma monesti pienituloisille yksin eläville, joten tälle ryhmälle pitää jatkossa kyetä räätälöimään omia toimenpiteitä.

Kyse ei ole kuitenkaan vain asuntopolitiikan toimista vaan näkökulmasta. Yksin eläminen ei saa tarkoittaa yksinäisyyttä. Siksi meidän pitää edistää yhteisöllisyyttä esimerkiksi avaamalla entistä enemmän julkisia tiloja helsinkiläisten yhteisiksi olohuoneiksi. Vaikkapa nuorten kokoontuminen Kampin kauppakeskukseen pitää nähdä signaalina siitä, mihin suuntaan kaupunkikulttuuri on kehittymässä.

Arvoisa puheenjohtaja.

10.4.2013

Näillä saatesanoilla keskustan ryhmä kannattaa strategian hyväksymistä.

Kiitos.

Valtuutettu Mäkimattila

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät kaupunginvaltuutetut, tiedotusvälineiden edustajat ja kaupunkilaiset.

Helsingin kristillisdemokraattisen valtuustoryhmän puolesta kiitän laitoja varsin onnistuneesta strategiaohjelmasta. Huomasimme, että toiveitamme on kuultu ja kaupungistamme tulee strategian onnistuessa paitsi hauska myös tasa-arvoinen, kunnioittava, ystävällinen ja avarakatseinen. Alkakoon se hyvä muutos täältä valtuustosalista.

Strategia on alustettu eettisillä periaatteilla, joissa korostetaan kaikkien ihmisten perusarvoa. Kaupunkilaisten syrjinnän ja kiusaamisen nollatoleranssi myös hallinnollisilla päätöksillä aiheutettuna tulee pitää erityisen tiukkana, kun kohteena on ikääntynyt tai terveydentilaltaan tai koulutukseltaan tai maksukyvyltään valtaväestöä heikompi kansalainen. Strategian ikääntyvistä huolehditaan –kohdassa sitoudutaan toteuttamaan vanhuspalvelulakia. Kristillisdemokraattinen valtuustoryhmä pitää tämän toteuttamista Helsingin kunniavelvollisuutena.

Helsingin tulee pääkaupunkina näyttää esimerkkiä ja toteuttaa myös omaishoidon lakivelvoitteensa. Laitoshoidon määrää tulee pyrkiä vähentämään, mutta se ei kuitenkaan saa olla itsetarkoitus säästösyistä. Asumispalveluiden rakenteita uudistettaessa vanhuksen, vammaisen tai muun hoivaa tarvitsevan henkilön hyvinvointi on aina asetettava etusijalle. Se edellyttää avohoidon ja yksilöllisiin tarpeisiin vastaavan tilapäishoidon järjestämistä nykyistä paremmin, sillä laitoksiin muuttaa niitä henkilöitä, joiden perheen ja omaishoitajien voimavarat loppuvat. Kunnan ja kaupungin on lain mukaan taattava riittävän tilapäishoidon saatavuus ja säännöllisten vapaapäivien järjestäminen omaishoitajille.

Arvoisat valtuutetut.

Näissä on paljon puutteita. ASU-hanke laahaa jäljessä ja tilapäishoitopaikkoja puuttuu kymmeniltä, kenties jopa sadoilta perheiltä.

Kristillisdemokraattinen valtuustoryhmä edellyttää jatkossa taloudenpidon viisasta hallintaa. Tämä tarkoittaa uusinvestointien karsimista ja lykkäämistä sekä jo olemassa olevien suunnitelmien priorisointia, jotta

10.4.2013

saataisiin turvattua ensin muun muassa edellä mainitsemani lakisääteiset palvelut. Resurssit on kohdistettava tarvitseville. Varhainen puuttuminen niin mielenterveys- kuin päihdetyössä ja lastensuojelussa on kaupungiltamme viisas investointi. Kristillisdemokraattisen valtuustoryhmän mielestä nuorisolle kohdennettuja matalan kynnyksen päihdepalveluita tulee vastedes olla nykyistä enemmän.

Strategiassa otetaan huomioon kasvava muistisairaiden määrä palveluiden järjestämisessä. Kansantautimme, tyypin II diabetes, jonka ilmaantuminen on useimmiten ehkäistävissä varhaisella puuttumisella, assosioituu muistisairauksiin. Alzheimer on 2,5 kertaa yleisempi tyypin II diabeetikoilla. On arvioitu, että 50 vuoden kuluessa muistipotilaiden määrä nelinkertaistuu Suomessa. Yhden muistipotilaan hoito maksaa noin 24 000 euroa vuodessa ollen nyt 6 % terveysmenoista.

Strategian kohta Kulttuurista iloa. Kristillisdemokraattisen valtuustoryhmän mielestä Helsingin kaupungin omistamia, tyhjänä pidettyjä kiinteistöjä kannattaa ohjata kulttuuritoimijoiden, kuten taiteilijoiden, tiloiksi. Lopuksi mainitsen vielä kunniakkaan lopun tavoitteen. Hyvän saattohoidon saatavuus on taattava jokaiselle helsinkiläiselle.

Kristillisdemokraattien valtuustoryhmä haastaa niin poliitikkoja kuin virkamiehiä rohkeasti etsimään ja esittämään sellaisia toimintamalleja, jotka tarjoavat hyviä palveluja kustannustehokkaammin, mutta viivyttely välitöntä apua tarvitsevien heikompien kohdalla ei tämän strategiaohjelman perusteella ole onneksi ja kiitos mahdollista. Kristillisdemokraattien valtuustoryhmä puoltaa strategiaohjelman hyväksymistä.

Kiitos.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Helsingiläisten palveluihin on luvassa 4 vuotta jatkuvia heikennyksiä, mikäli valtuusto hyväksyy tämän strategiaohjelman muutoksitta. Ohjelman talousraami tarkoittaa palvelujen alibudjetoimista joka vuosi tästä eteenpäin 4 vuoden ajan usealla kymmenellä miljoonalla eurolla. Rahoituksen leikkaamiseen ei Helsingissä ole mitään todellista taloudellista pakkoa. Esitetyn talousraamin tulopuolelta puuttuvat edelleen kaupungin liikelaitosten ylijäämät, jotka olivat viime vuonnakin yli 200 miljoonaa euroa. Julkisten palvelujen leikkaaminen on myös väärää suhdannepolitiikkaa, kun kansantalous taantuu ja työttömyys lisääntyy.

10.4.2013

Ohjelman linjaukset ovat keskeisiltä osin ristiriidassa sen taustaineistoksi kootun raportin arvioiden kanssa. Raportistahan nousee tarve toimiin hyvinvointi- ja terveyserojen vähentämiseksi. Tämä taas edellyttää palvelujen parantamista, työpaikkojen lisäämistä ja asumismenojen alentamista. Kyllähän tässä ohjelmassa luvataan määritellä palvelulupaus keskeisille palveluille, mutta miten tämä pelkkä lupaus parantaa palveluja, jos niiden jo nyt riittämättömiä resursseja vähennetään?

Arvoisa puheenjohtaja.

Viime valtuustokaudella enemmistö torjui palvelusetelikokeilun vakinaistamisen. Sen nähtiin lisäävän eriarvoisuutta, kun palvelujen saanti riippuu omarahoituksesta, johon pienituloisilla ei ole varaa. Kysynkin, miksi sosiaalidemokraattien ja vasemmistoliiton eräät muut edustajat ovat nyt hyväksyneet palveluseteleiden käytön laajentamisen, jota he silloin vastustivat ja jolla ohjataan verovaroista tukea yksityisille yrityksille samaan aikaan kun kaupungin omien palvelujen resursseja heikennetään.

Painopisteiden siirtymistä oikeistolaiseen suuntaan kuvaa jo ohjelman alun kuva tavoitteista. Siinä on joukko sanoja, mutta puuttuvat kokonaan sellaiset sanat ja asiat kuin työllisyys, toimeentuloturva, lähipalvelut, ympäristö ja tasa-arvo. Sen sijaan tehostamis- ja kilpailukykypuhetta kyllä riittää. Eräs suurimmista haasteista, vanhuspalvelut, on tässä ohjelmaluonnoksessa kuitattu muutamilla riveillä sitoutumatta niissäkään edes vanhuspalvelulain edellyttämään konkreettiseen suunnitelmaan. Sen sijaan yritystoiminnan tukemisesta riittää heti perään tekstiä yli 4 sivua.

Ohjelman mukaan kaupungin palvelujen tilat eivät saa lisääntyä, vaikka rakennetaan uusia alueita ja asukasmäärä kasvaa noin parillakymmenellä tuhannella. Näihin raameihin ei mahdu koulujen, terveysasemien, nuorisotilojen, asukastalojen ja muiden peruspalvelujen turvaaminen lähipalveluina kattavasti koko Helsingissä.

Lupausten ja tekojen ristiriita leimaa muutenkin tätä ohjelmaa. Puhutaan nuorten yhteiskuntatakuusta, mutta esitetyt määrärahat eivät riitä edes nykyiseen koulutukseen ja työpaikkoja ei saa lisätä. Lähikoulujen merkitystä luvataan vahvistaa, mutta vain pari riviä sen jälkeen todetaan, että kouluverkkoa karsitaan. Puhutaan monipuolisista asumisvaihtoehtoista mutta vähennetään tavallisten vuokra-asuntojen osuutta koko asuntokannasta ja nostetaan asumismenoja muun muassa tonttivuokria korottamalla. Puhutaan työhyvinvoinnista mutta suljetaan silmät tarpeelta lisätä työntekijöiden määrää ja parantaa heidän palkkaustaan.

10.4.2013

Helsinki voisi toimia edelläkävijänä esimerkiksi uusiutuvan energian ja energiatehokkuuden kehittämisessä, mutta hiilivapaan Helsingin puolesta esiintyneet vihreätkin ovat alistuneet siihen, että Helsingin Energialta ei edellytetä aiempaa pidemmälle meneviä toimenpiteitä, vain vanha 20 %:n vähennys päästöihin, joka on jo melkein kohta toteutettu, ja 20 % osuus uusiutuville, kuten ennenkin.

Arvoisa puheenjohtaja.

Edellisen valtuustostrategian merkittävin avaus oli asukkaiden vaikutusmahdollisuuksien, osallistuvan demokratian ja valtuuston roolin korostaminen demokratiahankkeella. Nyt sen sijaan tässä esityksessä korostuu konsernijohtaminen. Enää ei haluta edes kaikkia valtuustoryhmiä mukaan ja esitetyn jaoston tehtäväkin on typistetty lähinnä siihen, miten isot ryhmät jakavat keskenään kaupunginjohtajapaikkoja. Asukkaiden ja valtuuston vaikutusmahdollisuuksia kaventavat myös konsernijaoston aseman vahvistaminen, omistajapolitiikan niin sanottu salkuttaminen, liikelaitosten yhtiöittäminen ja joukkoliikenteen jättäminen HSL-kuntayhtymän ratkaistavaksi.

Toki tässä ohjelmassa on hyviäkin tavoitteita, esimerkiksi syrjäytymisvaarassa olevien lasten ja nuorten tukeminen, Raide-Jokerin kiirehtiminen ja ratikkaprojekti, maahanmuuttajien työllistäminen, Metropolia-ammattikorkeakoulun kampus, osallistuvan budjetoinnin kokeilut ja demokratiatilat sekä kannanotto siitä, että keskustakirjasto ei saa vaarantaa lähikirjastoja.

Arvoisa puheenjohtaja.

SKP:n ja Helsinki-listojen ryhmän mielestä talouden taantuessa tarvitaan kaupungin aktiivisia toimia. Karsimisen varaa on muun muassa yksityisautoilua lisäävissä liikennehankkeissa mutta ei palveluissa tai esimerkiksi homekoulujen korjaamisessa ja asuntorakentamisesta.

Siksi esitämme sivun 24 alun kappaleeseen ”Talous tasapainottuu” seuraavat muutokset. Johdantokappale muutetaan kuulumaan: ”Talouden taantumien ja kuntien velkaantumisen ongelmia ei ratkaista leikkaamalla julkisia menoja. Helsinki pyrkii vaikuttamaan myönteisesti talouden kehitykseen ottamalla käyttöön osan aiempina vuosina kertyneistä ylijäämistä ja kehittämällä työtä ja tuloja tuovaa kaupungin palvelu-, rakennus- ja muuta toimintaa. Helsinki pyrkii myös vaikuttamaan valtiovallan toimiin kuntien talouden vahvistamiseksi.” Osassa Toimenpiteet jakso muutetaan ehdotuksen mukaan niin, että poistetaan ensimmäinen kohta, joka alkaa ”Emokaupungin nettomenoille”, toinen

10.4.2013

kohta, joka alkaa "Asetetaan strategiaaudelle" ja viidennen kohdan viimeinen lause, joka alkaa sanoilla "Tavoite on, että".

SKP:n ja Helsinki-listojen ryhmä haluaa myös kehittää peruspalveluja nimenomaan lähipalveluina, jotka tuotetaan pääsääntöisesti kaupungin omana toimintana. Siksi teemme seuraavat kaksi ehdotusta. Sivulla 11 osaan "Palvelun saatavuus paranee" lisätään toimenpiteet-kohdan loppuun: "Turvataan kattava terveys- ja sosiaalipalvelujen verkosto ja parannetaan muun muassa lähiterveysasemien palveluja." Sivulla 20 osasta "Asukas- ja asiakastyytyväisyys paranee" poistetaan kohta, joka alkaa sanoilla "Vakinaistetaan palveluseteli".

Ryhmämme mielestä eteneminen kohti hiilivapaata Helsinkiä edellyttää energiatuotannossa pidemmälle meneviä tavoitteita. Esitämme sivulla 21 osan "Koko Helsingin hiilidioksidipäästöjä..." kaksi ensimmäistä kohtaa muutettavaksi kuulumaan: "Energiatuotannon päästöjä vähennetään 30 % vuoteen 2020 mennessä vuoden 1990 tasosta. Helsingin Energian sähkön ja lämmön tuotantorakennetta muutetaan siten, että uusiutuvien energialähteiden osuus on vuoteen 2020 mennessä noin 30 %."

Lopuksi demokratiahankkeen jatkamiseen liittyen esitämme, että poistetaan sivulla 28 ensimmäiseltä riviltä lause "Salkkumuutokset tämän jälkeen delegoidaan kaupunginhallitukselle".

Ehdotamme lopuksi ponnen:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että kaupunginhallitus kokoaa kaikkien valtuustoryhmien edustajista ryhmän, joka seuraa ja edistää Helsingin demokratiahankkeen jatkotoimia.

Kiitos.

Valtuutettu Mäki

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tänään hyväksyttävä strategiaohjelma seuraavilla 4 vuodelle sisältää paljon hyviä asioita asukkaille. Kärjistäen. Hyvinvoiva helsinkiläinen asuu eloisassa ja houkuttelevassa kaupunginosassaan, missä nuorilla on tilaa kuulua ja loistaa ja missä ikääntyvistä huolehditaan. Hänen hyvinvointinsa ja terveytensä paranevat ja palvelut ovat sujuvia. Se on tietenkin enemmän haavekuva, mutta on hyvä, että sitä kohti mennään.

10.4.2013

Sloganista puuttui ainakin henkilöstö ja lapset, joten aloitan henkilöstöstä. Strategian eettisissä periaatteissa todetaan, että työntekijöiden osaaminen ja asiantuntemus on kaupungin voimavara, ja myöhemmin luvataan, että Helsinki on vastuullinen ja oikeudenmukainen työnantaja. Sairauspoissaolot vähenevät ja työkyvyttömyyseläkkeiden määrä vähenee eikä vakinaista henkilökuntaa irtisanota. Olisin kuitenkin toivonut strategiaan mainintaa kohtuuhintaisista työsuhdeasunnoista, työn kuormittavuuden, ergonomisiin ja sisäilmaongelmiin puuttumisesta sekä vakinaisesta varahenkilöstöstä etenkin hoito- ja hoivalalla.

Lasten kokonaisvaltaista hyvinvointia tuetaan varhaiskasvatuspalveluilla ja koko kaupungin kasvatuskumppanuudella. Tästä on oiva esimerkki Hyve 4 –malli eli päivähoidossa olevan 4-vuotiaan lapsen laaja terveystarkastus, joka sisältää päivähoidossa 4-vuotiaan lapsen varhaiskasvatuskeskustelun vanhempien kanssa ja neuvolan laajan terveystarkastuksen sisältäen neuvolaterveydenhoitajan ja neuvolalääkärin tarkastuksen. Erinomainen uudistus. Valitettavasti tällä hetkellä malli ei täysin toimi. Neuvolalääkärin jonot saattavat olla puolen vuoden mittaisia, jolloin kokonaisvaltaista kuvaa ei 4-vuotiaasta saada ajoissa ennen esikouluikää, mikä on tämän Hyve-hankkeen tarkoitus. Ongelmien sanotaan liittyvän sote-uudistukseen. Asia pitää mielestäni korjata välittömästi, sillä Hyvä 4 –mallilla ennakoidaan lapsen kokonaisvaltaisen kehityksen ja ongelmiin voidaan puuttua ennen kouluikää, jos tarkastus oikeasti kohdistuu 4-vuotiaisiin.

On hyvä, että lastensuojelun pitkäaikaisiin asiakkuuksiin puututaan ja ulkopuolisia sijoituksia pyritään vähentämään, mutta täytyy myös huomioida, että 13–17-vuotiaiden lasten ja nuorten lastensuojelun sijoitusten määrä on vuodesta 2007 vuoteen 2011 jatkuvasti kasvanut huomattavasti. Nämä nuoret tarvitsevat pääsääntöisesti ulkopuolisia sijoituspaikkoja.

On myös hyvä, että ikääntyvät helsinkiläiset on nostettu esiin strategiaan. Hiukan huolestuttaa ajatus siitä, mitä oikeasti tarkoittaa se, että ikääntynyt sekä alle 65-vuotias toimintakyvyltään alentunut asiakas saa tarvitsemansa hoidon, kuntoutuksen ja palvelut viiveettä oikeassa paikassa, kun kuitenkin toimenpidelistalla ensimmäisen mainitaan, että toimeenpannaan palvelualuemalli ja lisätään kotiasumista. Kotipalveluja luvataan lisätä, mutta mielestäni Helsinki tarvitsee lisää voimavaroja, työntekijöitä vanhusten ympärivuorokautiseen kotihoitoon. Kotipalvelu ei ole sama asia kuin kotihoito. En esitä toivomusponttia mutta painotan lisäresursseja myös vanhusten ympärivuorokautiseen laitoshoidon. Olkoon se nimikkeellä vanhainkotihoito, kuntouttava hoito tai ryhmäkotihoito.

10.4.2013

Kiitos.

Valtuutettu Kolbe

Kiitos, puheenjohtaja.

Olette aivan oikeassa. Tässä on pitkä ilta edessä.

Puheenjohtaja, hyvät valtuutetut, läsnäolevat kaupunkilaiset.

On todellakin historiallinen hetki. Olemme saaneet nyt strategian, joka johdattaa meidät katsomaan seuraavaa 4 vuotta yhdessä sitoutuen yhteisiin päämääriin. Valtuuston keski-ikä on tosin sensorttinen, että useimmilla vuosi 0 on ehkä lähempänä kuin vuosi 100, ja siksi voidaankin vedota vuoden 0 suureen olemassaoloon, mutta tietysti me, jotka olemme lähempänä sitä 100, voimme todeta, että kaupunki kyllä valitettavasti on instituutio, joka jatkaa olemassaolevaa sekä rakenteellisesti että henkisesti ja eettisesti. Näin ollen emme voi välttää reagoimasta siihen, mitä kaupunki tällä hetkellä on.

Nyt on tuotu julki hyvinvoivan, elinvoimaisen ja toimivan Helsingin rakentamisesta kaunis tavoite, jossa tuottavuusnäkökulma, kustannustehokkuus ja hallintolähtöisyys on nostettu esille. Silti haluaisin nostaa esille erään asiaan, johon muutamissa puheenvuoroissa muun muassa valtuutettu Laaninen jo viittasi. Meidän tärkein tehtävä arvattavasti tulevina vuosina liittyy siihen, miten kaupunki yhteisönä elää, toteutuu ja tuottaa juuri tätä yhteisöllisyyttä. Se liittyy hyvinvointiin ja voi sanoa Helsingin koko olemassaolevan kehityksen esikuvallisuuteen. Tiedämme, että kaupunki on houkutteleva, mutta miten sen tilat ja talot, pihat ja puistot, tilan julkinen käyttö asemoituu ja rakentuu.

Niin kauniilta kuin tämä dream-asetelma strategiassa kuulostaakin, kannattaa lähteä siitä, että 4:kin vuoden aikana maailman tilanne, Euroopan kehitys ja lähialueiden muotoutuminen voivat muuttua hyvin dramaattisestikin, ja on tärkeää, että strategia antaa meille mahdollisuuden reagoida, kun reality sitä vaatii. Tämä on ehkä se suurin haaste Helsingille ja Helsingin hallintovetoiselle kulttuurille – katsoa ympärille ja nähdä myös ne ongelmakohdat. Todella haastavaa ja kiinnostavaa on myös se, että tulemme saamaan nyt suurten ikäluokkien eläkkeelle jäämisen myötä uudenlaisen suhtautumisen kaupunkiin ja uusia sosiaaliryhmiä, jotka vaativat suhdettaan ja läsnäoloaan myös kaupungin julkisissa tiloissa. On tärkeää nostaa esille nuoriso ja nuoruus, mutta

10.4.2013

yhtä tärkeää on muistaa, että me rakennamme kaupunkia kaikille ikäryhmille.

Haluaisin nostaa esiin tulevien vuosien suurimman haasteen, ja se liittyy lähiöiden sekä rakennuskannan julkisen tilan käytön ja uuden kaupunkiköyhyyden muotoutumiseen. Kyse on ongelmasta, jonka mitat ja laajuus eivät vielä kaikilta osin ole meille selviä. Se liittyy suuriin kysymyksiin kaupunkisuunnittelusta, se liittyy siihen, miten sosiaalinen maailma hahmottuu Helsingin alueelle, ja ennen kaikkea siihen, näemmekö Helsingin kaupunkiyhteisöllisyyden nyt murentuvan. Monet merkit viittaavat jo siihen, että luokkayhteiskunta on palautunut Helsinkiin. Hyvä ja huono-osaisuus on seudun sisällä alkanut kasautua selvästi aiempaa voimakkaammin ja uudella tavalla. Tämä on meidän keskeinen ongelmamme, tarttua tähän sosiaalipolitiikan ja palvelujärjestelmien kehittämisen kautta.

Kiitoksia.

Valtuutettu Moisio

Alati kaunistuva puheenjohtaja ja virkeät valtuutetut.

On tosi hyvä kuulla näistä ryhmepuheista, että tämän strategian kirjauksista tullaan pitämään kiinni kaikissa lautakunnissa tällä valtuustokaudella. Strategia on mielestäni hyvä, konkreettinen ja paikoin jopa virkistävä, ja kerronkin, mitä mielestäni tarkoittaa, että näihin kirjauksiin sitoudutaan kaikissa lautakunnissa. On kirjattu, että "Lisätään kävelyn, pyöräilyn ja joukkoliikenteen osuutta liikenteestä". Kun tähän yhdistää äsken mainitun investointikaton, se tarkoittaa sitä, että kutakuinkin kaikkien liikenneinvestointien pitää olla tätä tavoitetta edistäviä investointeja tällä valtuustokaudella.

Kaupunkisuunnittelulautakunnassa on käsitelty näkymiä kantakaupungin liikkumisen tulevaisuuteen, ja ne ovat kyllä synkkiä näkymiä. Kantakaupungin asukasmäärä kasvaa 45 % nykyisestä ja työpaikkamäärä 38 %. Olemme rakentamassa isoja, merkittäviä alueita, kuten Kalasatamaa, Jätkäsaarta, Keski-Pasilaa ja Hernesaarta. Ei ole sellaista määrää kaistoja tai tietä, joita rakentamalla tämän niemen liikenne saataisiin autoilla hoidettu tai nämä autoruuhkat selvitettyä.

Onkin löydettävä uusia keinoja tähän ongelmaan. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että tämän valtuustokauden investoinnit tulee priorisoida siten, että ne ovat joukkoliikennettä, pyöräilyä, kävelyä ja muita kevyen liikenteen kulkumuotoja edistäviä. Pitää laittaa lisää panostuksia jouk-

10.4.2013

koliikenteen palveluihin, reitteihin ja hintoihin ja aitoja vaihtoehtoja autolla ajamiselle, jotta auto on helppo jättää kotiin. Se tarkoittaa uusia liityntäpysäköintipaikkoja ja joukkoliikenteelle kunnon etuoikeutettua ajoa, omia kaistoja, vihreitä aaltoja valoissa, määrätietoista pysäköintipolitiikkaa Helsingissä ja tienkäyttömaksujen ottamista käyttöön. Erilaisia keinoja kannattaa vertailla. Hienon vertailukohdan antaa yksi kaupunkisuunnitteluviraston laskelmista, jossa on laskettu, että keskustunneli pienentää vuoden 2035 verkon ruuhkaisuutta 2 prosenttiyksikköä, kun mallinnettu ruuhkamaksujärjestelmä vähentää ruuhkaisuutta 10 prosenttiyksikköä. Ero on valtava, ja tämä kertoo siitä, mitä tässä kaupungissa pitäisi toteuttaa.

Puheenjohtaja.

Tässä strategiassa asuntorakentamistavoitetta nostetaan 500 viime keväänä päätetystä. Se tulee olemaan vaikea savotta. Kohtuuhintaisesta asumisesta on hyviä linjauksia siitä, miten ARA-tuotantoa pitää kaupungissa lisätä, ja toisaalta autopaikan hinnan erottamisesta asunnon hinnasta. Kantakaupungissa 60 % kotitalouksista tai ruokakunnista on autottomia. Tällä hetkellä jokainen Helsingissä asunnon ostava maksaa omassa asunnossaan muiden autopaikoista, ja joidenkin arvioiden mukaan se voi pahimmillaan nostaa neliöhintaa jopa 600 euroa neliöltä. Onkin aika erottaa autopaikan hinta asunnon hinnasta. On oltava mukana sellaisissa keskitetyissä ratkaisuissa alueella, joissa kaupunkikin voi olla esimerkiksi operaattorina vaikkapa pysäköintihalleissa, sillä yksityisen toimijan on vaikea kantaa riskiä alkuvaiheessa, kun asukkaat muuttavat alueelle pikkuhiljaa. Myös valtion suunnalla on käynnistymässä kokeilu, jossa ARA-vuokra-asuntotuotannossa autopaikat irrotetaan asunnon hinnasta. Helsingin pitää tarttua myös tähän mahdollisuuteen.

Valtuutettu Pelkonen

Arvoisa puheenjohtaja.

Nuorten syrjäytymisestä on puhuttu paljon ja pitkään niin tässä salissa kuin valtakunnallisestikin. On erittäin hienoa, että konkreettisiin toimiin syrjäytymisen ehkäisemiseksi on pikkuhiljaa myöskin ryhdytty. Koko Suomen kattava nuorisotakuu on ollut voimassa tämän vuoden alusta alkaen, ja Helsingistä löytyy monia tärkeitä hankkeita kuten RESPA ja Tulevaisuustiski. Kuten ryhmäpuheenvuorostamme kävi ilmi, yhteistyö eri toimijoiden, niin kaupungin, yritysten kuin kolmannenkin sektorin, kesken on äärimmäisen tärkeää nuorisotakuun toteutumisiksi. Vain yh-

10.4.2013

teistyöllä nimittäin voidaan parhaiten tukea sitä, että nuorten osallisuus lisääntyy, osaaminen kehittyy ja he myös kouluttautuvat ja työllistyvät.

Nuoret on ohjattava tilanteeseensa parhaiten soveltuvaan palveluun riippumatta hallinnonalasta tai siitä, mistä he ovat apua alun perin läheneet hakemaan, nimittäin juuri palvelujen väliinputoaminen muodostaa nuorille sen merkittävimmän riskitekijän. Aikaisemminkin tästä olen puhunut, mutta Helsingissä on tällä hetkellä yli 9 000 toimeentulotuella pääsääntöisesti elävää nuorta, joista moni on erittäin vakavassa syrjäytymisvaarassa.

Ongelmallisinta näiden nuorten kohdalla on se, että he voivat hakea pitkiäkin aikoja toimeentulotukea tapaamatta koskaan sosiaalityöntekijää kasvotusten. Täten kukaan ei siis oikein tiedä, keitä nämä nuoret todella ovat ja mikä heidän ongelmansa on siitä oikeasta hoidon tarpeesta puhumattakaan. Pelkän rahan jakaminen ei syrjäytyneitä auta, ja onkin erittäin hienoa, että strategiaohjelmassa on nyt kirjaus, jossa edellytetään, että sosiaalityöntekijät tapaavat kaikki alle 25-vuotiaat toimeentulotuen asiakkaat henkilökohtaisesti. Olen tätä asiaa jo vuosia peräänkuuluttanut ja olen erittäin iloinen siitä, että muutkin ovat asiaan vihdoin heränneet.

Kiitos.

Valtuutettu Jalovaara

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät kollegat.

Yksi tärkeä linjaus, joka tähän paperiin saatiin näissä neuvotteluissa sivulle 16, koski keskustakirjastoa. Siellä todetaan, että hanke viedään eteenpäin yhteistyössä valtion ja muiden toimijoiden kanssa vaarantamatta lähikirjastoverkkoa. Ajatus siitä, että Töölönlahdelle saataisiin tällainen hyvin saavutettava, kaupunkilaisten käytettävissä oleva kirjasto, on minusta periaatteessa hyvin kannatettava. Me tarvitsemme Helsingin keskustaun muitakin kuin kaupallisia tiloja. Monissa eurooppalaisissa kaupungeissa tällainen vastaava kirjasto on tullut merkittäväksi matkailukohteeksi.

Olen itse pitänyt ehtona sille, että tätä arviolta 75 miljoonaa maksavaa hanketta kannattaa, sitä että kulut eivät jää liiaksi kaupungin vastuulle, eikä tosiaan, kuten tässä strategiassa nyt todetaan, tämä vaaranna lähikirjastoverkkoa. ? tavoitteena, jos tämä paperi tänään hyväksytään, rakentaa tänne tämä uusi keskustakirjasto. Sikäli kuin tiedän, niin kaupunki on tällä hetkellä varautunut maksamaan siitä noin puolet ja valtio

10.4.2013

noin 8 miljoonaa. Se, että miten tämä loppuosuus sitten järjestetään, on sellainen asia, mistä meidän olisi kyllä hyvä lähiaikoina saada vähän parempaa selvyyttä ja enemmän tietoa.

Kiitos.

Valtuutettu Halla-aho

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Strategiassa on tälläkin kertaa paljon hyviä ja kannatettavia tavoitteita sekä hyviä toimenpiteitä näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. En puutu näihin hyviin asioihin tässä. Joissakin asioissa hyvien tavoitteiden pohjana ja perustana ei kuitenkaan ole riittävän konkreettisia tai realistisia toimenpideohjelmia. On helppoa sanoa, että strategiakauden lopun Helsinki on entistä hauskempi, yhteisöllisempi, turvallisempi, houkuttelevampi, tasa-arvoisempi ja eheämpi, mutta tällaisten tavoitteiden tukena pitää olla tiekartta, joka kertoo, miten nykyisestä tilanteesta päästään mainittuun tavoitetilään. Jos nykyinen kehitys selkeästi vie aivan toiseen suuntaan kuin mikä on tavoitteena, olisi sitäkin tärkeämpää kertoa, millä keinoilla ei-toivottu kehitys käännetään.

Kuten tavallista, tavoitteiden ja keinojen, todellisuuden ja visioiden kohtaamattomuus on räikeintä, kun puhutaan maahanmuutosta ja kaupungin fragmentoitumisesta. Strategian perustelun muistiosta löytyvät keskeiset numerot. Vieraskielisiä on Helsingissä 68 000 henkeä. Määrä on kaksinkertaistunut vuoden 2002 jälkeen, ja sen odotetaan jälleen kaksinkertaistuvan vuoteen 2030 mennessä. Vauhti on Euroopan mittakaavassa huima. Vain noin 30 % tulijoista tulee tänne työn perässä. Pääkaupunkiseudun kunnista Helsinkiin keskittyvät voimakkaimmin juuri ne maahanmuuttajaryhmät, joiden työllisyystilanne ja työllistymisennuste ovat kaikkein heikoimmat.

Helsingin kiinteistöviraston asunto-osastolta kerrotaan, että 99,5 % kaupungin omistamista vuokra-asunnoista on täynnä ja että yksi keskeinen syy ovat sekä ulkomailta että muualta Suomesta kuntapaikan saaneet maahanmuuttajat, jotka hakeutuvat Helsinkiin sukulaistensa ja tuttaviansa perässä. Sosiaalivirasto on muun muassa joutunut vuokraamaan noin 150 maahanmuuttajaperheelle erittäin kalliin tilapäisasunnon Forenomilta.

Voidaan kysyä, onko kaikki tämä järkevää rahankäyttöä. Voidaan kysyä, pystyykö Helsinki houkuttelemaan palvelualojen tarvitsemaa työvoimaa, jos pienituloinen mutta työssäkäyvä ihminen ei löydä täältä

10.4.2013

vuokra-asuntoa. Laajemmin voidaan ihmetellä, mitä järkeä on siinä, että asuntopulasta kärsivä kunta jakaa omalla kustannuksellaan asuntojaan tulijoille, joilla ei ole erityistä esimerkiksi työhön tai opiskeluun liittyvää tarvetta asua juuri Helsingissä, kun samaan aikaan maa on täynnä väestökatokuntia, joissa kerrostalot seisovat tyhjinä.

Strategian maahanmuuttopoliittisia toimenpiteitä on vaikea kritisoida, koska niitä ei juuri ole. Mielenkiintoista kaksoisajattelua sieltä kyllä löytyy. Yhtäältä todetaan, että "kasvava maahanmuuttajaväestö on kaupungin positiivisen väestökehityksen perusta" ja että "väestönkasvu mahdollistaa kaupungin säilymisen elinvoimaisena luomalla toiminnallista ja taloudellista aktiivisuutta, mikä on edellytys verotulojen kertymiseen julkisten palvelujen rahoittamiseksi". Heti seuraavalla sivulla itketään, että "kuntien valtionosuusjärjestelmä ei kykene ottamaan kunnolla huomioon suuren maahanmuuttajaväestön aiheuttamaa painetta kaupungin menoihin".

Helsinki saa runsaasti muuttovoittoa. Muuttovoitto on kuitenkin vaarallinen sana, koska voitto kuulostaa myönteiseltä. Helsingistä pois muuttavan vuositulot ovat keskimäärin 4 000 euroa suuremmat kuin Helsinkiin muuttavan. Kuntalain ensimmäisen pykälän mukaan kunnan pitäisi edistää asukkaidensa hyvinvointia ja kestävästä kehitystä alueellaan. Nykyinen väestökehitys ei ole kestävää sen enempää taloudellisesti kuin sosiaalisestikaan.

Kiitos.

Valtuutettu Honkasalo

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kaupungin strategiassa linjataan toimenpiteenä, että sosiaalityöntekijöiden pitää tavata henkilökohtaisesti kaikki alle 25-vuotiaat toimeentulotukea hakevat. Toimeentulotukilukujen valossa nuorten tilanne on synkkenemään päin. Kaikista väestöryhmistä suhteellisesti eniten toimeentulotukiasiakkaita on 20-24-vuotiaissa. Viimesijaiseksi tulomuo-doksi tarkoitettua toimeentulotuesta on siis nuorten kohdalla tullut monesti ensisijainen. Tähän on osaltaan vaikuttanut työmarkkinalainsäädännön aktivointitoimet, joiden tuloksena työmarkkinatuki evättiin sel-laisilta alle 25-vuotiailta nuorilta, joilla ei ole työhistoriaa ja jotka eivät ole suorittaneet ammattitutkintoa. Toimeentulotuen piiriin nuoria ajaa lisäksi se, että tulosisidonaiset etuudet ovat tulojen puuttuessa niin pie-niä, että sen kompensoimiseksi joudutaan hakemaan toimeentulotukea.

10.4.2013

Turvautuminen pitkäaikaisesti toimeentulotukeen on yhteydessä useisiin sosiaalisiin ja terveydellisiin ongelmiin. Huomioitava on, että toimeentulotuella eläminen on vahvasti periytyvää. Pitkäaikaisesti toimeentulotuen varassa eläneiden lasten vanhemmista kolme neljästä oli saanut toimeentulotukea itse aikuistuttuaan.

Tilanteen ollessa tämä voi aiheellisesti kysyä, mitä hyvää sosiaalityö voi tehdä, jos toimeentulotuen saajat eivät tule autetuksi nytkään. Lyhytaikainen toimeentulotuen tarve tuskin on merkki syvistä ongelmista, mutta pitkäaikainen toimeentulotukeen turvautuminen on syytä ottaa vakavasti. Mikäli tukeen turvautuville taattaisiin asiallinen tilannekartoitus ja palveluohjaus pätevän ja motivoituneen sosiaalityöntekijän kanssa, voitaisiin ehkä välttyä vaikeuksien kasautumiselta. Tämä on tärkeää siksikin, että näitä nuoria aikuisia on hyvin vaikeaa muilla tavoin tavoittaa. Rahan tarve on tärkeä kannustin viranomaisen tapaamiseen, ja vaikka se voi ennakkoon vaikuttaa alentavalta tai kontrolloivalta, maasamme on kuitenkin maailman korkeasti koulutetuin sosiaalityöntekijäresurssi, jonka työetiikka perustuu asiakkaiden ihmisarvon kunnioittamiseen ja asiakkaiden leimaamisen välttämiseen.

Parhaassa tapauksessa nuori voi päästä kiinni kuntoutukseen tai löytää elämälleen mielekkään suunnan opintojen ja työelämän parista varsinkin, jos nuorten ongelmat otetaan vakavasti ja koko elämäntilanne kartoitetaan eikä nuoria kohdella ongelmanuorina. Rahan jakaminen syrjäytymisvaarassa oleville nuorille ilman kohtaamista ja sen selvittämistä, mitä heille kuuluu, ei ole yksilöiden valinnanvapauden kunnioittamista vaan rakenteellista välinpitämättömyyttä. Helsingin kaupungin tulee huolehtia siitä, että nuorten aikuisten sosiaalipalveluissa on riittävästi työvoimaresursseja asiakkaiden tapaamiseksi ja tilanteiden selvittämiseksi. Pitkällä aikavälillä säästöt lienevät huomattavia, mikäli näin ehkäistään toimeentuloasiakkuuden pitkäaikaistuminen ja nuoret saadaan ohjettua koulutuksen, työelämän tai kuntoutuksen piiriin.

Lopuksi haluan todeta, että kannatan Silvia Modigin tekemää pontta.

Kiitos.

Valtuutettu Asko-Seljavaara

Arvoisa rouva puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Helsingin strategiaohjelma 2013–2016 on aika nerokkaasti laadittu, kun se rakentuu kolmeen palkiin. Ensin Hyvinvoiva helsinkiläinen, sitten

10.4.2013

Elivoimainen Helsinki ja kolmantena palkkina Toimiva Helsinki. Kaikkia kolmea yhdistää hyvä talous ja johtaminen, kuten kaupunginjohtaja meille näytti kuvasta. Kun strategia ei rakennu perinteisiin hallintokuntiin, aiheuttaa se sen, että teksti on paikoin monipolvista ja toistoakaan ei voi välttää.

Pidämme tärkeinä nuoria, vanhoja, rakentamista, kilpailukykyä ja opimista. Olen erityisen tyytyväinen, että yliopistot ja niiden merkitys kaupungille on mainittu jopa kaksi kertaa. Kiitos niille, jotka toivat yliopistot tähän strategiaohjelmaan. Myös Myllypuron Metropolian ammattikorkeakoulun rakentaminen tai tilat on mainittu. Toivottavasti investointeihin riittää rahaa.

Demokratia saa oman kappaleensa. Mainitaan osallistuva budjetointi, jota kokeillaan joillakin asuinalueilla. Demokratiaan kuuluvat myös demokratiatilat eli asukastilat ja asukastoiminta. Sote-lautakunta joutui tai sai eilen jakaa 4,5 miljoonaa avustuksia kolmannen sektorin toimijoille, ja siellä oli myös asukastilojen ylläpitäminen. Jako on erittäin vaikeaa, koska jotkut kaupunginosat saavat kymmeniätuhansia euroja vuodessa, mutta suurin osa kaupunginosista ei saa mitään. Toisilla on jopa palkattu toiminnanjohtaja, toiset tekevät pelkkää vapaaehtoistyötä. Toivottavasti kaupunginhallitus järjestää asukastoiminnan määrärahat jätettäväksi keskitetysti ensi vuodeksi.

Sosiaali- ja terveystoimi yhdistettiin tämän vuoden alusta, ja olemme saaneet hyvät ja innokkaat johtajat ja työntekijät, mutta kaupungissamme on paljon lapsia, nuoria ja perheitä, jotka tarvitsevat runsaasti palveluja. Esimerkiksi lastensuojeluilmoitukset lisääntyvät yli 10 % vuodessa. Viime vuonna ilmoituksia oli 13 000, ja niitä tehtiin 7 600 lapsesta. Lastensuojelu maksaa muuten kaupungille 130 miljoonaa vuodessa, ja sen parissa työskentelee 970 ihmistä, kun lastenneuvoloissa vastavasti on vain 163 vakanssia. Ennaltaehkäisevään lastensuojelutyöhön täytyy panostaa, ja tähän sote-lautakunta tuleekin perehtymään.

Ikälain mukainen suunnitelma on tehtävä vanhuspalveluista ja se on tuotava kaupunginvaltuustoon hyväksyttäväksi, kuten laki määrää, joten tämänkin tulemme lisäämään sote-lautakunnassa tähän strategiaan. Helsinki ei ole vielä pahasti velkaantunut, vaan velka on edelleenkin alle 2 000 euroa per asukas, mikä on muuten puolet Vantaan velasta. Voi olla vaikea selvitä 450 miljoonan investointibudjetilla, sillä meillä on edessä suuria rakennushankkeita ja korjausta vaativia rakennuksia. Täytyy tehdä liikenneinvestointeja ja esimerkiksi potilastietojärjestelmä Apotti, josta jotkut ovat maininneet ja joka tulee maksamaan. Sosiaali- ja terveyshuollon organisaatiouudistus tuli kuitenkin ihan viime tipassa, ja kustannuskehitys voidaan saada hallintaan.

10.4.2013

Valtuutettu Koivulaakso

Hyvät valtuustotoverit.

Helsingillä menee taloudellisesti verrattain hyvin. Jos halutaan muutosta parempaan, emme voi hyväksyä heikennyksiä, kompromisseja huonompaan. Viime vuoden tilinpäätös osoittaa 139 miljoonan euron ylijäämää, ja lainaakin on, kuten kuultiin jo tuossa edellisessä puheenvuorossa, suhteellisen vähän, alle 2 000 euroa asukasta kohden eli yhteensä 1,2 miljardia. Leikkauksia mieluummin näkisin veroäyriä korotettavan. Oikeiston ikivanha strategia on esittää talous liioitellun huonossa valossa, minkä avulla painostetaan päättäjiä supistuksiin. Sitä täälläkin nähdään.

Elinkeinoelämän valtuuskunnan asennetutkimuksen mukaan 80 % suomalaisista haluaa ylläpitää sosiaaliturvaa ja julkisia palveluita, vaikka se maksaisikin paljon. Niin haluan minäkin. Kukaan ei varmasti halua ylläpitää kankeita rakenteita ja epäreiluja käytäntöjä tai tehotonta byrokratiaa. Jos näistä kuitenkin halutaan karsia, odottaisin konkreettisia toimenpide-esimerkkejä enkä mekaanista 1 %:n leikkuria. Tärkeintä tässä on nimenomaan konkreettiset esitykset, ei leikkaaminen. Tämän 1 %:n tuottavuustavoitteen kohdalla sitä ei myöskään määritellä toteutuneesta budjetista vaan aiemmin tehdyistä, esimerkiksi sosiaali- ja terveyspalvelut, alibudjetoiduista luvuista ja usein palkankorotukset unohdettavista luvuista.

Vastuuntuntoisessa strategiassa meille selvitettäisiin tarkkaan, miten nämä 1 %:n tuottavuussäästöt saavutetaan – mikä osa vastaa mitään prosenttiyksikköä tai kymmenyksikön säästöä ja niin edelleen. Tässä ei kuitenkaan ole yksilöity esimerkiksi jonotusjärjestelmien parantamista, työhyvinvoinnin parantamista, ylikalliiden ostopalveluiden vähentämistä tai vastaavaa eikä sitä, missä määrin ne toteuttavat tämän säästön tai tuottavuuslisän. Aikaisempien vuosien kokemuksella me tiedämme, että tämä alibudjetointi sen sijaan merkitsee pääasiassa heikentyvää sosiaalitoimea, suurempia koululuokkia tai vanhustenhoidon heikkenemistä.

Jos verotuloja ei ole riittävästi, niin on minun mielestäni ensisijaisesti mietittävä niiden lisäämistä. Velanottoa tuottavia investointeja ei myöskään pidä pelätä, kun ei kerran olla millään tavalla ylivelkaantuneita. Jos halutaan säästää leikkaamatta hyvinvoinnista, tällaiset aidot järkeistämiset, jotka siihen johtavat, pitää yksilöidä, ja sen pitää perustua tutkittuun tietoon eikä palveluita myyvien konsulttien väitteisiin. Tässä

10.4.2013

strategiassa ehdotetaan muun muassa kiinteän omaisuuden ja tonttimaan myymistä ja muuta, ja toinen tällainen kertaluontoinen toimenpide, jota mieluummin näkisin käytettävän, on se, että voisimme pudottaa meidän maksuvalmiuttamme nykyisestä lähes 50 päivästä vaikka 35 päivään. Tällöin tämä 1 %:n tuottavuustavoite koko valtuustokaudelle vapautettaisiin käteisenä.

Näiden pohjalta esitän seuraavia muutoksia strategiaan. Sivulla 24 korvataan pitkä lause, joka alkaa ”Velkaantumiskehitystä hidastetaan pitämällä” lauseella ”Kaupungin talous tasapainotetaan huolehtimalla verotulojen kasvusta ja pitämällä kaupungin käyttömenojen reaalikasvu asukasmäärän kasvun mukaisena. Kaupunki rahoittaa ? investointinsa lainarahalla. Lisäksi poistetaan lause ”Emokaupungin nettomenoille asetetaan talousarvioraami, jossa kaupungin käyttömenojen reaalikasvu on asukasmäärän kasvu miinus 1 %:n tuottavuustavoite”.

Kiitos.

Valtuutettu Pakarinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Nyt ollaankin asettamassa oikein todella haasteellista tavoitetta eli tavoitetta olla Suomen yritysmyönteisin kaupunki vuonna 2016. Se ei tosiaankaan tule toteutumaan ihan automaattisesti johtuen jo siitä tietysti, että Helsinki on niin suuri kaupunki, että täällä ei ihan voi kaupunginjohtaja olla kättelemässä kaikkia niitä yrittäjiä, jotka haluavat perustaa yrityksen Helsinkiin, ja lisäksi jo senkin takia, että meillä ei ihan oikeasti olla vielä asenteellista lähellä sitä yritysmyönteistä kaupunkia.

Ihan ykkösasiana tämän tavoitteen toteuttamiseksi – jos se nyt kerran asetetaan, niin eikö niin, että me haluamme sen myös toteuttaa? – on se, että me ottaisimme tämän yritysvaikutusten arvioinnin osaksi kaikkea päätöksentekoa. Se täältä strategiasta löytyy, ja minun mielestäni siinä pitää jokaisen nyt jo, ennen kuin on tehty mitään varsinaista työkälua, päätöksiä tehdessään pohtia, että miten ne vaikuttavat siihen, millaiset ovat yritystoiminnan edellytykset kaupungissa.

Toinen asia, joka täällä on mainittu, on se, että elinkeino otetaan nykyistä vahvemmin mukaan kokonaisvaltaisen kaupunkisuunnitteluun. Kaikkeen muuhunkin tietenkin, jos me teemme päätöksiä, jotka vaikuttavat yrityksiin. Me puhumme täällä tosi paljon asukasdemokratiasta, mutta miksei myöskin siitä, että yrittäjät saisivat vaikuttaa niihin asioihin, jotka koskevat suoraan heidän elantoaan? Otetaan nyt vaikka esi-

10.4.2013

merkkinä pysäköintipolitiikkaa, tai mitä tahansa tehdäänkään liikennejärjestelyih liittyen, niin aina ne vaikuttavat myös siihen, miten Helsingissä pystytään yritystoimintaa harjoittamaan. Tietenkin tässä strategiassa mainitaan tonttitarjonnan riittävyys varaamalla erilaisia alueita yritystoiminnan tarpeisiin. Se on tosi tärkeää. Yrityskokohan on paljon pienentynyt, teollisuus on jo siirtynyt pääkaupunkiseudun muihin kuntiin. Meidän pitää varmistaa se, että me saamme teollisuuden säilymään täällä. Riittävän pitkiä vuokrasopimuksia ja toisaalta myös se, että pienyrityksille on tilaa Helsingissä.

Totta kai yrityksiä kiinnostaa myös asumisen hinta. Nythän oikeastaan kallis asuminen on muodostumassa erittäin vakavaksi kilpailuhaitaksi, koska helsinkiläiset yrityksethän kilpailevat aika pitkälti nykyteknologian ja logistiikan pohjalta muualla toimivien yritysten kanssa. Muualla asumisen hinta on paljon pienempi, jolloin tietenkin palkkapaineet ovat myös vastaavasti isommat. Helsinkiläinen yrittäjä usein joutuu maksamaan suurempaa palkkaa työntekijällä, jotta hän viitsii pendelöidä jostain Helsingin ulkopuolelta tai pystyy ostamaan asunnon Helsingistä.

Tärkeää on myös keskustan kehittäminen yhteistyössä alueen toimijoiden kanssa. Toivottavasti toimijat tarkoittaa myös yrityksiä tässä strategiassa. Keskustan pitää myös olla saavutettavissa hyvin kaikilla liikennemuodoilla. Se on oleellisen tärkeää, jotta yritystoiminta, pikku-kaupat ja keskustan houkuttelevuus säilyvät.

Haluan nostaa täältä yhden asian eli mittarit erityisesti esiin. Täällä mittareista mainitaan, että Suomen yritysmyönteisimmässä kaupungissa sen mittarina on työpaikkojen määrä ja yksityisen sektorin työpaikkojen osuus kaikista työpaikoista. Ymmärrän tämän niin, että tarkoituksena olisi, että yksityisen sektorin osuus työpaikoista olisi suurempi kuin kaupungin palveluksessa olevien. Tällä viikolla on vastikään kaupunginhallitus tehnyt päätöksen siitä, että metron vartiointi siirretään Palmialle, mikä on aivan päinvastainen päätös. Me olemme nyt jo tässä mittarissa miinuksella. Toivon, että tällaisia päätöksiä ei ole tehty. Meillä on ollut siinä yksityinen vastaavissa tehtävissä, ja se on kilpailutettu. Nyt tämä toiminto siirretään kaupungille. Ei mitään järkeä.

Juuri, kun minä alan tässä lämmetä, niin aika tietenkin loppuu, mutta sanon vielä sen, että tärkeää on muistaa se, että myös pk-yritykset saataisiin mukaan kaupungin kilpailutukseen. Se ei tarkoita sitä, että niitä tarvitsisi erityisesti suosia, vaan sitä, että pidetään huolta, että kilpailutusten kriteerit eivät ole sellaisia, etteivät pk-yritykset voisi osallistua.

Kiitoksia. Minä puhun tästä seuraavat 4 vuotta, joten myöhemmin lisää.

10.4.2013

Kiitos.

Valtuutettu Karhuvaara

Arvon puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Anteeksi, unohtui jo edellisen puheenjohtajan ohje olla paikalla, kun innostuin niin Pia Pakarisen puheesta enkä muistanut, että seuraava on omani. Mennään tähän strategiaan, jossa äärimmäisen tärkeää on se, että tämä strategia huomioi sen, että tunnistetaan ennalta hyvinvointia ja terveyttä heikentävät seikat. Ovatko ne tässä nähtävissä, se jää tämän 4 vuoden aikana tarkasteltavaksi.

Tiedämme, että fyysisen kunnon kannalta tarpeeksi kuormittavan liikunnan lisääminen arkeen aletaa verenpainetta, rasva-arvoja ja riskiä sairastua diabetekseen sekä antaa tukea painonhallintaa. Onkin hyvä, että strategiassa liikunta on erikseen mainittu. Kirjaus lasten ja nuorten liikuttamisesta on hyvä, koska aikuisen työkalupakkiin jäävät ne liikuntataidot, jotka kehittyvät juuri lapsuudessa ja nuoruudessa.

Tiedämme myös, että vanhusväestön määrän kasvu lisää myös akuutti- ja erikoissairaanhoidon tarvetta ja tapaturmia, esimerkiksi kaatumisia, mikä taas johtaa kuntoutustarpeen lisääntymiseen ja jonoihin, jotka tukkivat muiden erikoissairaanhoidon tarvitsevien ihmisten hoitopääsyn ja kotiutumisen. Strategian liikuntaosiossa on ikäihmisten liikunta jätetty kokonaan pois, vaikka sen A-luokan vaikuttavuudesta löytyy satoja tutkimuksia. Haluaisinkin lisätä strategiaan ponnin, joka toteutettuna tuottaa myös taloudellisia vaikutuksia. Se on kirjoitettu sinne ohjelmaan ja kuuluu seuraavasti:

Hyväksyessään kaupungin strategian vuosille 2013–2016 valtuusto edellyttää, että terveystieteiden ja liikuntatieteiden keskus ja liikuntatoimi kehittävä ja toteuttavat tavoitteellisia liikuntainterventioita työkaluiksi ikäihmisten toimintakyvyn tukemiseen, kansantautien hoitoon ja tapaturmien ehkäisyyn.

Liikunta tukee myös työkyvyä ja ennaltaehkäisee yhä lisääntyviä TULES-ongelmia ja niistä aiheutuvia työpoissaoloja. Liikuntatyökalun vaikuttavuudesta ja sisällöstä on myös mahdollisuus tehdä kaupungin omaa tutkimustyötä yhdessä helsinkiläisittäin helppojen kumppanien, ammattikorkeakoulujen ja yliopistojen, kanssa.

10.4.2013

Osaavien ihmisten kaupunki –osiossa kiinnitin huomiota kirjaukseen, jossa koulujen eriarvoistamiskehitys pysäytetään, koulujen soveltuvuusluokkien verkoston laajus linjataan ja arvioidaan verkoston merkitys lähikouluperiaatteiden kannalta. Hyvä, että selvitetään, mutta selvityksen taustatarkoituksena ei saa olla se, että tällä selvityksellä ajetaan kaupungista pois erityistaitoja ja kieliopetusta tarjoavat oppilaitokset. Suomi on väestöltään siksi pieni maa, että jokainen erikoislahjakas lapsi on löydettävä mahdollisimman aikaisin, jotta lahjakkuutta voidaan tukea. Segregaatiota ei estetä lannistamalla lahjakkaat vaan mahdollistamalla kaikille lapsille monipuolinen opetus tukemaan yksilöllisiä ominaisuuksia. Täytyy myös muistaa, että näiden pääsykoeluokkien sijainti on hyvin nopeasti dynaamisessa ja asukaslähtöisessä Espoossa. Samalla sinne muuttavat myös näiden lasten perheet. Se jos joku lisää segregaatiota. Tasa-arvoa lisätään tukemalla toiminnallisesti ja taloudellisesti muun muassa omissa tilastoissamme selkeästi näkyviä lapsiperheitä, vanhuksia ja niitä lapsiperheitä, joiden vanhemmilla on taloudellinen, henkinen tai terveydellinen riski syrjäytyä.

Hyvät ystävät.

Palvelut tulee määritellä aina terveys-ja hyvinvointihyötynäkökohdista priorisoiden kohderyhmät paitsi inhimillisten myös taloudellisten vaikutavuuksien kannalta.

Kiitos.

Valtuutettu Anttila

Arvoisa puheenjohtaja.

Helsinki on kasvava, kansainvälistyvä ja ikääntyvä kaupunki. Kaikissa näissä kehityksissä olemme melkein Euroopan ykkösiä. Se on iso tulevaisuuden haaste mutta myös suuri mahdollisuus. Voimme rakentaa jotakin uutta ja tehdä asioita toisin. Tähän työhön strategiaohjelman pitäisi meitä kutsua, mutta käykö näin? Vastaus on kyllä, ei ja ehkä jos.

"Kyllä" voi sanoa strategiaohjelman monista hyvistä oikeaan osuvista tavoitteista ja keinoistakin. "Kyllä" voi sanoa myös valtuustostrategian valmistelusta prosessina, ja tuloksiltaan ohjelma on valtuustokausien paras. Tavoite- ja keinovalikoima on pääosin riittävän konkreettinen ja antaa lautakunnille ja virastoille hyvät eväät omien strategiaohjelmien tekemiseen. Sote-lautakunta aloittaa tämän työn huomenna.

10.4.2013

"Ei" voi sanoa ohjelman ehkä suurimmasta heikkoudesta. Siinä ei ole otettu riittävän hyvin huomioon viime valtuustokauden ykköstavoitteeksi asetetun eriarvoistumiskehityksen taittamista. Kaupunginjohtaja omassa seminaaripuheessaan tämän puutteen totesi, mutta puheen jälki näkyy huonosti strategiassa. Nyt lautakuntien on skarpattava tämän asian suhteen omissa ohjelmissaan. Oman ryhmäni, sosiaalidemokraatit, korosti eriarvoistumiskehityksen taittamisen läpileikkaavaa linjaa koko ohjelmassa, mutta siihen ei löytynyt riittävää innostusta muiden ryhmien puolelta. Väestöryhmien välisten hyvinvointierojen tai alueiden eriarvoistumisen syveneminen pitää sisällään monia kustannuksiltaan kallista siemeniä, joiden kasvuunlähtö voidaan aivan hyvin hoitaa riittävän varhaisen puuttumisen keinoilla ja uusilla työtavoilla. Tähän työhön pitää nyt lautakunnissa kaksin käsin ryhtyä.

"Ehkä jos" liittyy strategiaohjelman toteuttamiseksi tarvittavaan budjetointipohjaan, joka nyt neuvotteluissa fiksattiin väestökasvun kehitykseen ja kuluttajahintaindeksiin. Hyvä, että meillä on nyt jonkinlainen yhteisesti hahmotettava budjetointipohja, mutta siihen liittyvät myös "jos"-huolet. Strategiaohjelman yhteydessä hyväksytty budjetointipohja ottaa mielestäni varsin hyvin huomioon kasvun elementit, mutta entä ikääntymisen, kansainvälistymisen tai puhumattakaan eriarvoistumiskehityksen mukanaan tuomat erityistarpeet? Niiden budjettitarpeet pitää määritellä erikseen. Näihin asioihin on jatkossa etsittävä selkeät mittarit.

Valtion peruspalvelubudjetissa tai valtionosuuksien määrittelyssä käytetään muun muassa väestörakennekertoimia. Etenkin 80+ ja 85+ tuottavat sellaisia kustannuksia budjettiin, että ne on otettava huomioon. Vieraskielisyys Helsingin seudulla näkyy myös opetustoimessa ja muissakin palveluissa. Myös ne aiheuttavat lisäkustannuksia. Valtiovarainministeriö käyttää peruspalveluiden kustannusmäärittelyssä erillistä palveluindeksiä, joka on kuluttajahintaindeksiä, joka nyt on meidän budjetointipohjassa, korkeampi. Voisin verrata tämänkertaisen budjetointipohjan rakentamista palkkaneuvotteluihin. Väestökasvuun ja kuluttajahintaindeksiin perustuvan budjetin kasvu on niin sanottua yleiskorotusta, joka näkyy kaikilla aloilla, mutta sitten tulevat eri sektoreiden erityistarpeet, jotka pitää laskea ja ottaa huomioon erikseen. Esimerkiksi soite-alueella on olemassa selkeitä ikääntymisestä, sairastavuudesta ja kulttuureista johtuvia kustannusmittareita. Näiden merkitys budjetissa on suuri, ja ne on otettava huomioon sektorikohtaisessa budjetoinnissa, joten tiukkaa tekee nyt väestökasvun ja indeksiin perustuvassa budjettirakenteessa.

Tämän erityistarpeiden budjetointitekniikan kehittämisen on oltava seuraavien vuosien budjettipolitiikan keskeinen asia. Vasta sitten voimme

10.4.2013

pitkäjärjestyksellä ja olemassaoleviin tosiasioihin perustuen laatia sellaisia budjetteja, joiden seuraaminen on helppoa ja tavoitteellista.

Valtuutettu Koskinen

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Haluan ensiksi kannattaa Arja Karhuvaaran tekemää toivomuspontta. Täytyy kiittää strategian tekoon osallistuneita. Laadittu strategia-asiakirja on rakenteeltaan hyvä ja sisällöltään kattava. Epävarmuus taloudellisen tilanteen kehityksestä saattaa vaikuttaa esitettyjen toimenpiteiden toteutukseen ja toteutusaikatauluihin, vaikka tämä onkin kustannus- ja säästöpainotteinen.

Seuraavana eräitä hajakannanottoja strategiaan. Nuorten asemaan on kiinnitetty laajalti huomiota monin toimenpide-ehdotuksin, mikä on erittäin hyvä. Hyvä uudistus on muun muassa kotikäynnit ensimmäistä lastaan odottaviin perheisiin. Toimeentulotuen osalta on hyvä, että sosiaalitoimikunta tapaa kaikki alle 25-vuotiaat toimeentulon hakijat eikä päätöksiä tehdä paperin perusteella. Tärkeää on myös lisätä omaishoitoa, koska se tuo kaupungille selvää säästöä. Helsingin tavoitteena, kuten Pia Pakarinenkin totesi, on olla Suomen yritysmyönteisin kaupunki vuonna 2016. Se on kovan työn takana, mutta toivottavasti siinä onnistutaan. Tärkeää on, että elinkeino otetaan mukaan nykyistä vahvemmin kokonaisvaltaiseen kaupunkisuunnitteluun ja että merkittävien maankäyttö- ja rakentamishankkeiden osalta toteutetaan elinkeinovaikutusten arviointi. Hyvä uudistus on myös se, että yritysvaikutusten arviointi otetaan mukaan päätöksentekoon. Tämähän on ollut käytäntö useissa kunnissa jo vuosikautia.

Kouluille on turvattu mahdollisuus erikoistua ja sopimuskoulujen tärkeä asema on tunnustettu ja tunnustettu. Palveluseteli on lopultakin päätetty vakinaistaa ja palvelutuotannon kustannusrakenne on päätetty selvittää kaupungin sisällä ja suhteessa muihin palveluntuottajiin. Ehkä se kustannusrakenne siitä sitten selvenee. Oleellinen parannus näinä lumitalvina on myös se, että todella kaavoituksen yhteydessä aletaan varata lumitiloja riittävästi ja samalla huomioidaan tulva- ja hulevedet. Melkoinen parannus toiminnoissa pitää tapahtua, mikäli esitetyt tavoitteet asuntokaavatuotannossa ja valmistuvien asuntojen määrässä aiotaan saavuttaa strategiakautena. Nythän on liikuttu suunnilleen 50 %:n tasolla.

Tasapainoiseen talouteen liittyen on esitettyjä monia hyviä ehdotuksia, kuten tilojen käytön tehostamissuunnitelmat, investointihankkeiden

10.4.2013

tarkka seulonta, tonttien ja rakennusten myyntitavoitteiden nostaminen ja tuottavuusohjelman laatiminen koko valtuustokaudelle. Mikäli tonttien ja rakennusten myyntitavoitteissa on tarkoitus onnistua, pitäisi se organisoida uudelleen. En usko, että kiinteistövirastolla on kauhea into myydä hallinnassaan olevaa omaisuutta. Kaupungin johtamisjärjestelmän kehittämisen osalta on esitetty tahtotila, ja sehän on jo etenemässäkin. Tilahallinnon, rakennuttamisen ja rakentamisen toimintojen eriyttäminen on myös tärkeää. Asiaahan on jo selvitetty menneinä vuosina, mutta toteuttaminen on jäänyt kesken.

Palvelustrategian jatkaminen on tärkeää. Viime valtuustokaudella tässä asiassa ei oikeastaan päästy alkua pidemmälle. Lopuksi haluan esittää seuraavan toivomusponnen liittyen nuorten työllistymiseen:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että kaupunki tiedottaa nykyistä tehokkaammin opiskelijoille, muille nuorille ja yrityksille oppisopimuskoulutukseen osallistumismahdollisuuksista ja sen hyödyistä.

Valtuutettu Perälä

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Demokratia ja kaupunkilaisten osallisuus ovat ainakin strategian info-grafiikan tasolla koko kaupunkia kannattelevia voimia. Mukavat kuvat eivät kuitenkaan riitä, sillä koko edustuksellinen demokratia on kriisissä. Valtakunnan tasolla tehtiin muutama viikko sitten suomalaisen demokratian historiaa. Kansalaisaloite tasa-arvoisesta avioliittolaista keräsi vuorokaudessa yli 100 000 sähköistä kannatusilmoitusta. Edustuksellisen demokratian kriisi on ratkaistavissa vain ihmisten suoria vaikutusmahdollisuuksia lisäämällä.

Valtuustostrategiassa onkin mukana toimenpiteitä, muun muassa osallistavaan budjetointiin ja suoriin sähköisiin vaikutuskanaviin liittyen. Täysimittaisina toteutuessaan ne kykenisivät lievittämään tätä kriisiä, joskaan ei ratkaisemaan sitä. Pelkkä näennäisosallistuminen ei riitä, vaan kaupunkilaisten näkemyksillä on oltava oikeasti vaikutusta valmisteluun ja päätöksentekoon. Jos puolueet haluavat pelastaa lähidemokratian, niiden on uskallettava luovuttaa valtaansa takaisin kuntalaisille. Jokaisen virkamiehen ja luottamushenkilön tehtävän on varmistaa, että näistä ylevistä linjauksista, kaupunkilaisten kuulemisesta ja päätöksentekoon vaikuttamisesta, pidetään kiinni myös käytännössä. Tämä koskee jokaista päätöstä, joka kaupungissa tehdään eläintarhan johtokunnasta kaupunginhallitukseen.

10.4.2013

Toinen keskeinen uudistus kaupunkilaisten äänen kuulumisessa Helsingin päätöksenteossa on johtamisjärjestelmän uudistaminen. Tällä hetkellä Helsingin johtamisjärjestelmä on muutama vuosi sitten uudistettuna kuntalain hengen vastainen. Ongelmia on lukuisia. Ensinnäkin kuntalain mukaan yli valtuustokauden ajaksi virkasuhteeseen valittava kaupungin johtajisto on valittava pätevyyden eikä poliittisen taustan perusteella. Helsingin kaupunginjohtaja ja apulaiskaupunginjohtajat on kuitenkin tosiasiallisesti nimetty poliittisin perustein. Toisekseen kaupungin johtajisto käyttää nykyisellään merkittävää poliittista valmistelua päätäntävaltaa ilman muodollista poliittista mandaattia. Kolmanneksi, kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajien 7 vuoden virkakaudet ulottuvat valtuustokausien yli. Poliittisen kaupunginjohtajiston kokoonpano ei siis heijastele kunnallisvaalien tulosta.

Neljänneksi, puolueiden väliset epäviralliset kassakaappisopimukset kaupungin johtajiston virkojen täytöstä eivät näytä kaupunkilaisten silmissä hyvältä eivätkä lisää valtuustoryhmien keskinäistä luottamusta. Tästä kumpuava tyytymättömyys hankaloittaa kaupungin päätöksentekoa. Yksi ratkaisu tähän ongelmaan olisi pormestarimalli. Olisi avoimempaa, että poliittisista virkanimityksistä luovuttaisiin ja käytettäisiin lain mahdollistamaa pormestarimallia, jossa poliittinen johtajuus ja nimitykset on muodollisesti määriteltä. Olisi demokraattisempaa, että poliittisen kaupunginjohtajiston kokoonpano vastaisi valtuuston voimasuhteita ja nimitettäisiin yhdeksi valtuustokaudeksi kerrallaan. Kolmanneksi, olisi myös selkeämpää, että valtuustoryhmien keskenään neuvotteleva pormestariohjelma ohjaisi kaupungin päätöksentekoa ja tarjoaisi näin äänestäjille mahdollisuuden arvioida kaupungin johtajiston ja puolueiden onnistumista nykyistä strategiaohjelmaa vahvemmin.

Kiitos.

Valtuutettu Muurinen

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Ensinnäkin kannatan Kauko Koskisen pontta. Strategiaohjelma alkaa kaupungin arvojen määrittelyllä. On ilahduttavaa, että strategiaohjelman tavoitteissa on myös arvoja selvästi tukevia tavoitteita. Esimerkiksi tavoite ”palvelu käynnistyy ensimmäisessä kohtaamispaikassa periaatteella ”tulit oikeaan paikkaan, miten voin auttaa” jo sinällään toteuttaa muun muassa asukaslähtöisyyden arvoa, ja tavoitteen alle lisätyt toimenpiteet vielä vahvistavat sitä.

10.4.2013

Strategiaohjelmassa on otettu hyvin esille nuorten ja lasten asiat. On tärkeää, että nuorisotakuu toteutuu virastojen ja muiden kaupungin toimijoiden yhteistyönä. Mikään virasto ei yksin pysty vastaamaan tähän mittaavaan haasteeseen. Tärkeää on myös koulukiusaamisen nostaminen strategiaan. Jokainen kiusaamistapaus on liikaa ja voi tuhota lapsen tai nuoren elämän pitkäksi aikaa, jopa loppuelämäksi.

Ikäihmisten palveluissa tärkeintä on saada palvelurakennemuutos käyntiin, kuten se muutamin toimenpitein strategiaohjelmassa esitetään. Ikäihmisten kotona asumisen ja hoitamisen lisääminen on oikea suunta, mutta se ei toteudu ilman palvelujen kaikinpuolista edelleenkehittämistä. Henkilöstössä on oltava riittävästi osaamista, jotta entistä raskashoitaisempien ja sairaampien asiakkaiden hoidon ja elämänlaatu turvataan ja jotta henkilöstö jaksaa tässä vaativassa tehtävässä.

Myös uusia toimintamalleja on syytä kehittää esimerkiksi muistisairaiden henkilöiden kotona asumisen tukemiseen. Tämä asia olisi voinut sisältyä toimeenpiteenä tähän strategiaohjelmaa, ja sen vuoksi teenkin ponsiesityksen, joka kuuluu:

Hyväksyessään strategiaohjelman kaupunginvaltuusto edellyttää, että ikäihmisten palveluissa kehitetään toimintamalleja muistisairaiden kotona asuvien henkilöiden tukemiseksi.

Myös terveysasemia tarvitaan apuun ikääntyneen väestön toimintakyvyn ylläpitämisessä ja kuntoutuksessa. Strategiassa onkin mainittu, että monisairaiden hoitoon kehitetään moniammatillisia toimintamalleja. Tähän tarpeeseen on jo tarjolla Metropoliassa syksyllä alkava monisairaiden terveyskeskusasukkaiden hoitoon suunniteltu asiakasvastaavakoulutus. Toivottavasti kaupunki hyödyntää sitä.

Ikäihmisten palvelujen kokonaisuus suunniteltiin organisaatiouudistuksen yhteydessä järjestettäväksi palvelualuemallin mukaisesti, ja sen toteutus on nyt kirjattu myös strategiaohjelmaan. Hyvä niin. Palvelualueella on tarjolla alueen asukkaille koko ikäihmisten palvelujen valikoima ennakoivista palveluista ympärivuorokautiseen hoitoon yhden oven periaatteella. Alueen asukkaat voivat aluksi osallistua palvelualueella tarjottavaan ennakoivaan toimintaan, kuten liikuntaryhmiin tai harrastuspiireihin, ja palvelutarpeen kasvaessa on tarjolla niin sanottuja välimuotoisia palveluja, kuten lyhytaikaisia kuntoutusjaksoja, ja lopulta jos kotona asuminen ei ole enää turvallista, on ikäihmisellä mahdollisuus siirtyä palvelualueen ympärivuorokautista valvontaa ja hoitoa tarjoavaan kodinomaiseen hoitoyksikköön.

10.4.2013

Yksi strategiaohjelman tärkeä tavoite on esteettömien asumisvaihtoehtojen lisääminen täydennysrakentamisalueilla. Kaupungin asuntokannassa nämä uudet esteettömät asunnot pitäisi varata ikäihmisille ja vammaisille, jotta he eivät joudu pyrkimään ympärivuorokautiseen hoitoon asunnon puutteen vuoksi. Tällä tavalla myös kiinteistö- ja rakennuspuoli voi osallistua talkoisiin ikäihmisten ja vammaisten hyvinvoinnin edistämiseksi.

Kannatan siis strategiaohjelman hyväksymistä. Kiitokset ryhmien strategianeuvottelijoille. Kun saamme näitä hyviä asioita eteenpäin, Helsingin kaupunki on taas hiukan parempi palveluiltaan ja toiminnaltaan.

Kiitos.

Valtuutettu Aaltonen

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Strategiatavoitteena kasvavasta Helsingistä ja hyvinvoivasta helsinkiläisestä edellyttää erityishuomiota asumiseen ja asuntotuotantoon. Kun näin varavaltuutettuna tarkastelin tätä 4 vuoden strategiaa, hämmästyin siitä, miten vähän kaupungin asuntopolitiikka on saanut siinä huomiota. Se, että strategiatavoitteena on kehittää Helsingistä muun muassa Suomen yritysmuotoisin kaupunki, edellyttää, että kaupunki luo hyvät edellytykset yrityksille palkata työvoimaa, jolla taas vuorostaan on mahdollisuus ja varaa asua työssäkäyntipaikkakunnallaan.

On hienoa, että viime vuonna valmistui kaupungissa ennätykselliset noin 5 300 asuntoa, niistä kuitenkin vain 435 kappaletta kohtuuhintaisia ARA-vuokra-asuntoja. Tavoite näissäkin oli kuitenkin 750 kappaletta. Kysyntään nähden valmistui siis liian vähän. Strategiassa vuosittain valmistuvien asuntojen määrää on nostettu 500:lla 5 500 asuntoon. Hyvä juttu, mutta valitettavasti jo tämän strategian ensimmäisenä vuonna, tänä vuonna, näyttää siltä, että tämä tavoite ei tule toteutumaan myönnettyjen rakennuslupien valossa. Jo ensimmäisenä vuonna jäädään siis strategian tavoitteesta asuntojen määrän suhteen puhumattakaan sitten laadusta eli kohtuuhintaisten asuntojen määrästä.

Tällainen suunta ei turvaa yrityksille uutta työvoimaa, ei kasvata kaupunkia eikä lisää kaupunkiin muuttavien hyvinvointia. En toivoisi, että Helsinkiin syntyisi sellaisia asuntovaunualueita kuin tällä hetkellä esimerkiksi Kittilässä, kun kaivostyövoimalle ei ole riittävästi asuntoja. Ei niitä asuntovaunuja varmaan haluttaisi edes Malmin lentokentällekkään. Näitä näkökulmia vasten strategiassa olisi pitänyt minun mielestäni olla

10.4.2013

voimakkaampi painotus ja tavoite kohtuuhintaisista asunnoista puhumattakaan siitä, mitä strategiassa on kirjattu asunnottomuudesta, on-nettomat 3 kohtaa. Mielestäni koti on jokaiselle kaupunkilaiselle ja täällä työssä käyvälle ihan perusoikeus.

Kiitos.

Valtuutettu Lovén

Kiitos, puheenjohtaja.

Aloitin kannattamalla valtuutettujen Valokainen ja Nieminen ponsia. Nyt käsiteltävä strategiaohjelma ei ole mikään avaimet onneen – paketti, ei sinne päinkään. Monia asioita ei strategiaohjelmassa olevasa muodossa ole mielekästä hyväksyä, kuten esimerkiksi tuota talouden 1 %:n tuottavuustavoitetta. Toiset taas on helpompia hyväksyä kuin toiset. Näistä mainittakoon vaikkapa nuorisotakuun toteuttamissuunnitelma. Siltikin pitääkseen kaupungin toimintakykyä yllä ovat eri näkökantoja kannattavat päättäjät tehneet kompromisseja Stadin ja stadilaisten hyväksi. Oletan siis tämän olleen tavoitteena kaikilla osapuolilla.

En aio käydä jokaista asiaa tai epäkohtaa läpi tässä puheenvuorossa, sillä näen strategiaohjelman valtuustokauden päätöksille pohjaantavana dokumenttina, en 100-prosenttisen käsiä sitovana nelivuotisena lakikirjana päättäjille. Tämä jo pelkästään siksi, että talouden kehitys ja asukasmäärän kasvu, kuten monet muutkin asiat, ovat ainakin jossain määrin pelkkien arvailujen varassa. Strategiaohjelma ei kauniista kirjauksista huolimatta ole ehkä jopa stadilaisten onneksi kaiken päätöksenteon loppu vaan uskoakseni viisaiden päättäjien käsissä paremman Stadin alku. Siihen voi sitoutua jo mainituin varauksin.

Valtuutettu Razmyar

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Ultra Bra laulaa: ”Minä suojelen sinua kaikelta, mitä ikinä keksit pelätä”. Parasta suojaa koko tulevalle elämälle on antaa koulutus ja hyvä koti meidän nuorillemme, mutta mitä sanovat tilastot? Vuosittain 1 000 nuorta jää ilman koulutuspaikkaa Helsingissä. Ilman peruskoulun jälkeistä tutkintoa on 21 000 helsinkiläistä 20–29-vuotiasta nuorta. Syrjäytyneitä nuoria Helsingissä arvioidaan olevan 9 000. He eivät siis ole koulussa, työssä eivätkä tukitoimissa. Syrjäytyneistä nuorista 44 % on

10.4.2013

maahanmuuttajataustaisia. Tähän tarvitaan ripeitä toimenpiteitä. Nuorisotakuun toimeenpano on siis ensiarvoisen tärkeää.

Tarvitsemme lisää toisen asteen koulutuspaikkoja, ammatilliseen koulutukseen 1 500 uutta paikkaa. Hajanaisissa tiloissa ei voida järjestää oppilaille näitä tutkivalveluita, mitä tarvitaan. Esimerkiksi psykologisia tukipalveluja ei ole läsnä kouluissa ihan vain pelkästään tilojen ollessa näin pirstaleiset. Homekouluista tulee päästä eroon. Siitä olemme monesti jo täälläkin ehtineet puhua. Keskeyttämisten määrää on vähennettävä erilaisilla tukitoimilla. Viime lukukautena toisen asteen koulutuksesta erosi yli 1 000 opiskelijaa. Opettajien määrä ei ole myöskään säästökohde. Koulut eivät voi olla säästökohteenä, vaan näköpiirissä on noin 11 000 lapsen ja nuoren lisäys ala-asteella seuraavana 8 vuoden aikana, jolloin myös opettajien lukumäärää on lisättävä.

Maahanmuuttajanuorille tarvitaan myös lisää tukea. On huomattu hyvin selvästi se, että etsivä nuorisotyö ei valitettavasti tavoita maahanmuuttajanuoria toivotulla tavalla. Siksi on syytä käydä näitä palveluita huolella lävitse. Lisää tehoa tarvitaan myös nuorten työllistymiseen. Helsingin kaupungin palveluja olisi tehokasta sijoittaa osin samoihin tiloihin esimerkiksi valtion työllistämispalvelujen kanssa. Lisäksi tarvitaan kesätyöpaikkoja. Nyt rohkeutta kaikille työnantajille, tämä on tärkeä, ajankohtainen asia. Nuorten hyvinvointi on ensiarvoisen tärkeää. On siis pystyttävä takaamaan myös meidän nuorillemme harrastus. Se on sitä parasta ennaltaehkäisevää työtä.

Toisena asiana haluan lyhyesti mainita keskustakirjaston, joka on myös täällä ollut puheenaiheena tänään. Osittain tämä nimi saattaa olla ehkä vähän epämiellyttävä siinä mielessä, että asetetaan ehkä turhan paljon vastakkain lähiöt ja keskusta. Mielestäni keskustakirjastolle on erittäin vankat perustelut olemassa. Kaupungin keskustaan tarvitaan julkisia tiloja ihmisten käyttöön. Uudessa keskustatarjonnassa arvioidaan käyvän vuosittain jopa 2 miljoonaa kävijää. Jo pelkästään tämä kertoo meille, hyvät valtuutetut, jotain. Me tarvitsemme kaikille avointa, ei kaupallista mutta myös turvallista tilaa myös Helsingin keskustaan. Toivon siis, että keskustakirjaston kävijämäärä tulee vaikuttamaan koko alueen ilmeeseen ja tunnelmaan. Mielestäni tämä on hyvä hanke, enkä voi muuta kuin kannattaa sitä lämpimästi.

Kiitos.

Tämä oli ensimmäinen pöytäpuheenvuoroni, mutta ei tämä ollut yhtään niin kauheaa. Tämä oli tosi miellyttävää itse asiassa.

10.4.2013

Valtuutettu Vuorjoki

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Olen hyvin tyytyväinen siihen, että tässä strategiaohjelmassa tulee selvästi esille pyrkimys mielenterveys- ja päihdepalvelujen kehittämiseen. Tässä psykiatria- ja päihdepalveluja koskevassa kohdassa on kuitenkin yksi toimenpide, joka herättää minussa huolta, eli se, että laitospaikkoja voidaan hallitusti vähentää. On ihan totta, että jos panostetaan ongelmien ennaltaehkäisyyn ja avohoitoon, niin laitospaikkojen tarve todella voi vähentyä, mutta tähän sisältyy riski. Jos vähentämistä tehdään ilman huolellista suunnittelua, käy niin, että sairaalahoidon tarpeessa olevat potilaat tukkivat avohoitopaikat ja loppujen lopuksi kukaan ei saa juuri sellaista hoitoa, josta hyötyisi.

Minulla on myös toinen huoli, joka koskee tätä strategiaohjelmaa. Tähän on kirjattu tavoite lisätä kotihoidossa olevien vanhusten osuutta, vaikka tällä hetkellä vanhusten laitospaikoille jonotetaan. Sen takia tämän tavoitteen toteuttaminen hallitusti edellyttää todella vahvaa kotihoidon kehittämistä, jotta se todella vastaa vanhusten tarpeisiin. Hätäiset ratkaisut saattaisivat johtaa siihen, että vanhukset jäisivät käytännössä heitteille. Näistä syistä teen seuraavan ponsiesityksen:

Hyväksyessään strategiaohjelman kaupunginvaltuusto edellyttää, että selvitetään mahdollisuus toteuttaa mahdollinen psykiatria- ja päihdepalveluiden laitospaikkojen vähentäminen ja kotihoidossa olevien vanhusten osuuden lisääminen hallitusti siten, että toimenpiteet eivät aiheuta joutusajan pidentymistä laitospaikoille.

Kiitos.

Valtuutettu Valokainen

Kiitoksia, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Strategiaohjelma vuosiksi 2013–2016 lienee paikkapaikoin toimiva. Kiitän kaikkia, jotka ovat olleet ja häärineet sen kimpussa.

Helsingin kaupunki esittää strategiaohjelman, jossa luvataan huolehtia alle 65-vuotiaista sekä ikäihmisistä, joiden toimintakyky on alentunut. Lisäksi strategiassa mainitaan 75 vuotta täyttäneet ihmiset. Ohjelmassa on noin 9 kohtaa. En ala niitä luetella, mutta ne kukin kaipaisivat lisäselvitystä. Esitänkin ponnien:

10.4.2013

Helsingin kaupunginhallitus selvittää tarkemmin, miten ja millä aikataululla se toteuttaa mainitsemansa ikäihmisten palvelut sisältäen myös selvityksen siitä, onko vanhusten ikä esteenä kotihoidolle tai laitoshoitopaikalle. Lisäksi halutaan tietoa siitä, miten kaupunki jakaa ja huomioi vajaateholla pyörivää henkilökuntaa, joka tekee raskasta työtä kotihoidossa, kotisairaanhoidossa sekä akuutti- ja pitkäaikaisosastoilla, ja miksi kaupunki olisi valmis vähentämään laitospaikkoja jälleen.

Tämä lyhykäisyydessään. Kiitos.

Valtuutettu Puhakka

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Mielestäni tämä strategia, jota käsitellään tänään, on huomattavasti merkittävämpi kuin edellinen strategia, joka tuntui ikään kuin luiskahtaneen virkamiestyönä pääasiassa kaupungin strategiaksi. Tässä tehtiin kova työ ja poliitikot olivat tässä mukana useissa vaiheissa. Arvioitiin edellinen strategiakausi, asetettiin tavoitteita, järjestettiin strategiaseminaari heti uuden valtuustokauden alettua tämän työn pohjaksi ja käytiin eri poliittisten ryhmien kesken neuvottelut. Itse arvostan tätä pitkäjänteistä työtä, ja täytyy sanoa, että koen monin paikoin tässä strategiassa olevat asiat innostaviksi. Meillä on mahdollisuus tehdä monia hyviä juttuja tämän kaupungin, ihmisten ja asukkaiden hyväksi. Tämä on mielestäni tosi innostava juttu.

Sen sijaan täytyy sanoa, että tähän innostuksen taivaalle kyllä on kerääntynyt monia uhkaavia pilviä, ja se on tietysti tämä kaupungin talous, jonka suhteen näkymät eivät ole lähtien valtiontalouden ja yleisemminkin talouden osalta mitkään ruusuiset. Uskon kuitenkin, että Helsingissä kyetään tekemään sellaisia ratkaisuja, että kaikki palvelut turvataan, ja hakemaan myös myönteisiä keinoja kustannusten vähentämiseksi ja oikein ohjaamiseksi. Itse pidän hirveän hyvänä sitä, että jos me viime vuonna maksoimme valtiolle sakkoja pitkäaikaistyöttömyyden vuoksi 20 miljoonaa euroa, niin me käänsimme tämän strategiassa positiiviseksi asiaksi. Meillä on nyt ohjeet siihen, että kun ensi vuoden budjettia laaditaan, niin siellä puututaan yli 500 päivää työttömänä olleiden pitkäaikaistyöttömien tilanteeseen ja myös heidän tilanteeseensa, jotka ovat tämän uhan alla, ja haetaan virastoittain keinoja, miten he voisivat työllistyä ja pääsisimme 20 miljoonasta eurosta alas päin. Tämä on mielestäni erittäin hyvä 4 vuoden projekti. On kyse niin

10.4.2013

suuresta joukosta ihmisiä – pitkäaikaistyöttömiä on lähes 8 000 – että tämä ei sormia napsauttamalla onnistu, mutta pitkäjänteisellä työllä uskon, että tämä menee hyvään suuntaan sekä kaupungin talouden että erityisesti pitkäaikaistyöttömien kannalta.

Otan esille yhden asian, joka meille tulee kaupungilla eteen, eli tämä yhtiöittämispakko, joka perustuu EU:n linjauksiin. Lainsäädäntö on jo saanut muotoaan, ja strategiassa on nyt linjattu toiminta- ja hallintomallin järjestäminen tämän kilpailuneutraliteetin osalta, mutta tämä ei tarkoita yleistä liikelaitosten yhtiöittämispakkoa. Erityisesti me haluamme nostaa Palmian esiin. On tärkeä punnita vaihtoehtoja, miten liikelaitos vetäytyy markkinoilta. Liikelaitosten perustehtävähän on palvella joko muuta kaupungin organisaatiota tai kuntalaisia. Tämä on mielestäni erittäin iso ja tärkeä asia, että tämä punnitaan rauhallisesti ja perusteellisesti ja haetaan oikea toimintatapa Palmialle.

Valtuutettu Peltokorpi

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Aivan ensimmäiseksi kiitoksia kaikille niille, jotka ovat olleet eri tavoin mukana tämän strategiaohjelman valmistelussa. Sosiaalidemokraattien ryhmäpuheenvuorossa valtuutettu Wallgren totesi, että tämä ei ole hallitusohjelma. Ei, ei se ole sitä, mutta minä näen kyllä näin, että tämä tietyllä tavalla lähenee niin sanotusti hallitusohjelmaa nimenomaan siksi, että tämän paperin valmisteluun on käytetty varsin paljon aikaa niin virkamies- kuin luottamushenkilötasollakin. Jos tällä valmistelulla, niillä neuvotteluilla ja tällä kaikella keskustelulla, mitä tänä iltana täällä valtuustosalissakin tästä strategiasta käydään, ei olisi mitään merkitystä tämän nelivuotiskauden aikana, niin me turhaan nyt tässäkin tätä asiaa käsittelemme.

Tämän strategiaohjelman on linjattava sitä, mitä 4 vuoden aikana nyt Helsingissä tehdään ja toteutetaan, mutta ilman muuta meidän on reagoitava siihen, jos ympäristössä tapahtuu muutoksia. Ympäristö nimenomaan on monin osin tällä hetkellä aika arvaamaton ja monet asiat ovat vielä vain harmaita aavistuksia. Esimerkiksi valtakunnantason päätöksenteon osalta kuntarakenne, sosiaali- ja terveyssektorien hallintomallit ja niin edelleen ovat tällä hetkellä vielä sellaisessa pyöryksessä, että saa nähdä, mitä 4 vuoden aikana meidän eteemme tulee. Ilman muuta meidän on silloin reagoitava ajassa.

Nostan tässä puheenvuorossani vain muutamia yksityiskohtia tästä strategiaohjelmasta. Erityisen tärkeänä nostan terveyserojen kaventa-

10.4.2013

misen ja eri ihmisryhmien välisten erojen kaventamisen ylipäättään meidän kaupungissamme nimenomaan siltä osin, että jos me ajatlemme, että talous on ilman muuta se ykkösasia, joka ohjaa hyvin pitkälti meidän kaikkea muutakin toimintaa, niin meidän on silloin näissä muissakin asioissa ajateltava sitä, miten me voisimme mahdollisimman hyvin tulevaisuudessa säästää kustannuksia siellä, missä se on mahdollista, ja toisaalta saada lisää tuottoa siellä, missä se on mahdollista. Silloin erityisen tärkeää on huomioida nimenomaan ennaltaehkäisevä näkökulma kaikessa päätöksenteossa ja toiminnassa.

Valtuustostrategiassa on yhdeksi tärkeäksi painopisteeksi nostettu avoimuus ja demokratian kehittäminen. Viime valtuustokaudella meistä osa sai olla mukana demokratiatyöryhmässä, joka teki hyvää työtä, ja sen työryhmän paperi on pitkälti sitä, mitä hyvin tällä tulevalle valtuustokaudella voidaan lähteä edelleen toteuttamaan. Demokratia on tärkeää ja itseisarvo, mutta pelkkä sana ei riitä ja sanahelinäksi se ei tällä valtuustokaudella saisi jäädä. Niin kuin valtuutettu Laaninen meidän ryhmäpuheenvuorossamme totesi, niin meidän pitää todellakin saada aikaan sellaisia päätöksiä, jotka näkyvät käytännön toiminnassa.

Toteaisin vielä viimeisenä asian sen, että meidän kaikissa palveluissamme olisi järkevää miettiä myös, mikä on se oikea taso toteuttaa palveluja. Esimerkiksi terveydenhuollossa on varsin paljon asioita, joissa voimme miettiä, voisimmeko siirtää erikoissairaanhoidosta perusterveydenhuollon tasolle kaupungin omaan toimintaan HUS:sta joitain toimintoja. Nostan esimerkiksi raskausdiabeteksen seurannan, joka käsitteäkseni Oulussa on keskitetty omalle yhdelle terveysasemalle. Meillä se on keskitetty HUS:iin.

Valtuutettu Rydman

Hyvät valtuutetut.

Kunnallisten palveluiden rahoittaminen on pitkällä tähtäimellä mahdollista ainoastaan, mikäli kaupungin talous on tasapainossa. Tämän suhteen Helsinki ei edellisen valtuustokauden aikana onnistunut. Neljässä vuodessa kaupungin velat liki kaksinkertaistuivat. Yli varojen elämisen pysäyttäminen on tämän valtuuston tärkein tehtävä. Olenkin ilahtunut siitä, että strategiaohjelmaa laadittaessa kaupungin talouden kestävyys kiinnitettiin erityistä huomiota. On erinomaisen hyvä, että menojen paisumista hillitään ja tuottavuutta parannetaan. Käyttömenojen kasvulle asetetaan rajat, joissa valtuustoryhmät sopimansa strategian mukaisesti ovat sitoutuneet pitäytymään.

10.4.2013

Merkittävää on myös se, että kaupungin investointimenoille on asetettu vuotuinen katto ja että kymmenvuotinen investointiraami on otettu osaksi raamiohjausta. Toivon tämän ohjaavan kaupungin rajankäyttöä entistä kustannustietoisempaan suuntaan. Valtuuston, lautakuntien ja johtokuntien on tämän myötä aiempaa tarkemmin kiinnitettävä huomiota siihen, mihin ja miten veronmaksajien rahoja kaupungissa käytetään.

Strategiaohjelman uusien talouslinjausten myötä kaupungissa joudutaan aiempaa tarkemmin pohtimaan myös erilaisten hankkeiden tärkeysjärjestystä. Kaikkea hyvää ei rajallisten resurssien maailmassa ole mahdollista saada. Talouden ohjaaminen terveelle pohjalle velkaantumisen sijasta mahdollistaa kuitenkin sen, että kaupunki voi keskittyä tärkeimpiin tehtäviinsä ja hoitaa ne kunnolla ilman, että laskua nykyisistä menoista lähetetään lastemme maksettavaksi.

Tästä huolimatta on todettava, että valtuustostrategiassa puhutaan sitenkin vain velkaantumiskehityksen hidastamisesta, ei siis pysäyttämisestä tai budjettien saattamisesta ylijäämäisiksi. Myös kansainvälinen taloustilanne heijastuu voimakkaasti Helsinkiin eivätkä globaalin talouden näkymät ole edelleenkaan häävit. Useissa länsimaissa on eläTTY velaksi jo pitkään, ja nämä huteralle pohjalle rakennetut taloudelliset korttitalot romahtelevat nyt. Suomessa ja Helsingissä ollaan samalla tiellä. On aivan ensiarvoisen tärkeää kääntyä tältä turmiolliselta tieltä mahdollisimman pian.

Siltikin nyt hyväksyttävä strategia on merkittävä askel parempaan suuntaan suhteessa edelliseen valtuustokauteen. Sitoutumalla tähän strategiaan valtuustoryhmät ilmaisevat yhteisesti, että yli varojen elämiseen suhtaudutaan aiempaa vakavammin. Tämä ei silti pois sitä, että velkaantumisen pysäyttäminen ja kaupungin tulojen saattaminen tasapainoon edellyttäisi menojen kasvun hillitsemisen lisäksi myös menojen karsimista.

Hyvät valtuutetut.

Tämän valtuustostrategian myötä kaupunki tekee myös hyviä koulutuspoliittisia linjauksia. Monipuoliset ja naapurikuntia paremmat koulutuspalvelut ovat Helsingin harvoja valttikortteja suhteissa tärkeimpiin kilpailijoihimme. Tämän strategia kirjausten myötä valtuusto ottaa vastuullisia kantoja tämän keskeisen vetovoimatekijän vaalimiseksi ja parantamiseksi.

Strategiaan on kirjattu, että kouluille turvataan riittävät mahdollisuudet ja panostaa omiin vahvuusalueisiinsa. Lisäksi mainitaan yksityisten sivistyskoulujen tärkeä asema osana helsinkiläistä koulukenttää ja lähi-

10.4.2013

kouluverkostoa. Näillä linjauksilla sanotaan "ei" tasapäistämislle ja tunnustetaan, että koulujemme monipuolisuus on nimenomaisesti Helsingin vahvuus, ei rasite.

Eniten strategiassa huolestuttaa siihen kirjatut utopistiset päästötavoitteet, joiden saavuttaminen edellyttäisi melkoisia taikatemppuja. hiilidioksidipäästöjen vähentäminen 30 % vuoteen 2020 mennessä vuoden 1990 tasosta lienee pikemminkin haaveilua kuin konkretiaa. Ympäristövaikutusten huomioiminen kaikessa poliittisessa päätöksessä on ensiarvoisen tärkeää, mutta ympäristöpolitiikankin soisi pohjautuvan enemmän realismiin kuin unelmiin.

Lopuksi totean vielä, että kaiken kaikkiaan hyväksyttävää strategiaa on kuitenkin pidettävä varsin hyvänä. Osoittaa valtuustoltamme merkittävää yhteistyökykyä, että näin nopeassa ajassa kyettiin kohtalaisen yksimielisesti sitoutumaan tähän ohjelmaan, joka useimmilta osiltaan vie nähdäkseni kaupungin politiikkaa aiempaa vastuullisempaan ja kestävämpään suuntaan.

Valtuutettu Stranius

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Hienoa, että Helsinki sitoutuu kunnianhimoisiin ympäristö- ja luonnon-suojelutavoitteisiin tällä valtuustokaudella. Tämä on ylivoimaisesti paras valtuustostrategia, jonka valmistelussa olen itse ollut mukana. Kiitos siis kaikille valtuustoryhmille hienosta neuvottelutuloksista.

Strategiassa on iso lista tosi hyviä ympäristötavoitteita. Ympäristökriteerien käyttöä lisätään ja resurssitehokkuutta parannetaan, vastuullisen energiapolitiikan tärkein työkalu on energiansäästö. Edistetään kestävästä liikkumisesta lisäämällä kävelyn, pyöräilyn ja joukkoliikenteen osuutta. Helsinki on tunnettu ympäristöviisas vihreän talouden kaupunki. Yleiskaavan hyväksymisen yhteydessä perustetaan metsäinen suojeluverkosto tavoitteena nostaa suojelualueiden määrää kaupungin maa-alueista luonnon monimuotoisuuden lisäämiseksi. Kaupungin luovuttamattomalle asuntotontille rakennettaessa edellytetään A-luokan energiatehokkuutta ja pyritään kohti nollaenergiarakentamista. Puolesa kaupungin hankinnoissa huomioidaan ympäristönäkökulma vuoteen 2015 mennessä, ja koko Helsingin hiilidioksidipäästöjä vähennetään 30 % vuoteen 2020 mennessä vuoden 1990 tasosta.

Näiden ympäristötavoitteiden lisäksi haluan nostaa esille strategiaohjelman kirjauksen, joka toteaa, että suoraa demokratiaa edistetään ot-

10.4.2013

tamalla käyttöön neuvoa-antavat kunnalliset kansanäänestykset ja kaupungin omat lainsäädäntöä täydentävät periaatteet ja menettelytavat laaditaan tukemaan kansanäänestysten käyttöönottoa. Hienoa, että Helsinkiin saadaan vihdoin myös kansanäänestyksiä.

Totta kai strategiaan olisi omasta mielestäni pitänyt saada vielä paljon muutakin, esimerkiksi ruuhka- tai tienkäyttömaksut, kaupunkimetsien, vesistöjen ja saaristoluonnon voimakkaampi suojelu sekä päästövähennystavoitteen nostaminen 40 %:iin vuoteen 2020 mennessä. Tähän mennessä esimerkiksi 133 eurooppalaista kaupunkia tavoittelee yli 40 %:n kasvihuonekaasupäästövähennyksiä vuoteen 2020 mennessä. Toivottavasti Helsinki liittyy tähän joukkoon sitten joskus myöhemmin.

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Maailman pisin työmatka on ryhtyminen tuumasta toimeen, eli tarvitaan tiekartta, aivan kuten täällä on todettu. Jokainen, joka on vetänyt projekteja, tietää että isot tavoitteet pitää aikatauluttaa, purkaa osatavoitteisiin ja konkreettisiin tehtäviin. Mikäli näin ei tehdä, jää hommat hoitamatta tai niihin herätään vasta siinä vaiheessa, kun on jo liian myöhäistä. Helsingin ilmastopolitiikka ryhdistyisi, jos kaupunki ottaisi käyttöön vuosittaiset tai valtuustokauden mittaiset päästövähennystavoitteet ja seuraisi säännöllisesti päästövähennysten tuloksellista toteutumista. Muuten voi käydä niin, että huomaamme vuonna 2019 tavoitteen karanteenin käsistä.

Vuosittaisten tai valtuustokauden mittaisten päästökiintiöiden mukaan tuomat sitovat lyhyen aikavälin tavoitteet ja hiilibudjetit tekisivät ilmastopolitiikasta jämäkkää ja helposti seurattavaa. Sen avulla kaupungin päästövähennystoimet voitaisiin suunnitella ja toteuttaa johdonmukaisesti ja hallitusti. Tavoitteiden toteuttamista seurattaisiin virastoissa säännöllisesti ja strategian tavoite 30 %:n päästövähennyksistä otettaisiin tosissaan. Tästä johtuen teen seuraavan ponsiesityksen:

Hyväksyessään strategiaohjelman vuosiksi 2013–2016 kaupunginvaltuusto edellyttää, että Helsinki selvittää vuosittaisten tai valtuustokauden mittaisten päästökiintiöiden asettamista kaupungin virastoille 30 %:n päästövähennystavoitteeseen pääsemiseksi.

Näin me varmistamme, että ainakin yksi tavoite tästä käsillä olevasta strategiasta myös ihan oikeasti toteutuu.

Kiitos paljon.

10.4.2013

Valtuutettu Ingervo

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Tässä vaiheessa haluan kannattaa kaikkia muita tehtyjä ponsia paitsi äskeistä, koska sille on sovittu jo toinen kannattaja.

Tuottavuutta voidaan parantaa oikeilla päätöksillä. Imatra sai lasten-suojelumenot kuriin, kun perhetyötä alettiin tehdä säännönmukaisesti kaikkien ensimmäistä lastaan odottavien kanssa 1–5 asiakasmaksut-toman tapaamiskerran turvin. Tätä ei tehty määräaikaisena. Jos koti-käynti kohdistuu vain tietyn ongelma-alueen riskiperheisiin, niin se on leimaava kontrollipalvelu, jota ei haluta, ja helposti käy niin, että ovea ei myöskään avata, jolloin sillä ei ole sitä ennaltaehkäisevää vaikutusta, mitä siltä toivotaan. Siksi on tärkeää, että kotipalvelun käynti olisi toi-mintamuoto, joka on kaikkien perheiden käytettävissä mahdollisimman pian. Lastensuojeluasiakkuus ei ole aluekohtaista, se on perhekohtaista, mutta jotta päästäisiin siihen, että sitä ei tarvita, ennaltaehkäisy on syytä olla laajempaa. Silloin ei myöskään mene korkeasti koulutettujen virkamiesten aikaa sen pohtimiseen, kuka nyt on kaikkein heikoimmas-sa asemassa oleva, vaan saadaan halvemmalla enemmän.

Helsingissä sijaishuollon menoja on yritetty saada kuriin vähentämällä lastenhoitoa ja lisäämällä perhehoitoa. Tämä ei kuitenkaan riitä vähentämään sijaishuollon tarvetta. Tämä on se ongelma, ja tämän takia me emme ole tuottavuutta saaneet kuntoon. Vanhemmuuden tukeen ja ennaltaehkäisyyn kannattaa panostaa nykyistä varhemmin lapsiperheiden, kotipalvelun ja neuvolan yhteistyötä lisäämällä esimerkiksi Imatran onnistuneen mallin mukaisesti. Siellä tuottavuus on kasvanut ja sijoitus-tarve vähentynyt. Miljoonia säästyisi Helsingissä varmasti parin valtuustokauden aikana ja jo tälläkin kaudella paljon.

Kysyn kaupunginjohtajalta tai apulaiskaupunginjohtajalta – Rätty ei ole paikalla, niin en tiedä, kumpi vastaa – että onko esteitä parantaa Helsingissä tuottavuutta toteuttamalla Imatran mallin mukaista lapsiperheiden kotipalvelumallia kaikille ensimmäistä lastaan odottaville perheille vai onko Imatran malli Helsingin valtuustostrategian vastainen?

Jatkan vielä. Valtuustostrategia tukee ennaltaehkäisyä, ja kuluvana vuonna olemme pystyneet hyvin järjestämään iltapäiväkerhopaikkoja kaikille 1. ja 2. luokan oppilaille. Ensi syksynä tokaluokkalaisten iltapäivätoiminta on vaarassa, sillä opetustoimen budjetista kuulemma puuttuu puoli miljoonaa euroa. Iltapäivätoimintaanhan ei ole subjektiivista

10.4.2013

oikeutta, vaikka se onkin opetusviraston hallintoon kuuluvaa, mutta en usko, että kukaan täällä olevista haluaisi oikeasti vastustaa iltapäivätoiminnan riittävää järjestämistä. Perheiden varhainen tuki on malliesimerkki strategisesta ajattelusta, jolla estetään kulujen kasautumista myöhemmin. Kaupunginhallitus on aiemmin myöntänyt määrärahoja, jolla saatiin tämä vuosi erittäin hyvin onnistumaan. Esitänkin siksi pöytäkirjan, koska kyse on pienestä summasta:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että Helsingissä järjestetään iltapäivätoimintaa kaikille halukkaille 1. ja 2. luokan oppilaille myös lukuvuonna 2013–2014.

Uskon, että se on täysin mahdollista, ja on tämän strategian mukaista, että ennaltaehkäisyyn ja lapsiin panostetaan. Muuten olisi kyseessä aika suuri heikennys, ja perheiden stressi kesällä siitä, mitä tapahtuu, jos syksyllä jotain vasta tapahtuu.

Strategian parhaita paloja on mielestäni se, että jokaisella nuorella on mahdollisuus harrastukseen. Se on erittäin positiivinen asia, kunhan siitä ei toteuteta niin, että lapsien harrastuksista leikataan, jotta nuorilla olisi mahdollisuus. Olisi järkevää tietenkin tukea myös lasten harrastuskäytäntöä eikä vasta yläkouluikäisten. Harrastusmahdollisuudet taloudellisin perustein jakaa lapsiperheitä hyvä- ja huono-osaisiin, ja siitä on tutkimustulosta. On varmasti tervetullutta, että saadaan lisää ryhmämuotoista liikuntaharrastusta, mutta myös muita ja tyttöjen harrastuksia on järkevä tukea.

Vielä lyhyesti toinen, erittäin positiivinen asia: terveysvaikutusten arviointi päätöksenteossa. Jatkossa toivon, että myös sosiaalisten vaikutusten arviointi saataisiin mukaan. Näin vahvistaisimme kestävästä päätöksenteosta.

Valtuutettu Rissanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Myös minä haluan aluksi kiittää strategianeuvotteluita sekä pohjatyön tehneitä virkamiehiä. Tämä strategiaohjelma on hyvä, ja se sisältää paljon konkreettisia toimenpiteitä, mikä on selkeä parannus edelliseen strategiaan.

Demokratia on otettu tässä strategiassa vahvasti esiin. Avoin ja osallistava Helsinki on hyvä tavoite, ja uskon, että 4 vuoden päästä, mikäli nämä toimenpiteet toteutetaan, aidosti olemme avoimempi ja entistä

10.4.2013

demokraattisempi kaupunki. Me tarvitsemme toimivampia keinoja vuoropuheluun asukkaiden ja päättäjien kesken. Helsinkiläiset haluavat vaikuttaa. Hyvä esimerkki ovat kaupunginjohtajan asukasillat. Eilen esimerkiksi Suutarilassa oli ollut paikalla peräti 500 asukasta, ja kaikilla oli varmasti paljon sanottavaa.

Strategiaan päätyneet toimenpiteet ovat nyt oikeastaan suoraa seurausta edellisen valtuustokauden Demokratiaryhmän työstä. Onkin hienoa nähdä, että tehty työ on tuottanut tulosta. Samaan aikaan on muistettava edustuksellisen demokratian vahvistaminen. Tässä suhteessa kirjaus siitä, että kaupungin johtamisjärjestelmä uudistetaan kokonaisuudessaan, on tärkeä. Myös tavoite kaupunginhallituksen roolin vahvistamisesta poikkihallinnollisten prosessien ohjaamisessa on oikea.

Haluan itse nostaa yhden tasa-arvoasian esiin. Kaupunginjohtajahan nosti tasa-arvon tässä yhdeksi teemaksi. Moni meistä valtuutetuista allekirjoitti ennen kunnallisvaaleja Amnestyn tavoitteet lähisuhdeväkivallan torjumiseksi. Helsingissä on tässä suhteessa tehty hyvää työtä, mutta tekemistä riittää edelleen. Erityisesti matalan kynnyksen palveluissa, sellaisissa, joihin pääsee anonyymisti ja ilman ajanvarausta, riittää vielä työtä. Viime vuosina tehdyt tutkimukset kertovat sen, mikä on jo aikaisemmin todettu. Apua tarvitsevat eivät sitä saa. Helsingissä näitä erilaisia palveluita on, mutta ne ovat liian hajallaan. Siksi esitänkin seuraavan ponnen:

Hyväksyessään strategiaohjelman kaupunginvaltuusto edellyttää, että vuoden 2013 aikana selvitetään mahdollisuudet kartoittaa lähisuhdeväkivallan uhrien palveluketjut yhteistyössä eri toimijoiden kanssa ja toteuttaa kampanja palveluiden saavutettavuuden parantamiseksi.

Kiitos.

Apulaiskaupunginjohtaja Viljanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Edustaja Sirkku Ingervo esitti kysymyksen. Toimin Laura Rädyn sijaisena ja sen takia tulen tähän vastaamaan. Lapsiperheiden varhainen tuki ja kotipalvelu helpottaa lasten, nuorten ja perheiden pulmia mahdollisimman varhain, ja on ilman muuta selvää, että strategiamme ajaa juuri sellaisia tavoitteita, että vauvaperheet pääsevät hyvin alkuun, synnytyksen jälkeinen kotiutuminenkin sujuu paremmin ja että saadaan

10.4.2013

helpotusta lapsiperheiden arjen pulmiin. Siihen, voidaanko Imatran malli ottaa käyttöön, on liian varhaista tässä vaiheessa vastata. Sitä täytyy selvittää strategian toimeenpanon ja jalkauttamisen yhteydessä, ja toki emme pysty tässä ja nyt arvioimaan sen kustannuksia vielä, mutta asiaa selvitetään, kun strategiaa viedään eteenpäin.

Kiitos.

Valtuutettu Nieminen

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut ja virkamiehet.

Näin etukäteen sisään lämmitettynä ja sovittuna kannattajana pidän erittäin arvokkaana Leo Straniuksen pontta, minkä tämä valtuusto on nyt yksimielisesti mitä ilmeisemmin hyväksymässä, mittareiden saamiseksi ilmastopolitiikkaan. Erittäin hienoa. Ponsi tukee sen asian eteenpäin viemistä. Hyvä ponsi.

Hyvinkään strategiaseminaarissa taannoin annoin aika railakasta palautetta diipadaapasta. Tarkoitin edellistä strategiaa, jota teimme. En syytä siitä virkamiehiä, syytän myös meidän silloista valtuustoamme – tai en syytä, vaan osaamattomuudesta – siitä, että me emme osanneet rakentaa sitä. Nyt osaamme. Nyt on kiitoksen paikka. Kiitän valmistelemaa virkamieskuntaa erittäin hyvistä ideoista ja hankkeista, joita on pantu liikkeelle, ja kiitän ryhmien vetäjiä siitä, että olemme päässeet näin hienoon yhteisymmärrykseen ja tulokselliseen strategiaan. Uskallan väittää, että nyt on pohjat lautakunnille ja johtokunnille jatkaa työkentelyä valtuuston viitoittamalla tiellä, ja sehän tässä on tarkoitus. Emme viitoita pelkästään virastoja, me viitoitamme myös lautakuntia.

Olen erittäin iloinen, että sana meri-Helsinki, saaristo, uusi elinkeinoalue on nyt tuolla strategiassa. Aivan uskomattoman hienoa, että siellä puhutaan metsäisestä suojeluverkosta. Olemme taas päässeet eteenpäin näissäkkin asioissa. Metsäinen suojeluverkosto toki vaatii vielä rakentelua, ja siksi esitänkin seuraavanlaista pontta:

Hyväksyessään strategian valtuusto edellyttää, että metsäisen suojeluverkon luominen perustuu tarvittaviin luontoselvityksiin.

Kiitoksia.

10.4.2013

Valtuutettu Lindell

Kiitoksia, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Lyhyiden mutta tiiviiden neuvotteluiden tuloksena valtuustoryhmät saivat ennätysajassa sorvattua kokonaisuutena hyvän ja realistisen valtuustostrategian joitakin poikkeuksia lukuunottamatta. Hyvänä puolena pidän sitä, että sosiaali- ja terveystalouteen panostettiin taloudellisia resursseja enemmän kuin ennen. Tämä panostus menee tarpeeseen. Tarvitsemme muun muassa omaishoitajien palkkaukseen lisää rahaa, kuten myös diabeteshoitajien palkkaukseen. Helsingistä he jostain kumman syystä puuttuvat kokonaan. Strategianeuvotteluissa esitin 50 diabeteshoitajan palkkaamista, heille 3 miljoonan euron korvamerkittyä rahaa vuositasolla, kuten myös omaishoidon tukeen 10 %:n lisäystä. Toivon, että nämä ryhmien välisissä neuvotteluissa asettamat perussuomalaisien tavoitteet menevät myös käytännön toteutukseen asti, kuten neuvotteluissa varovasti lupailtiin. Säästäväthän nämä molemmat tärkeät sijoitukset pitkällä juoksulla kaupungin yhä hupenevia kassavarantoja.

Yrityksillä menee valitettavasti entistä heikommin. Yrityksiä pitää tukea entistä enemmän, vielä enemmän kuin strategiassa lupailtiin kauniilla sanakäänteillä. Arvioni mukaan tulevaisuudessa Helsingin kaupungin yritysten maksama yhteisöveron pohjan romahtaminen laskee rahasäiliön pintaa, vähän kuin kaivosyhtiö Talvivaaran jätevesialtaan uusi murtumakohta, josta syöksyi satojatuhansia kuutioita jätevettä seuraavaan turva-altaaseen. Pinta laskee huolestuttavalla vauhdilla.

Kritisoivaa strategiaohjelmassa ovat vuolaat tervetulo- toivotukset maahanmuuttajille oleilemaan kaupunkiimme. Strategia, jossa parannetaan maahanmuuttajien mahdollisuuksia sijoittua kaupunkiimme täysillä sosiaalisilla etuuksilla, antaa maahanmuuttajan perheille, serkuille, tuttaville ja tuttavantuttaville helsinkiläisten kannalta väärän signaalin. Tämä signaali kuuluu seuraavanlaisesti: ”Kannattaa teidänkin muuttaa Helsinkiin. Täällä maksetaan terveydenhuolto, kustannetaan koulutus, annetaan asunto, tuetaan perheiden vanhemmuutta erilaisin tukimuodoilla neuvoloissa, päivähoitossa, leikkipuistoissa, perhepalveluissa ja perusopetuksen toimenpitein. Myös tukipalvelut ovat hyvät, mutta niiden kalleudesta ei kannata välittää. Maksaahan kaupunki ne.”

Helsingissä on paljon kantahelsinkiläisiä, joiden maailma on romahtanut työttömyyden, sairauden tai jonkin muun yllättävän elämänmuutoksen seurauksena. He haluaisivat tehdä töitä ja saada elämänsä kuntoon, mutta kaupunki kääntää selkänsä kaupungin asukkaille. Helsinkiläisiä rattailta pudonneita ei otettu tarpeeksi huomioon strategiaohjel-

10.4.2013

massa. Kaupungin päättäjien moraali tulee esiin maahanmuuttajien tukemisen ja omien köyhien unohtamisessa. Strategia on tältä osin valittavaa ja lyhytnäköistä toimintaa, joka tulee johtamaan lähitulevaisuudessa Ruotsin Malmön tapaisiin ongelmiin. Käydyissä strategia-neuvotteluissa ilmoitin ryhmämme olevan eri mieltä maahanmuuttopoliitikasta, jota tulevaisuudessa kaupungissamme tullaan toteuttamaan. Muilta osin olen laaditun strategian kannalla. Siinä näkyy myös perussuomalaisen sormenjälki, vaikka poliittisesti vielä tällä valtuustokaudella voimme suhteiden vuoksi ? . 4 vuoden päästä se tulee olemaan kämmenenkokoinen jälki.

Valtuutettu Muttilainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Nostakaa käsi ylös, ketkä ovat Stadista alun perin? Oli aika deeppii tekstii.

Kannatan Ingervon, Straniuksen ja Vuorijoen pontta.

Hyvät valtuustotoverit.

Tuleva strategiaohjelma on aika ajoin hyvin synkkää luettavaa. Nostan esiin muutaman epäkohdan strategiaohjelmasta. Strategian sivu 7. Nuorisotoimessa kokeillaan nuorison omalla vastuulla olevia tiloja. Nuorelle pitää antaa vastuuta ja kehittää nuorisotiloja nuorten ehdoilla ja kuuntelemalla heitä, mutta pitää muistaa myös ohjatun nuorisotyön merkitys. Nuoriso-ohjaajan rooli on vastuullinen ja kasvattava. Nuoriso-ohjaajan duuni on pitkäjänteistä, se ei saa olla pelkkä erotuomarin tai vahtimestarin rooli tulevaisuudessa. Nuoret tarvitsevat olkapäätä ja ohjattua toimintaa. Sen tulee olla nuoriso-ohjaajan tehtävä myös jatkossa. Moni päättäjä puhuu nuorten syrjäytymisestä. Sen sanan merkitys alkaa olla kulahtanut. Se tuntuu olevan pelkkä välimerkki tai täytesana, joka ei meinaa mitään. Tällä hetkellä virkoja lakkautetaan, ja nuorten huomioiminen yksilötasolla vähenee. Nuorisoasiainkeskuksen henkilöstön lukumäärä on pudonnut 115 henkilöä viimeisen 4 vuoden aikana. Suunta on vuosi vuodelta laskeva.

Strategian sivu 8. Kasvatetaan kotona asuvien osuutta 75 vuotta täyttäneistä ja pienennetään laitoshoidon osuutta ympärivuorokautisesta hoidosta. On hyvä, mitä pidempään ikääntyvä ihminen voi asua kotonaan, mutta kaikkien kohdalla se ei ole mahdollista. Ikääntyvien määrä tulee lisääntymään, ja laitoshoidoa sekä ympärivuorokautista hoitoa tullaan tarvitsemaan jatkossa lisää.

10.4.2013

Halutaan panostaa kotihoitoon, mutta samalla leikata meinoista. Tämä yhtälö ei toimi, koska jo nyt resursseja on liian vähän. Lisäksi kodinhoitajille ei anneta tarpeeksi aikaa hoitotehtäviin, vaan puolet työajasta kuluu toimistotöihin. Asiakasmäärä lisääntyy, mutta resurssit eivät. Sen sijaan niitä laastaroidaan keikkaduunareilla. Keikkaduunarit tulevat Stadille kalliimmaksi. Lisäksi hoitajan ja ikääntyvän suhde ei tule tutuksi. Kodinhoitajan terveiset valtuustolle: "Me ollaan jo nyt ihan kusessa. Tällä menolla tulevaisuudessa me ollaan totaalisen kusessa".

Ei pidä myöskään unohtaa muun muassa mielenterveyspuolta, terveyskeskuksia, päivähoitoa ja vammaispalveluita. Vuosi toisensa jälkeen ongelmista puhutaan, ne tiedostetaan ja luvataan parannuksia, mutta vaalikauden jäähdyttyä toimitaan päinvastoin. Kaupunki kasvaa ja perusturva luisuu handuista entisestään, jos prosentti menoista leikataan. Stadin talous ei ole niin skutsissa kuin annetaan ymmärtää. Vuoden 2012 tilinpäätös osoittaa 139 miljoonan ylijäämää.

Politiikassa ja elämässä tehdään kompromisseja, mutta tämän strategian sisältö on sen verran ympäröivä kompromissi, että sitä on mahdoton hyväksyä. En voi nukkua öitäni rauhassa ja katsoa ihmisiä silmiin, jos hyväksyn strategian. Omatuntoni ei salli äänestää sen puolesta, koska en seiso sen takana. Haluan kuitenkin, että ryhmäni on mukana syksyn budjettineuvotteluissa, ja jätän vastaesityksen tekemättä. Näin ollen jään ensi kokouksessa ulkopuolelle, kun asiasta äänestetään.

Kiitos.

Valtuutettu Sinnemäki

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Äskeisessä puheenvuorossa nostettiin esiin se tärkeä seikka, että meidän kaikkien kannattaa olla täällä tekemässä vain sellaisia päätöksiä, joihin uskomme, ja hyväksyä sellaisia asiakirjoja, joita kannatamme. Tietenkin aina kannattaa omantuntonsa mukaan äänestää.

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja.

Itse kannatan tämän valtuustostrategian hyväksymistä. Se ei ehkä kaikilta osin ole juuri sellainen, kuin jos itse yksin tekisin strategian, mutta omasta mielestäni on myös helsinkiläisten etu ja tämän kaupungin kannalta arvokasta, että tätä yhteistä valtuusto-ohjelmaa on

10.4.2013

neuvoteltu eri puolueiden kesken ja soviteltu yhteen niitä erilaisia näkemyksiä, joita itse kunkin meistä ryhmä on tähän paperiin tuonut. Vesitettyjä papereita ei kannata tehdä, mutta mielestäni tämä ei myököän ole sellainen. Olen itse erityisen tyytyväinen siihen, että Helsinki nostaa ilmastopolitiikassa kunnianhimoaan, ja että tässä strategiassa sitoudumme -30 %:n päästövähennyksiin vuoteen 2020 mennessä. Minusta tämä on erityisen tärkeä tavoite sen takia, että tässä Helsinki toimii sillä tavalla, mihin itse asiassa Suomi ja koko kansainvälinen yhteisö ovat sitoutuneet ilmastoneuvotteluissa, koska -30 % päästövähennyksiä teollistuneessa maailmassa on juuri ja juuri siinä haarukassa, mitä tarvitaan, jos haluamme pysyä siinä tavoitteessa, että ilmasto ei lämpenisi yli 2:a astetta. Suurin osa teollistuneesta maailmasta, Suomi ja Euroopan Unioni mukaan lukien, eivät ole nostaneet omaa päästövähennystavoitettaan tähän kunnianhimon tasoon, joten tässä kohtaa voi mielestäni sanoa: hyvä, Helsinki.

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja.

Strategiassa linjataan tärkeitä asioita eriarvoistumisen vähentämisestä, terveyserojen kaventamisesta. Nämä ovat sellaisia tavoitteita, jotka on vaikea saavuttaa. Niistä on itse asiassa linjattu tässä kaupungissa ja maassa hyvin useasti aikasemminkin, ja silti näiden tavoitteiden saavuttamisessa ei ole onnistuttu. Pidän tässä kohtaa erittäin tärkeänä sitä, että me valtuustossa seuraamme tämän valtuustostrategian toteuttamista, ja että todella satsaamme rahaa, toimenpiteitä ja ideoita siihen, että pääsisimme vihdoinkin Helsingissä sille uralle, jossa helsinkiläisten terveyseroja kavennetaan. Tämä tarkka seuraaminen, ja tarvittaessa rahan ja toimien uudelleenkohdentaminen, on mielestäni tärkeää siinä kohtaa, kun toteutamme tätä valtuustostrategiaa.

Arvoisa puheenjohtaja.

Lopuksi tämän ohjelman talouspolitiikasta, joka on keskustelussa ollut myös monille se kipukohta. Itse pidän tätä tuottavuustavoitetta, joka tähän ohjelmaan on asetettu, se on varmasti aika tiukka, ja se tarkoittaa sitä, että me emme voi välttämättä aina lisätä niin paljon rahaa kuin meidän tekisi mieli, kaikkiin niihin palveluihin, joihin tekisi mieli. Mutta uskon myös, että tällä tuottavuustavoitteella, joka on rakennettu niin, että otetaan realistisesti huomioon sekä Helsingin väestönkasvu että henkilökunnan palkkojen nousu ja sen jälkeen mietitään tuottavuutta, niin uskon, että tulemme myös löytämään sellaiset ideat ja keinot, että tämä tavoite ei heikennä palveluita.

10.4.2013

Valtuutettu Xia

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät kollegat.

Helsingin taloustilanne on erittäin haastava, ja edessä on kiperiä leikkauspäätöksiä. Kuitenkin mielestäni ainoastaan maahanmuuttajien toimentulon kokonaan leikkaaminen ei riitä vahvistamaan Helsingin talouskasvua ja on muutenkin tasa-arvon vastaista. Suomella on kansainvälinen vastuu vastaanottaa turvapaikanhakijoita, eikä maahanmuuttajien kotoutumisen rahoituksen leikkaaminen ratkaise ongelmaa. Se mielestäni vain pahentaa maahanmuuttajien syrjäytymistä.

Helsingin hyvinvointijärjestelmä vaatii kuitenkin jatkuvaa rahoitusta. On helppoa vaatia lisää rahaa kuin luopua tai leikata kuluja. Kuitenkin mielestäni jatkuva velanotto ja verojen kiristys eivät ole kestäviä ratkaisuja. Sen sijaan mielestäni olisi ihana nähdä taloudellisesti vaikeina aikoina enemmän me-henkeä, niin että harrastamme jatkossa vastuullista politiikkaa. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että sen sijaan, että mietimme, miten revimme lisää veronmaksajien rahaa omiin tarkoituksiimme, mietimme, missä voimme toimia tehokkaammin ja paremmin, missä piilee säästön mahdollisuuksia, olemme rohkeita tarttumaan uusiin toimintamalleihin ja halaamme muutosta. Sitten, kun talousongelmat ovat karanneet käsistä ja meidän on pakko leikata, silloin se on liian myöhäistä. Siksi pelastustoimet on aloitettava tänään, ja tämä kuitenkin vaatii valtuustossa kokovoaltaista asennemuutosta.

Valtuutettu Kivekäs

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Strategiaohjelmasta on tänään puhuttu jo paljon ja monesta näkökulmasta. En lähde toistamaan, mikä kaikki on hyvää tai huonoa. Sieltä on itse kukin löytänyt kaikenlaista hyvää ja yleensä kritisoitavaakin. Nostan esiin kaksi kohtaa, joiden toteutumista erityisesti toivon.

Ensinnäkin Helsinki linjasi tavoitteekseen nostaa joukkoliikenteen, kävelyn ja pyöräilyn kulkumuoto-osuutta 4 prosenttiyksikköä valtuustokauden aikana. Tässä ei ole kyse vastakkainasettelusta, että tarvitaan lisää pyöräilijöille ja pois joltakin muulta. Tässä on kyse toimivasta liikenteestä. Kaikki liikenne toimii paremmin, mitä suurempi

10.4.2013

osa ihmisistä kulkee kävellen, pyörällä tai joukkoliikenteellä. Myös autoliikenne toimii silloin parhaiten, kun väylille mahtuu. Ei olekaan yllättävää, että suunnilleen sama tavoite on kirjattu jokaiseen mahdolliseen strategiaan ja muuhun paperiin viimeiset kymmenen vuotta. Se löytyy edellisestä valtuustostrategiasta, HSL:n liikennejärjestelmäsuunnitelmasta ja lähes jokaisen vuoden kaupunkisuunnitteluviraston toimintasuunnitelmasta.

Se, mikä erottaa toivoakseni tämän strategian nyt näistä aiemmista, joissa se on kuitenkin jäänyt vain kirjaukseksi, on se, että tällä kertaa on täsmällinen numeerinen tavoite, ja on listattu keinot siihen pääsemiseksi. Niistä keinoista tärkein on priorisointi. Strategiaan on kirjattu, että hankkeet, jotka nostavat joukkoliikenteen, pyöräilyn tai kävelyn osuutta liikenteessä, priorisoidaan niiden edelle, jotka eivät nosta. Suomeksi tämä siis tarkoittaa, että ei tehdä investointeja, jotka eivät nosta näiden kulkumuotojen osuutta, vaan tehdään investointej, jotka nostavat niitä. Eli tehdään toimia, joilla yritetään päästä tähän strategiseen tavoitteeseen. Mikä nyt tietenkin kuulostaa aika luontevalta, ettei tehdäkään päinvastoin ja pyritä heikentämään tavoitteen saavuttamista. Tällä tavoin tämä tavoite on täysin saavutettavissa, jos se vain halutaan saavuttaa. Niillä keinoilla, mitkä on kirjattu, jos niistä pidetään kiinni, voidaan nostaa pyöräilyn, kävelyn ja joukkoliikenteen kulkumuoto-osuutta se 4 prosenttiyksikköä. Ei se ihan helppoa ole, mutta mahdollista.

Tärkein askel tässä on se, kun hyväksytään 10 vuoden investointisuunnitelma. Se, mitä liikenneinvestointeja sinne kirjataan, kertoo sen, tullaanko tässä tavoitteessa onnistumaan. Jos se tehdään niin kuin strategiaan on kirjattu, priorisoidaan strategiaan kirjatun mukaisesti, silloin tähän päästään, saamme kaikille asukkaille paremmin kaupungin, ja kaikkien meidän liikenne toimii paremmin tulevaisuudessa. Tämä on toivottava ja hyvä asia.

Toisena nostan esiin kaupungin IT-hankkeet. Kaupungin tietotekniikkabudjetti on vuosittain suuruusluokkaa 100 miljoonaa. Kuitenkaan tähän asti mikään julkinen elin ei ole seurannut näiden rahojen käyttöä, paitsi tietysti kaupunginhallitus, mutta kaupunginhallitus seuraa kaikkea, eikä se ehdi oikeasti perehtyä kovinkaan tarkasti asioihin. Myöskään tietoyhteiskuntaan liittyviä poliittisia kysymyksiä ei ole käsitelty juuri missään kovinkaan laajasti.

Nyt päätettävässä strategiassa esitetään perustettavaksi kaupunginhallituksen IT-jaos, jonka tehtäväksi tuleekin korjata tämä puute. Se, miten hyvin tämä IT-jaos tulee tehtävässään onnistumaan, nähdään seuraavan 4 vuoden aikana. 4 vuoden kuluttua on hyvä pitää

10.4.2013

puheita, joissa katsotaan, että joko se oli täysin turhaa, tai että tämä oli nyt merkittävä uusi avaus. Minä näkisin, että tässä on kuitenkin potentiaalisesti avaus nykyaikaiselle tietoyhteiskuntapolitiikalle.

Sitten vielä lopuksi kannattaisin Straniuksen ja Rissasen ponsia.

Kiitos.

Valtuutettu Urho

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Strategiahan on ihan vain tavoite- ja toimintaohjelma tälle valtuustokaudelle. Ei se sana "strategia" sitä miksikään muuta. Tämän uuden paperin ansionahan on se, että siinä on nyt yhteisesti sovitut päämäärät. Kuitenkin vielä paljon tehokkaammin pitäisi määrittää, miten tämä palastellaan konkreettisiksi tehtäviksi, asioiksi, joille pannaan mittarit, joita seurataan ja joista tehdään johtopäätökset vuosittain. Aika ylätasoisesti se kulkee monilta osin. Täällä on nyt 22 pontta tehty sen lisäksi näistä selvityksistä. Tulevassa strategiassa pitäisi olla kuitenkin vähemmän selvitettävää, kuin tässä viime kauden strategiassa, joka oli enimmäkseen selvitettäviä asioita.

Minulle jäi monesta kohdasta epäselväksi, miten strategian tavoitteisiin aiotaan päästä. Siellä on 1 %:n tuottavuuden tavoite. Se on hyvä tässä taloustilanteessa. Se on mahdollinen. HUS on kuluneella vuosikymmenellä 4 vuonna päässyt 1,5 %:n tuottavuuden tavoitteeseen. Miten se on tehty? Se on tehty keskittämällä kalliita palveluja, investoimalla vain hyvin kohtuullisesti, mutta ennen kaikkea yhdenmukaistamalla toimintatapoja.

Yksi huomio strategiassa on se, että erikoissairaanhoitoahan siellä ei mainita oikeastaan mitenkään, ja senpä takia teenkin tässä pönten mahdollisen 1 %:n tuottavuustavoitteen lisäämiseksi pienenä osaltaan siellä:

Hyväksyessään tämän strategian kaupunginvaltuusto edellyttää, että perusterveydenhuollon ja erikoissairaanhoidon hoitoketjujen toimivuutta selvitetään, tavoitteena vähentää ylikäyttöä HUS:ssa.

Toinen asia, jonka minä haluan ottaa tässä esiin: miten tuottavuuden parantaminen on mahdollista? Se on tietysti tietotekniikan yhdenmukaistaminen, tietojärjestelmien, tiedonkulun parantaminen, ja

10.4.2013

siinä edellinen puhuja oli todella hyvällä asialla. Esimerkkinä potilastietojärjestelmien saaminen toimimaan vähentää kuluja. On esitetty arvio, että erikoissairaanhoidon ja perusterveydenhuollon potilastietojärjestelmän tämänhetkinen tilanne maksaa siihen yhdenmukaiseen järjestelmään verrattuna tällä HUS-alueella 80 000 euroa päivässä. Tämä muutettuna vuosikuluksi tietäisi jo merkittävät säästöt. Tietojärjestelmiin satsaaminen kannattaa nyt.

Kiitos.

Valtuutettu Enroth

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät kuulijat.

Ensimmäiseksi kannatan Ulla-Marja Urhon tärkeätä pontta. Ponnen toteutuminen säästää veronmaksajien rahoja muuhun tärkeämpään.

Olen osallistunut 5 valtuustokautena toimintasuunnitelmien tekemiseen. Nyt käsittelemämme strategiasuunnitelmat vuosiksi 2013—2016 on tähänastisista suunnitelmista kehittynein, ja ennen kaikkea onnistunut yhteistyön tuloksena. Kiitokset siitä kaikille strategiatyöhön osallistuneille.

Vaikka kaikki puhujat eivät olekaan vielä puhuneet, olen todennut, että hyvät ajatukseni ovat tulleet jo useaan kertaan täällä mainituiksi, ja näin oleen puheenjohtajan toivomusta noudattaen pidättäydyn enemmistä puheista.

Kiitos.

Valtuutettu Kousa

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Ensinnäkin kiitos kaikille strategiatyöhön osallistuneille. Itse synnytin samaan aikaan kun neuvottelut kävivät kuumimmillaan täällä kaupungintalolla, mutta olen hyvin iloinen siitä, että sopu löytyi tärkeissä asioissa.

Lukujen valossa tulevaisuus vaikuttaa melko synkältä. Helsinki eriarvoistuu, väestö ikääntyy ja köyhtyy. Jotta pystytään turvaamaan Helsingin elinvoima ja helsinkiläisten hyvinvointi, tarvitaan enemmän työtä. Helsinki näyttää omilla toimillaan hyvää esimerkkiä. Kaupungin

10.4.2013

palveluksessa olevien työurat pitenevät, mutta se ei yksin tietenkään riitä. Kestävän tulevaisuuden ja uusien työpaikkojen kannalta ensisijaisen tärkeää on saada Helsinkiin lisää koulutuspaikkoja. Kaupungissa on tällä hetkellä yli 9 000 syrjäytynyttä nuorta, ja peräti 20 % 20—29-vuotiaista on ilman 2. asteen koulutusta. Tämän joukon työura jää tilastojen perusteella 20 vuoteen, mikä on paitsi kansantaloudellisesti, myös inhimillisesti täysin kestämatöntä. Joka vuosi noin kolmannes ammatillisen koulutuksen aloituspaikoista menee ulkopaikkakuntalaisille, vaikka 1 000 helsinkiläistä jää rannalle. Samaan aikaan opetusministeriö ei osoita ymmärrystä helsinkiläisten nuorten tarpeille. Aluepoliittisista syistä koulutusta pidetään edelleen siellä, missä ei ole nuoria, eikä tuoda tänne, missä nuorille ei riitä opiskelupaikkoja. Tämän epäkohdan taloudellinen ja inhimillinen hinta on hirvittävä. Meidän on ajettava kaikin voimin helsinkiläisten nuorten etua, ja varmistettava, että koulutuspaikkoja luodaan vastaamaan tarvetta. Nykymenolla hallituksen säätämän nuorisotakuun toteuttaminen karkaa käsistä, eikä se ole todellakaan yksin kaupungin vika.

Opiskelupaikkojen määrän lisäksi haluan kiinnittää huomiota myös toiseen asiaan. On niin ikään tärkeää, että kiinnitetään huomiota vieraskielisten kaupunkilaisten koulutusmahdollisuuksiin. On surullista, että muunkieliset jäävät tällä hetkellä rannalle ammatillisessa koulutuksessa, vaikka kyky ja halu oppia olisi hallussa. Ja sitten ihmetellään samalla, kun ulkomaalaistaustaisten nuorten syrjäytymisriski on keskimääräistä korkeampi.

Lopuksi vielä: työpaikkojen syntymisessä ei ole tietenkään kyse pelkästään koulutuksesta. Kannatan lämpimästi Helsingin tavoitetta olla Suomen yritysmyönteisin kaupunki, mutta samalla tavalla kuin kuntarajoilla ei ole enää merkitystä kaupunkilaisten kannalta, ei niillä ole myöskään väliä elinkeinoelämän mielestä. Kuntarajojen madaltaminen edistäisi tätäkin tavoitetta.

Kiitos.

Valtuutettu Sevander

Arvoisa puheenjohtaja. Arvoiset valtuutetut.

Asumisen kohtuuttomat kustannukset puhuttavat jatkuvasti, mikä on nähtävissä tänäänkin esityslistassa kohdassa 9, jossa noin 500 kuntalaista ovat tehneet aloitteen asumisen hinnan alentamisesta. Kuten huomaamme, strategiaohjelman asuntopoliittinen osuus ?

10.4.2013

pitkälti ? ohjelmaa. Strategiassa yhtenä asuntopoliittisena toimenpideratkaisuna mainitaan: "eri puolille kaupunkia sijoittuvan, kohtuuhintaisen asuntotuotannon turvaamiseksi tulee kaupunkisuunnittelun ja asuntorakentamisen tukea jokaisessa vaiheessa kohtuuhintaisiin asumiskustannuksiin tähtäävää toteutustapaa". Enenevässä määrin tämä tarkoittaa autopaikkainormien esteettömyysvaatimusten höllentämistä, johon myös valtiovalta on omalta osaltaan osallistumassa määräaikailla rakentamismääräysten huojentamisilla. Näillä tähdätään siis edullisempiin rakentamiskustannuksiin.

Toivon, että kaupunginhallitus strategiaohjelman toteutuksen valvojana ja elimenä, joka, kuten kaupunginhallituksen puheenjohtaja asian ilmaisi, valvoo tarpeellisin keinoin myös sitä, että kustannushyödyt saataisiin kohdennettua nimenomaan asukkaiden hyväksi, eli näkyisivät kohtuuhintaisena asumisena, eikä niin, että hyöty jää yksityisten rakennuttajien ja rakennusliikkeiden katteisiin. Olen tehnyt asiasta seuraavanlaisen ponnin, jota toivon valtuuston kannattavan:

Hyväksyessään strategiaohjelman kaupunginvaltuusto edellyttää, että kaupunki valvoisi tarpeellisin keinoin, että rakentamisen kustannusten pienentämiseen tähtäävät kustannushyödyt kohdennetaan nimenomaan asukkaiden hyväksi, eli näkyisivät kohtuuhintaisena asumisena.

Kiitos.

Valtuutettu Vainikka

Puheenjohtaja ja valtuutetut.

Strategiaohjelman arvo- ja talouslähtökohta on mielestäni oikeansuuntainen. Helsingin tulee painottaa rehellisyyttä, oikeudenmukaisuutta, yhdenvertaista kohtelua ja avoimuutta kaikessa toiminnassa. Helsingin tulee huomioida väestönkasvu palveluita järjestettäessä, ja meidän tulee olla kustannustietoisia. Taloutta on hoidettava vastuullisesti. Budjetti ei saa kasvaa suhteettomasti, vaan ihmisten tarpeet, määrä ja talouden kehitys huomioiden. ? erityisenä haasteena on lasten, nuorten ja ikäihmisten hyvinvointi. Olen iloinen, että ohjelmassa syrjäytymisvaarassa olevat lapset ja nuoret ovat nousseet keskiöön, sosiaali- ja terveysviraston, varhaiskasvatuksen ja opetus-, liikunta- ja nuorisotoimen virastorajojen yläpuolelle. Myös nuorisotakuukirjaukset ovat myönteisiä. Ikäihmisten näkökulmasta kannatan lämpimästi Tuomo Valokaisen pontta.

10.4.2013

Haluan muistuttaa, että nyky maailma muuttuu vauhdilla. Osa Helsinkiin vaikuttavista päätöksistä tehdään muualla kuin Helsingissä. Toivon, että sitoudumme strategiaan, mutta sitoudumme myös tekemään korjaavia liikkeitä, mikäli tilanteet ympärillä yllättäen muuttuvat. Strategiaohjelma sisältää useita ihmisen hyvinvoinnin kannalta tärkeitä liikkeitä. Tästä syystä kannatan lämpimästi strategiaohjelman hyväksymistä, sekä Tomi Sevanderin ja Laura Rissasen ponsia.

Ledamoten Wallgren

Arvoisa valtuusto.

Pyysin puheenvuoroa sen takia, että halusin kiittää valtuutettuja Laaninen ja Peltokorpi hyvistä demokratiapuheenvuoroista. Haluan kiinnittää valtuuston huomiota siihen, että viime kaudella valtuuston tekemässä demokratia raportissa on aika hyvin eritelty sitä, mitä kaupungilta vaaditaan, jos lähdetään tekemään näitä kansanäänestyksiä. Meillä on hyvät pohjat niille, ja kannatan lämpimästi sitä, että tämä loistava demokratian väline otetaan enenevässä määrin käyttöön meillä. Hyvä, että siihen on kiinnitetty huomiota. Muutenkin olisi syytä valtuustossa miettiä, miten me saamme jatkuvuutta ja lisää laatua tähän demokratiatyöhön. Tämä oli minun ensimmäinen pointtini.

Toiseksi haluan kannattaa ainakin seuraavia ponsia: herra Muttilainen, herra Stranius ja herra Nieminen. Hyviä ponsia, kannatan niitä. Sitten haluan esittää ponnin, joka liittyy tähän valtuuston strategiassa olevaan tavoitteeseen uusiutuvien energialähteiden osuuden lisäämiseksi. Tässä on sellainen sudenkuoppa, että jos uusiutuvia lähdetään lisäämään varomattomasti, niiden osuuden lisääminen energiahuollossa voi johtaa välillisiin ongelmiin sosiaalisesti ja ekologisesti. Esimerkkinä palmuöljyn viljely Indonesiassa, joka johtaa herkästi suosademetsien häviämiseen, joka taas johtaa erittäin huomattaviin ilmastopoliittisiin seurauksiin hiilidioksidin vapautumisen kautta. Sen takia minulla on tällainen ponsi:

Hyväksyessään strategiaohjelman vuosiksi 2013—2016 kaupunginvaltuusto edellyttää, että uusiutuvien energialähteiden osuuden kasvaessa varmistetaan niiden sosiaalinen ja ekologinen kestävyys.

Kiitos.

10.4.2013

Valtuutettu Alanko-Kahiluoto

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetu.

Opetustoimen strategiassa tärkein tavoite tulevalla kaudella on nuoriso- ja koulutustakuissa onnistuminen. Peruskoulun ja 2. asteen opinnot keskeyttäneiden määrä on saatava laskuun, aivan kuten strategiassa linjataan. Ilman konkreettisia keinoja tähän ei päästä. Pidän tärkeänä strategiaohjelmaan sisältyvää avausta, että myös 2. asteella on sovellettava positiivisen diskriminaation periaatetta, erityisesti opiskelijahuollossa. Psykologeja on saatava niihin oppilaitoksiin, joissa opintojen keskeyttämisluvut ovat suurimmat. Esimerkiksi Helsingin palvelualojen oppilaitoksessa meillä on koulupsykologille 3 viikon jono. Tarvitsemme myös aikaisempaa tiiviimpää monihallintokuntaista yhteistyötä kokonaisvalkaisempien nuortenpalveluiden aikaansaamiseksi.

Nuorisotakuussa onnistuminen edellyttää myös panostamista maahanmuuttajataustaisten nuorten opintopolkuihin, sillä juuri maahanmuuttajataustaiset nuoret ovat yliedustettuina syrjäytyneiden nuorten joukossa. Helsingissä on yli 20 000 20—29-vuotiaasta nuorta ilman 2. asteen koulutusta. Heistä 40 % on maahanmuuttajanuoria. Aliedustettuina maahanmuuttajataustaiset nuoret ovat lukiolaisten joukossa. On tärkeää, että Helsinki panostaa jatkossakin maahanmuuttajataustaisten nuorten valmistavaan koulutukseen, joka strategiaohjelmassa luvataan vakinaistaa. Nyt maahanmuuttajataustaisten nuorten pääsy ammatilliseen koulutukseen on vaikeaa paitsi siksi, että meiltä puuttuu opiskelupaikkoja, myös siksi, että kielitaito ei aina riitä opintoihin. Myös etsivän nuorisotyön kautta tavoitettujen nuorten joukossa maahanmuuttajataustaiset nuoret ovat vähemmistössä. Meidän on selvästi parannettava osaamistamme juuri syrjäytymisuhan alla olevien maahanmuuttajanuorten tavoittamisessa.

Nuorisotakuussa ei kerta kaikkiaan voi epäonnistua, ja siksi meidän on strategiaohjelman mukaisesti taattava riittävästi koulutiloja sinne, missä niistä on pula. Ammatillisesta opetuksesta puuttuu tällä hetkellä koulutilat 800 opiskelijalle. On selvää, että kaupungin investointiohjelmassa puuttuvat opiskelutilat on asetettava etusijalle. Kouluviihtyvyyden ja läpäisyasteen parantaminen edellyttävät myös sisäilmaongelmista kärsivien koulurakennusten remontoimista. Lasten, nuorten, opettajien ja muun koulun henkilöstön hyvinvoinnista huolehtiminen on ensimmäinen edellytys sille, että kouluilla on edellytyksiä onnistua opetustyössään. Myös koulurakennuksen on oltava terveellinen ja turvallinen ympäristö oppimiselle ja opetukselle.

10.4.2013

Syksyn budjettineuvotteluissa joudutaan palaamaan opetustoimen budjettiin, jotta voimme ottaa vastaan valtion meille jo myöntämät aloituspaikat. Koulujen eriarvoistumiskehityksen pysäyttäminen, joka strategiaohjelmaan on kirjattu, edellyttää puolestaan, että jatkamme positiivisen diskriminaation määrärahan myöntämistä heikoimmassa asemassa oleville kouluille.

Lopuksi haluan kiinnittää huomiota siihen, että strategiaohjelmassa luvataan puuttua koulukiusaamiseen siten, että sitä ei kerta kaikkiaan Helsingissä sallita. Tämä on hirveän tärkeä kirjaus siitä näkökulmasta, että viimeisten tutkimusten mukaan suurin osa koulukiusaamistapauksista jää selvittämättä.

Kiitos.

Valtuutettu Koulumies

Puheenjohtaja. Valtuutetut.

Aluksi kannatan Seija Muurisen esittämää toivomuspontta, jos sitä ei ole vielä kannatettu aikaisemmin.

Minun oma puheenvuoroni koskee tätä viime aikoina paljon mediassa ollutta tapausta, jossa opettaja erotettiin koulusta, kun hän poisti koulun tiloista pullikoivan oppilaan. Olemme kaikki voineet tutustua tähän tapahtumaan videosta, netistä. Tässä olen nyt kysellyt aikaisempia käytäntöjä, miten kaupunki on ennen hoitanut näitä järjestys-

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Kyllä, tämä koskee strategiaohjelmaa. Olen selvittänyt, miten näitä asioita on aikaisemmin kaupungissa selvitelty. Kuulemma rajuistakin kiinnikäymisistä on aikaisemmin saanut kaupungilla varoituksen, eikä koskaan irtisanomista. Esimerkiksi yhdessä tapauksessa henkilö harrasti aika vakavaa seksuaalista häirintää henkilökuntaa kohtaan ja sai siitä varoituksen, muttei irtisanomista. Toisessa tapauksessa miesopettaja kävi kiinni ja seksuaalisesti häiritsi tyttöoppilasta. Hänkin sai siitä vain varoituksen, eikä häntä siitä irtisanottu. Nyt tässä tapauksessa, jota netistä voimme videolta katsella, opettaja on ihan suoraan irtisanottu, eikä hän ole saanut varoitusta eikä ilmeisesti noudatettu minkään näköistä sovittelukäytäntöä, mikä on yleistä kouluissa. Tulen juuri tähän aiheeseen. Nyt haluaisin esittää ponnen tähän strategiaohjelmaan liittyen. Mielestäni nämä opettajan valtuudet työrauhan ylläpitämiseksi kouluissa vaatisivat erityishuomiota ja

10.4.2013

erityistoimia kaupungilta. Käytäntöä täytyy yhdenmukaistaa. Esitän
ponnen:

Hyväksyessään strategiaehdotuksen valtuusto edellyttää,
että kaupunki edistää työrauhaa kouluissa ja selkeyttää
opettajien toimivaltuuksia koskevia ohjeistuksia.

Valtuutettu Vepsä

Arvoisa puheenjohtaja. Valtuutetut.

Helsingin kaupungin strategiassa on paljon hyviä asioita ja tavoitteita. Haluaisin nostaa vielä esiin jo muutaman edellä mainitun asian. Jotta ikääntyvistä helsinkiläisistä voidaan huolehtia hyvin, strategian mukaisesti, on sote-uudistuksen myötä avohoitoon panostettava huomattavasti enemmän. Kotihoito tarvitsee kipeästi lisää vakansseja ja koulutettua henkilökuntaa, jotta ikäihmisen kotona asuminen voidaan turvata. Muistisairas, yksin asuva helsinkiläinen pärjää todella huonosti yksin kotona kotihoidonkaan turvin. Laitospaikkoja on vähennetty viime vuosina paljon, ympärivuorokautisia vanhuspalvelulaitospaikkoja. Valitettavasti niitä tarvitaan edelleen. Niitä ei voida enää vähentää. Niihin tarvitaan myös lisää koulutettua henkilökuntaa, kuten kotihoitoonkin. Olen varma, että Helsingissä löytyy, me saamme vanhuspalveluihin koulutettua henkilökuntaa, kun työmäärät ovat kohtuullisia. Tänä päivänä ne ovat kotihoidossa aivan kohtuuttomia, kuten on tullut monessa puheenvuorossa esille.

Ympärivuorokautiset hoitopaikat ovat kodinomaisia. Tänä päivänä on hyviä esimerkkejä näistä monipuolisista palvelukeskuksista, joissa on muistisairaille ryhmäkoteja, nimenomaan kunnallisista palvelukeskuksista. Niissä on palveluasumista, päivätoimintaa, joka tukee kotona asuvia vanhuksia, lähikuntoutuspaikkoja, jotka tukevat omaishoitajia. Näitä on Syystiellä, Kontulassa, Riistavuorella. Tarvittaisiin varmaan Lauttasaareen, eri puolille Helsinkiä. Ne ovat aika halpoja loppupeleissä. Kotihoito voi tulla kalliimmaksikin eikä ole inhimillistä aina vanhuksille.

Sitten haluaisin toisen näkökohdan. Strategiassa halutaan panostaa helsinkiläisten hyvinvointiin, terveyden parantamiseen ja terveyserojen parantamiseen. Samaan aikaan sote-lautakunnassa keskustellaan terveysasemien karsimisesta Helsingissä. Jotta terveyserot eivät kasva käsi kädessä tuloerojen kanssa, terveysasemia pitää päinvastoin kehittää. Toimivan työterveyshuollon ulkopuolella on iso joukko vähävaraisia helsinkiläisiä: ikäihmisiä, lapsiperheitä ja työttömiä. He

10.4.2013

tarvitsevat kipeästi lähellä sijaitsevien terveysasemien palveluja. Nimenomaan tällaisella toimivalla, lähellä sijaitsevalla terveysasemalla ja sen tutulla, moniammatillisella, osaavalla henkilökunnalla on erittäin tärkeä rooli myös syrjäytymisvaarassa olevien helsinkiläisten terveysongelmien ennaltaehkäisyssä. Tämä auttaa perheiden, lasten, nuorten ja ikäihmisten asiaa. Kun me panostamme, lisäämme terveydenhoitajien virkoja, psykiatrinen sairaanhoitaja jokaiselle terveysasemalle, mahdollisuus konsultoida psykiatria, erikoislääkäreitä, näillä keinoin me pystymme takaamaan helsinkiläisille hyvän terveydenhuollon.

Kannatan Tuomas Valokaisen tekemää pontta ja Tomi Sevanderin tekemää pontta. Itse en nyt jättänyt pontta, mutta haluaisin herättää keskustelua.

Kiitos.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Tässä kokouksessa on selvästikin kaksi strategiatodellisuutta: On se todellisuus, josta kertovat useimmat valtuutettujen puheenvuorot, joissa esitetään lisää rahaa eri palveluihin, henkilöstön lisätarve, terveysasemien säilyttämistä ja kehittämistä, laitospaikkojen turvaamista, vuokra-asuntojen lisäämistä, päästötavoitteiden nostamista ja niin edelleen. Sitten on se strategiatodellisuus, joka on kirjoitettu kaupunginhallituksen ehdotukseen tälle valtuustolle, jonka mukaan määrärahat reaalisesti vähenevät, henkilöstöä tai tiloja ei saa lisätä, päästötavoitteita Helsingin omalle energiatuotannolle ei saa lisätä, ja niin edelleen. Minä toivon, että jokainen valtuutettu miettii nyt sitä, kumman todellisuuden mukaan tässä kokouksessa pitäisi päätöksiä tehdä: senkö todellisuuden, josta useimmat täällä ovat puhuneet, joka kuvaa helsinkiläisten tarpeita ja ongelmia, vai sen todellisuuden mukaan, joka virkamiesten tekemän pohjapaperin ja kaupunginhallituksen ryhmien neuvotteluiden pohjalta on kirjoitettu, joka ei vastaa niitä tarpeita, odotuksia ja toiveita, joista useimmat valtuutetut täällä ovat puhuneet, vaan kulkee päinvastaiseen suuntaan?

Minä toivon, että valtuusto, joka nyt on kuitenkin huomattavassa määrin kokoonpanoltaan uusiutunut, ei tässä vaiheessa, tehdessään tähän mennessä tärkeintä päätöstään, tai valmistautuessaan sen tekemään, omaksuisi sellaista roolia, jossa jotkut päättävät muualla, ja me

10.4.2013

valtuustossa sitten puhumme. Erityisesti toivon, että missään valtuustoryhmässä ei yritetä kiistää valtuutettujen oikeutta toteuttaa sitä tehtävää, jota varten heidät on valittu, jollakin tavalla painostaen tai uhkaamalla. Omalta osaltani olen selvästi ilmoittanut, että SKP:n ja Helsinki-listojen ryhmä ei hyväksy tätä strategiaohjelmaluonnosta, joka heikentää lukuisia palveluja ja aiheuttaa henkilöstölle yhä enemmän rasituksia ja uhkaa erityisesti monia lähipalveluja. Omia ehdotuksiani jokainen voi lukea sieltä päätösjärjestelmästä.

Haluan lopuksi kannattaa valtuutettu Koivulaakson tekemää vastaehdotusta.

Valtuutettu Huru

Kiitos, puheenjohtaja.

Helsingin kaupungin strategia on todellakin erittäin hyvä työkalu seuraavaksi 4 vuodeksi. Tarkastelu onkin aika ajoin tervettä yhteistyön ja joustavien toimintamallien kehittymiseksi yli poikkihallinnollisten rajojen. Keskityn lähinnä seuraavaksi vain terveydenhuoltoon. Terveydenhuoltolaki velvoittaa terveys- ja hyvinvointinäkökulmien huomioimista kaikissa toiminnoissa. Lainsäädännön tulee toteuttaa käytännössä taatakseen kaupunkilaisille hyvän arjen laadukkaine lähipalveluineen. Helsingin kaupungin strategiassa hyvinvointi ja palvelut käsittävät muun muassa käyttäjälähtöisten palvelujen kehittämisen ja kaupunkilaisten osallistaminen, alueellisten erojen huomioimisen sekä hyvinvointi- ja terveyserojen kaventamisen. Palvelustrategian tulee olla keskeisessä asemassa sosiaali- ja terveystoimen organisaatiossa. Kokonaisuuden hahmottaminen vaatii sen eri osien tuntemista. Tässä työntekijöiden sekä kaupunkilaisten kuuleminen ja heidän antamansa palaute on ensiarvoisen tärkeässä asemassa jo demokratian toteutumisen kannalta.

Lähipuosisien suuret muutokset yhteiskunnassa heijastuvat sosiaali- ja terveystoimen toimintaympäristöön. Väestön ikääntymisen tuoma palvelutarpeen kasvu, huoltosuhteen muutos sekä mahdollinen työvoimapula asettavat vaatimuksia palveluiden saatavuudelle ja tuottamiselle. Yhä enenevässä määrin painotetaan hoitoa ja hoivaa yhä pidempään kotona tai kodinomaisissa ympäristöissä. Resurssien huomioimisen lisäksi tarvitaan myös etsivän ja kohdentavan työn ulottamista nuorista vanhuksiin. On aina järkevää ennaltaehkäistä ja ylläpitää terveyttä. Kuntoutus ja toimivat prosessit hoitopoluissa edellyttävät oikea-aikaista ja tehokasta hoitoa, unohtamatta moniammatillisen työryhmän koordinoimaa kivunhoidon toteutumista

10.4.2013

perusterveydenhuollon tasolla. Ei pitäisi olla eroa silläkään, onko suomen- vai ruotsinkielinen asiakas, vaan palveluiden tulee olla oikea-aikaisesti kaikkien kaupunkilaisten saatavilla asuinalueesta riippumatta. Erityistä huomiota tarvitsevat moniongelmaiset ja väliinputoajat, joista ei saa tulla toimimattomien hoitoprosessien uhreja. Jos prosessikeskeinen organisaatio estää hoitoketjujen liiallista pirstaloitumista, onko se palvelujärjestelmänä riittävän joustava reagoimaan kaupunkilaisten palvelutarpeisiin? Myös tietojärjestelmien tulisi tukea potilaiden hoitoa tai helpottaa palveluiden käyttöä. On muistettava, että organisaatiomuutosta tehdään kaupunkilaisille, heidän ehdoillaan ja heidän parhaakseen, unohtamatta kaupungin kokonaisuutta.

Työntekijöiden sitoutuminen sosiaali- ja terveysviraston organisaatiossa on avainasemassa lähijohdon tuen kanssa. Henkilöstön muutoksen voimavara, mikä näkyy niin työhyvinvoinnissa kuin työssäjaksamisessa. Tuottavuuden lisääntyminen ei ole sama kuin henkilöstön väheneminen eläköitymisen seurauksena. Uudistuvassa sosiaali- ja terveysorganisaatiossa on resurssien lisäksi uskallettava satsata henkilöstöön, oli se sitten määräaikaisten työsuhteiden muuttamista vakituisiksi, sijaisten rekrytointia tai työsuhteasuntojen tarjoamista. Hyväkään organisaatio ei selviä ilman työntekijöitä. Mikä tahansa uudistus, tai strategian pohjaksi tulisi nostaa arvokeskustelu ja eettiset näkökulmat. Silloin keskiöön nousee kaupunkilainen. Vain ihmisen kokeman arvon nostaminen keskiöön antaa uuden suunnan palveluille ja palvelukulttuurin kehittämiseksi. Näin voi toivoa sosiaali- ja terveystoimen organisaatiouudistuksen onnistuvan, jolloin kaupunkilaisten odotukset palveluista ja henkilöstön osaamisesta vastaavat toisiaan.

Kannatan myös valtuutettu Ingervon pontta.

Kiitos.

Valtuutettu Karhuvaara

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Jatkan hieman kesken jäänyttä puhettani sen vuoksi, että ensinnäkin haluan kannattaa Terhi Koulumiehen pontta, ja lisäksi tehdä omaan ponsiehdotukseeni virkamiesten kanssa käydyn keskustelun pohjalta muutoksen, jonka teenkin tässä ihan nyt alun perin. Tämä on ihan sama muuten, paitsi että tähän lisätään kohta:

10.4.2013

Hyväksyessään kaupungin strategian vuosille 2013—2016 kaupunginvaltuusto edellyttää, että toteuttaessaan strategiaohjelmaa terveyskeskus- ja liikuntatoimi kehittävät, ja niin poispäin.

Eli lisätään vain, "toteuttaessaan strategiaa" tai "strategiaohjelmaa", minä en muista kumpi siellä lukee.

Mutta joka tapauksessa tänään on keskusteltu paljon palveluista ja niiden sisällöstä. Mutta toimiva Helsinki kertoo oikeastaan, miten kaupunki ympäristönä, kaupunkilaisten palvelijana ja elämänkaaren tapahtumien tukijana toimii, mutta miten tämä kaupunkilainen tunnistaa palveluntarpeensa ja tietää, mitä palvelua saa ja mistä tiedon löytää? Kaupungin tehtävä on aktiivisesti kertoa kansalaisille palveluvalikoimasta, niin että tieto tavoittaa jokaisen tasapuolisesti ja keinoiltaan esteettömästi. Virkamiehen tehtävänä on myös vastata asukkaiden kysymyksiin viiveettä ja aina, sekä välittää kysymys sille työtoverille, jonka tietää vastaukset hallitsevan, mikäli itse ei ole asiasta selvillä. Tämän päivän Hesari muun muassa kertoi pompottelusta henkilöltä toiselle. Se ei ole palvelua, vaan se on eräänlaista anarkiaa.

Aktiivista otetta vaativat varsinkin ne ihmisryhmät, joiden kyky hakeutua tarvitsemiinsa palveluihin on alentunut. Palveluneuvonnan on oltava tietoinen myöskin yritysten tarjoamista palveluvaihtoehtoista, ja kyettävä neuvomaan myös mahdollisten taloudellisten tukien hankkimisessa näiden yksityisten palvelujen hankkimiseksi. Kaupunki ei kuitenkaan voi olla eräänlainen verkkokeinu, jossa vain odotetaan kaupungin toimia. Asukkaita on myös voitava ohjata tekemään valintoja, jotka edistävät kunkin terveyttä ja vastuunottoa omasta ja läheisten elämästä. Ihan Helsingin ja meidän jokaisen tulevaisuuden takia.

Kiitos.

Valtuutettu Asko-Seljavaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Haluaisin ensin kannattaa Ulla Urhon pontta, ja sitten esitän itse uuden ponnin, joka kuuluu seuraavasti:

Hyväksyessään 2013—2016 strategian kaupunginvaltuusto edellyttää, että selvitetään, miten tuetaan omaishoitajien yhdenvertaisuutta ja parannetaan heidän jaksamistaan.

10.4.2013

Koska omaishoitajat ovat tällainen sorretti ryhmä Helsingissä, heitä on erittäin vaikea saada tähän tehtävään, koska omaishoitajien vapaapäiviä ei ole vielä hyvin järjestetty, ja heitä ei kohdella yhdenvertaisesti.

Valtuutettu Ingervo

? puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Minä kannatan ensin tätä Asko-Seljavaaran pontta, Karhuvaaran muutettua, mutta siihen tulikin jo kannatus, Wallgrenin, Niemisen ja Straniuksen ponsia. Samoin olen saanut virkamieheltä viestin, että muuttaisin ponnien muotoilua, ja siksi esitän sen uudelleen uudessa muodossa, joka on jo siellä järjestelmässä.

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että Helsingissä pyritään järjestelmään iltapäivätoimintaa kaikille halukkaille 1. Ja 2. luokan oppilaille myös lukuvuonna 2013—2014.

Tämä ryhmämuotoinen toiminta, siinä on kaupungille tuloja, noin 8 % tulee sen kuluista, ja sen lisäksi loppuista kuluista 28 % valtionosuutta.

Valtuutettu Muttilainen (vastauspuheenvuoro)

(Puheenjohtajan välikysymys.)

Kannatan, kannatan.

Valtuutettu Lindell

Arvoisa puheenjohtaja.

Strategiaohjelmassa on tärkeää huomioida, toistan itseäni, mutta koska asia on tärkeä ja esitän siitä ponnien, niin käytän tähän puheenvuoron. Diabetes on kansansairautemme. Se lisääntyy vuosi vuodelta, ja hoitamattomana tai huonosti hoidettuna se altistaa moneen vakavaan sairauteen, kuten sydän- ja verisuonitaudeille. Hoito vaatii erityisosaamista ja -opastusta, ja potilaan pitää olla hyvin motivoitunut, tekeehän hän itse sen hoidon myös siellä kotona, ja erityisesti hänen pitää ottaa huomioon liikunnan tarve ja erityisruokavalio. Kun ajatellaan

10.4.2013

kaupungin taloutta, niin kaupungin edun mukaista on se, että sijoitetaan riittävästi taloudellisia resursseja diabeteksen hoitamiseen, niin 1-diabeteksen kuin 2-diabeteksen hoitoon. Pidän 50 diabeteshoitajan määrää sopivana, ja kun ottaa myös potilaan kannan siihen, että hyvä elämä, hyvä elämänlaatu, niin kaikki tämä tukee sitä, että meidän kannattaa tähän sijoittaa enemmän rahaa. Esitän seuraavan ponnen:

Valtuusto hyväksyessään valtuuston strategian, se edellyttää selvitettäväksi 50 diabeteshoitajan virkojen pysyvän perustamisen vuoden 2014 alusta lähtien.

Valtuutettu Hursti

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja. Hyvät kollegat.

Ensinnä kannatan valtuutettujen Asko-Seljavaaran, Vuorijoen ja Lindellin ponsia. Strategian tekeminen on vaikeaa, hienosti onnistuttu. Oli hyvä kuulla, että valtuustoryhmät yksimielisesti päättivät lisätä sote-puolelle taloudellisia resursseja, sillä niitä tullaan tarvitsemaan, sillä strategiaohjelmassa unohdettiin kokonaan kaksi ryhmää. Huomioitiin lapset, nuoret ja ikäihmiset, heidän hyvinvointinsa, hyvä niin. Mutta unohdettiin vähäosaiset ja pitkäaikaistyöttömät, heidän oikea-aikainen täsmähoitonsa, joka tulee maksamaan. Heidän hyvinvointinsa, terveytensä ja ihmisarvonsa palauttaminen, mahdollinen työllistyminen ja siitä seuraava tuotto kaupungille verotuloina, ja säästö sote-kuluissa.

Kiitos.

Valtuutettu Vainikka

Puheenjohtaja.

Minulle tarjoutui mahdollisuus päättää tämä keskustelu pienille koululaiselle tärkeään iltapäivätoimintapuheenvuoroon. Kannatan lämpimästi Sirkku Ingervon pontta, ja eipä tässä sitten muuta. Tämä on todella tärkeä asia siinä mielessä, että turvataan näiden pienten koululaisten iltapäivät.

10.4.2013

111 §

Esityslistan asia nro 6

LAINAN MYÖNTÄMINEN HPS AREENAT OY:LLE

Valtuutettu Xia

Arvoisa puheenjohtaja.

Toimintaympäristön muutos, väestönkasvu ja eurokriisi supistavat Helsingin rahoitusvarantoa, ja julkisen sektorin hankkeiden kustannukset rasittavat kaupungin taloutta. Mielestäni on erittäin tärkeää, kun on kyse lainahankkeista, että hankkeella on tarkka rahoituslaskelma, eikä kaupungin pitäisi rahoittaa hankkeita, joilla ei ole kannattavaa rahoitussuunnitelmaa. Lisäksi mielestäni hankerahoitus on pilkottava osiin niin, että hankkeen on anottava lisärahoitus historiallisen menestyksen perusteella. Tarvitaan myös tähän mennessä rahoitetuille hankkeille laadunvalvontajärjestelmä. Tulevaisuudessa Helsingin kaupungin tulisi mielestäni rahoittaa ainoastaan kannattavia hankkeita, joiden menestys on mitattavissa.

114 §

Esityslistan asia nro 9

KAJ / KUNNAN ASUKKAAN ALOITE ASUMISEN HINNAN ALENTAMISESTA

Valtuutettu Modig

Kiitos, puheenjohtaja.

Juuri puheenjohtajan lukema ohjeistus kuntalaisaloitteiden käsittelyyn onkin se juu. Ei ole mitään järkeä, että meillä on olemassa tällainen tapa, johon kuntalainen on saanut kaupunginhallitukselta jo vastauksen, ja että valtuustolla ylimpänä päättävänä elimenä ei ole

10.4.2013

mitään sanottavaa aiheeseen. Tätä pitäisi oikeasti kehittää siihen suuntaan, että tämä voisi oikeasti olla demokratiaa syventävä tapa ja tapa, joka tarjoaisi oikeasti kaupunkilaisille mahdollisuuden tuoda ajatuksensa, tuoda keskusteluun itsellensä tärkeitä asioita. En nyt todellakaan tarkoita, että kaikki niistä pitää tuoda tänne niin, että me istumme yötä myöten miettimässä koirapuistojen kokoja, mutta täytyy olla jokin keino siihen, että tämä oikeasti saadaan toimimaan sen tarkoituksen mukaisesti, että se voi olla kaupunkilaisille tapa ja keino nostaa keskusteluun tärkeitä asioita. Siksi olen tehnyt asiasta aloitteen, jonka aion jättää tänään. Jos joku jakaa ajatukseni tästä, niin sen voi allekirjoittaa täällä.

Valtuutettu Hakanen

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Itse olen aloitteen, josta valtuutettu Modig puhui, allekirjoittanut. Toivon, että kaupunginhallitus todella miettii tätä kuntalaisten aloiteoikeutta myös sitä taustaa vasten, mitä Helsingissä on puhuttu demokratiahankkeesta ja asukkaiden vaikutusmahdollisuuksista. En ole kaupunginhallituksen jäsen, mutta sikäli kuin ymmärrän, se todellinen keskustelu näistä aloitteista kaupunginhallituksessa on poikkeuksellista. Yleensä se tarkoittaa siis sitä, että virkamies valmistelee vastauksen, johon kaupunginhallitus lyö leiman alle, ja se lähetetään asukkaalle. Missään vaiheessa mikään poliittinen elin ei tosiasiaassa käy keskustelua asukkaiden aloitteista, vaikka tällainen lakisääteinen oikeus asukkaille on annettu, eikä laki rajoita mitenkään tässä Helsingin mahdollisuuksia käsitellä näitä vakavasti.

Tähän itse asiaan sitten, tässä on siis yli 500 helsinkiläisen aloite, jossa esitetään, että kaupungin omia, kohtuuhintaisia vuokra-asuntoja pitäisi rakennuttaa lisää, että kaupungin pitäisi itsekkin muodostaa itselleen sellainen organisaatio, joka voi niitä rakentaa, kun kaupalliset toimijat eivät niitä selvästikään halua rakentaa, ja että tonttien vuokrien määräytymisperusteet kohtuullistettaisiin. Nämä ovat kaikki asioita, jotka tulivat äskeisessä strategiakeskustelussakin esille. Niihin kaupunginhallituksen nimissä nyt vastataan, että ei anna aihetta mihinkään toimenpiteisiin. Vaikka me tiedämme, että kaikissa näissä kolmessa kysymyksessä on tarvetta toimenpiteisiin.

10.4.2013

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO
HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Mari Puoskari
puheenjohtaja
ordförande

Antti Peltonen
vs. päätösvalmisteluyksikön päällikkö
stf. chef beslutsberedningsenheten

Pöytäkirja tarkastettu ja hyväksytty:
Protokollet justerat och godkänt:

Lasse Männistö
kaupunginvaltuutettu
stadsfullmäktigeledamot

Silvia Modig
kaupunginvaltuutettu
stadsfullmäktigeledamot